

Jaarverslag 2025

**Jeugdzorg
emmaüs**

Inhoud

Voorwoord	3
Voorstelling Jeugdzorg Emmaüs	4
• Organigram	4
• Medewerkers in cijfers	5
• Samenwerkingen	6
Intersectoraal kwaliteitsbeleid	7
Initiatieven van ondersteunende diensten	8
Onderzoek impact reconversie	10
Duurzaamheidsbeleid	11
 Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen	 13
1. Organisatie in cijfers	14
2. Organisatie in beeld	22
3. Kwaliteitsprojecten	45
 Jeugdzorg Emmaüs regio Antwerpen	 58
1. Organisatie in cijfers	59
2. Organisatie in beeld	69
3. Kwaliteitsprojecten	78
 Beleidsignalen	 89

Voorwoord

2025 was een jaar dat ons opnieuw herinnerde aan waar het in de jeugdhulp werkelijk om gaat: elk kind, elke jongere, elk gezin dat een beroep doet op Jeugdzorg Emmaüs, verdient een eerlijke kans op een beter verhaal.

In een sector die voortdurend in beweging is - met groeiende noden, complexere problematieken en een blijvende druk op middelen - hebben onze medewerkers dag na dag het verschil gemaakt. Niet met grote gebaren, maar met geduld, vakmanschap en een oprechte betrokkenheid die niet vanzelfsprekend is.

Eén ding werd in 2025 duidelijker dan ooit: geen enkele organisatie maakt het verschil alleen. De uitdagingen waarmee jongeren en gezinnen worden geconfronteerd, overstijgen de grenzen van één sector. Daarom investeerde Jeugdzorg Emmaüs dit jaar voluit in samenwerking - met partners in de geestelijke gezondheidszorg, met justitie, met scholen en onderwijsteams, en met eerstelijnspartners die als eersten signaleren en ondersteunen. Die verbindingen zijn geen luxe. Ze zijn een noodzaak, en een keuze die we met overtuiging maken.

Dit jaarverslag is meer dan een terugblik. Het is een getuigenis van wat er mogelijk is wanneer organisaties over hun eigen grenzen heen durven kijken, en wanneer mensen zich met hart en ziel inzetten voor de meest kwetsbare jongeren in onze samenleving. Het toont onze groei, onze uitdagingen én onze keuzes.

We kijken vooruit met vertrouwen. Niet omdat het pad eenvoudig is, maar omdat we weten wat we in huis hebben: een gedreven team, een sterk netwerk van partners en een heldere missie. De jeugd van vandaag vormt de samenleving van morgen. Die verantwoordelijkheid nemen we ernstig en met ambitie.

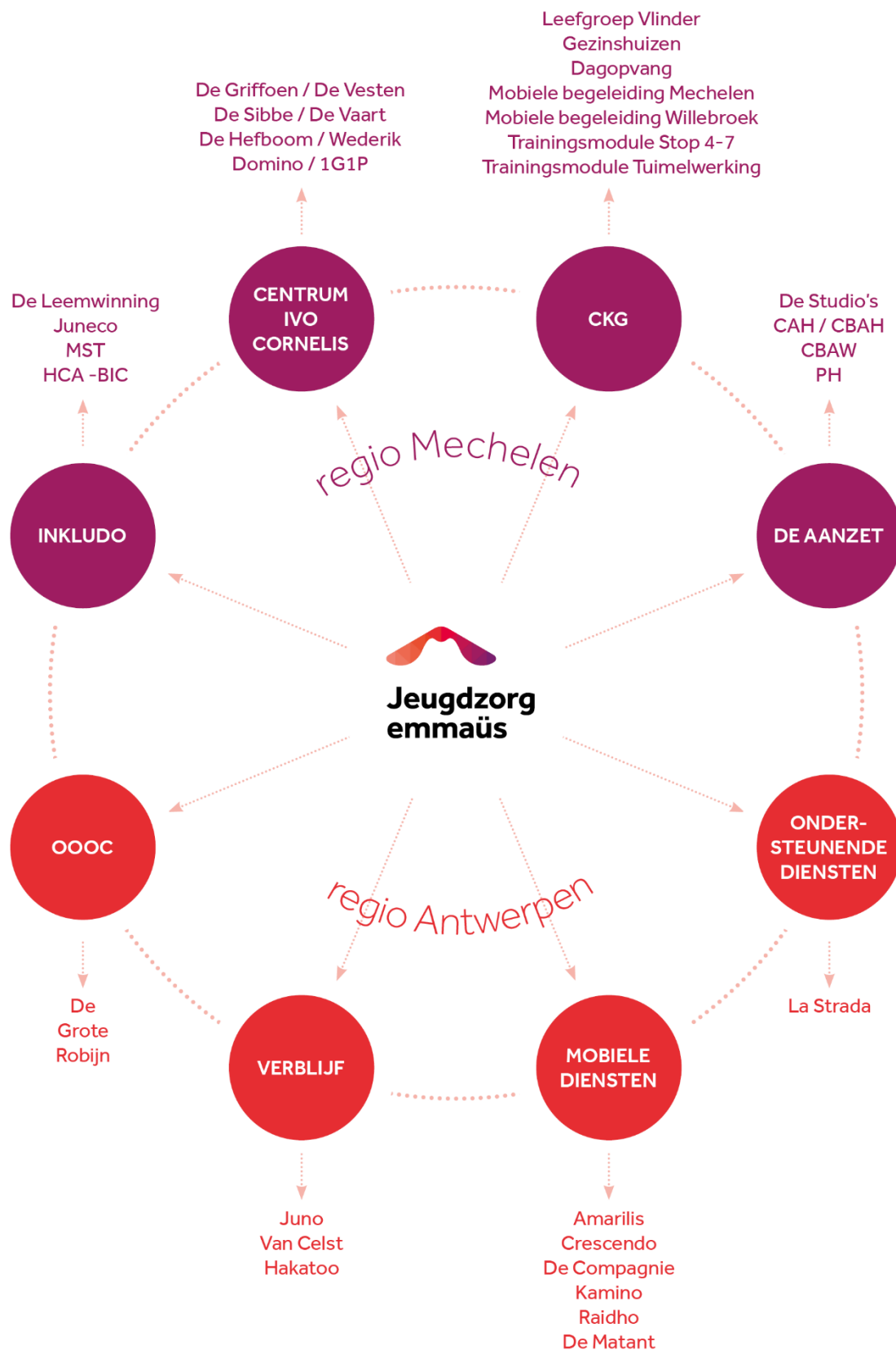
Ik nodig u uit om dit verslag te lezen als wat het is: een verhaal van mensen die er zijn voor andere mensen, in de momenten die er het meest toe doen.

Bart Hansen

algemeen directeur Jeugdzorg Emmaüs

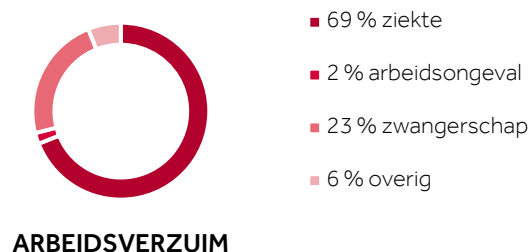
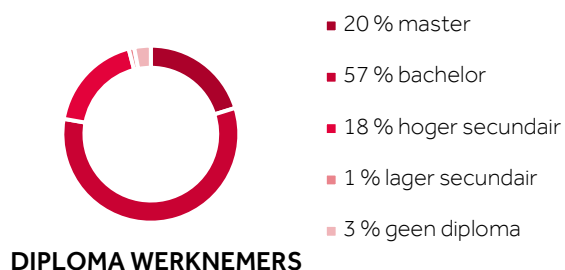
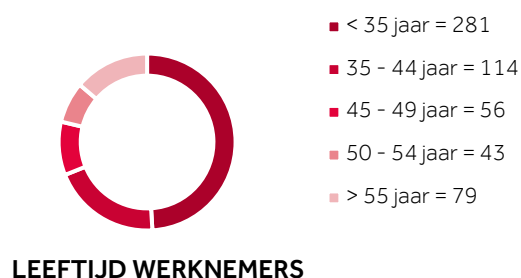
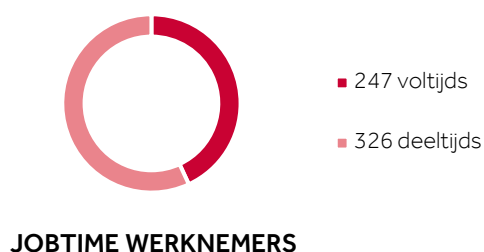
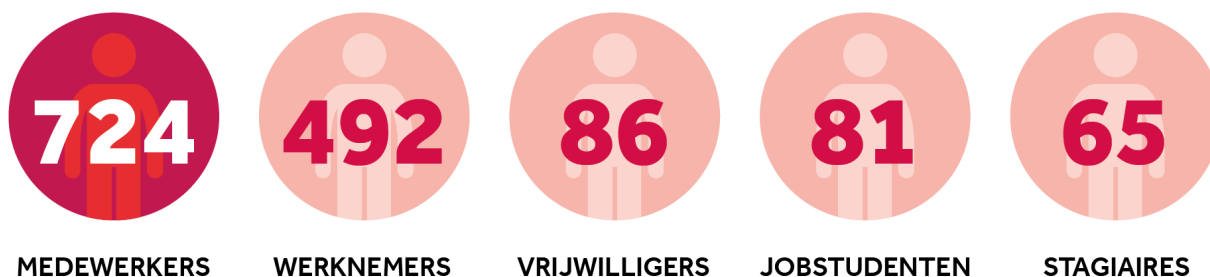
Voorstelling Jeugdzorg Emmaüs

Organigram

Medewerkers in cijfers

In 2025 telde Jeugdzorg Emmaüs:

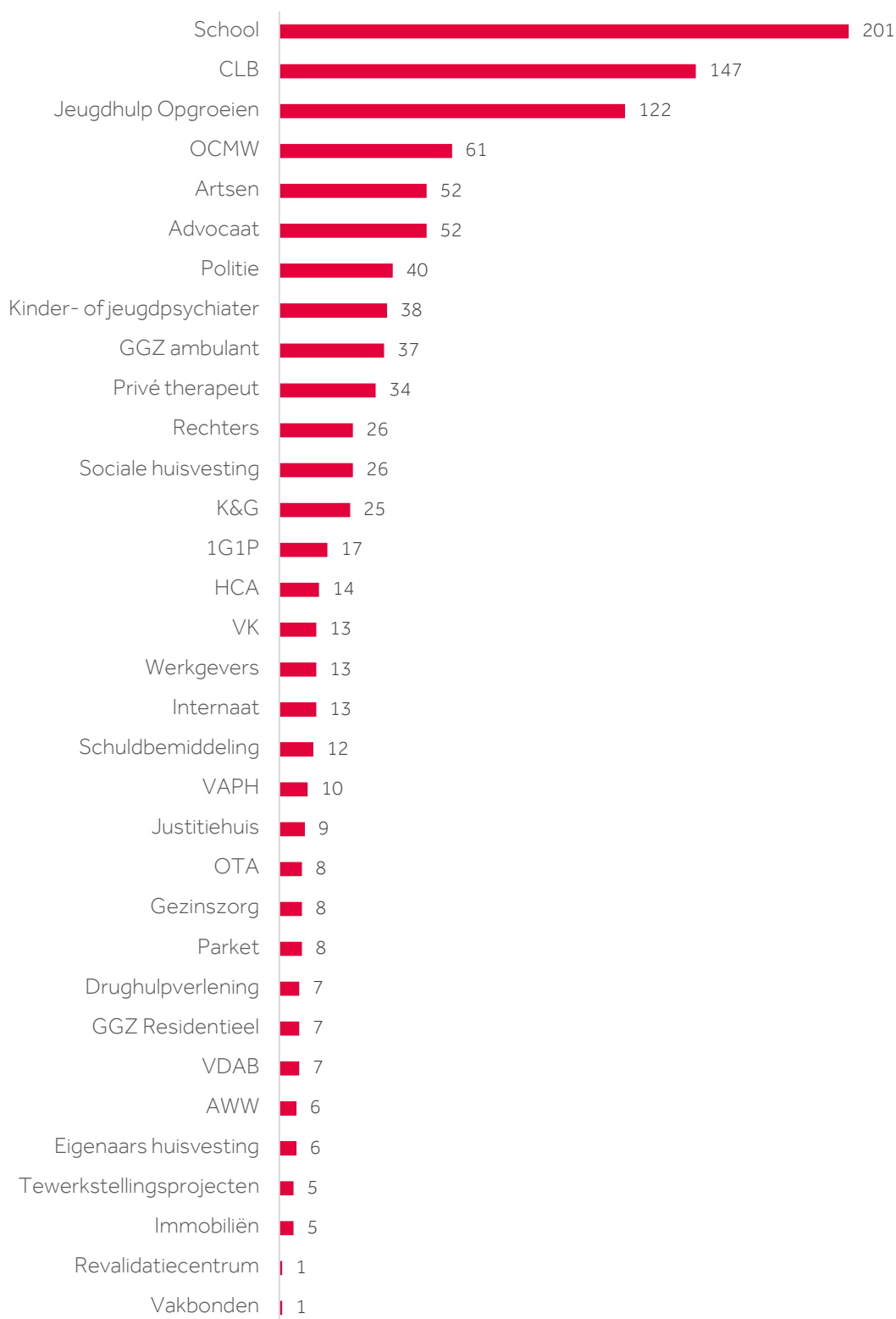

37.606
UREN OPLEIDING EN TRAINING

446.359
KM OP DE FIETS
(of 11x rond de aarde)

Samenwerkingen

Organisaties waarmee Jeugdzorg Emmaüs in 2025 samengewerkt heeft:

Intersectoraal kwaliteitsmodel

REFLEC: leiderschap als hefboom voor kwalitatieve zorg

1. LEREND NETWERK REFLEC

REFLEC is meer dan een overlegplatform: het is een doelgerichte leeromgeving waarin organisaties elkaar uitdagen, versterken en inspireren. Door samenwerking ontstaat een gedeelde reflectie op fundamentele vragen zoals:

- Wie willen we zijn als organisatie (identiteit)?
- Hoe organiseren we onze werking (structuren)?
- Hoe verbinden we ons met cliënten en collega's (verbinding)?
- Hoeveel ruimte geven we aan initiatief van stakeholders (autonomie)?

Het lerend netwerk biedt niet enkel een context voor kennisdeling, maar ook een krachtige stimulans voor duurzame verandering in de praktijk. Open communicatie, participatie van medewerkers en gedeeld leiderschap worden daarbij gezien als essentiële voorwaarden om het kwaliteitsmodel tot leven te brengen.

In 2025 is sterk ingezet op de implementatie binnen de voorziening. Daarnaast zijn er concrete initiatieven genomen zoals inspiratiemomenten, een studiedag, werklabo's en reflexieve cycli. Tijdens zo'n cyclus treedt het netwerk op als 'kritische vriend' bij het verdiepen van een bepaald kwaliteitsthema.

Meer info: www.reflec.be

2. LEIDERSCHAP ALS HEFBOOM VOOR KWALITEITSVOLLE ZORG

Binnen REFLEC en het bredere kwaliteitsmodel is **leiderschap** een sleutelfactor. Kwaliteit ontstaat immers niet vanzelf: het vraagt om mensen die richting geven, ruimte creëren voor groei, en anderen mee op weg zetten. Vanuit die overtuiging hebben we in 2025 sterk ingezet op het versterken van leiderschap binnen onze organisatie.

We beschouwen leiderschap niet enkel als een taak van hiërarchische functies (zoals directie, coördinatoren, hoofdbegeleiders), maar van elke medewerker.

We baseren ons op het model van **Situationeel Leiderschap** (Hersey & Blanchard). Dit model stelt dat effectief leiderschap afhangt van de context: het vraagt een continue afstemming op de competentie en motivatie van medewerkers. Leidinggeven betekent dus: flexibel schakelen tussen sturing en ondersteuning, en altijd kijken naar wat teams nodig hebben om kwaliteitsvolle zorg te bieden.

Via vorming, intervisie, supervisie en individuele coaching ondersteunen we leidinggevers en teams in het versterken van hun leiderschapsgedrag. Zo wordt het model niet alleen gekend, maar ook daadwerkelijk toegepast in de praktijk.

Deze aanpak creëert niet alleen meer vertrouwen en zelfsturing binnen teams, maar sluit ook perfect aan bij de principes van REFLEC. Want net zoals het lerend netwerk inzet op gedeelde reflectie en samenwerking, zo vraagt ook leiderschap om dialoog, verbinding en bewustwording.

Samen met andere bouwstenen van het kwaliteitsmodel – communicatie, participatie, en ruimte voor initiatief – vormt leiderschap een krachtige hefboom voor het versterken van de vier kernpijlers: **een gedeelde identiteit, duidelijke structuren, sterke verbinding en ruimte voor autonomie.**

Door leiderschap methodisch te ontwikkelen en in te bedden in onze werking, investeren we niet alleen in de veerkracht van onze organisatie, maar vooral in de kwaliteit van de zorg en begeleiding die we bieden aan jongeren en hun natuurlijk netwerk.

Initiatieven van ondersteunende diensten

PREVENTIE

Bij afwezigheid van preventieadviseur werd in 2025 de prioriteit gelegd bij brandveiligheid.

Er werd gestart met de opmaak van up-to-date actiekaarten voor brandveiligheid voor alle gebouwen van Jeugdzorg. Dit gebeurt op maat van de afdelingen en de gebouwen.

Naast de actiekaarten voor brandveiligheid is er ook werk gemaakt van (technische) permanentiedossiers van de gebouwen.

AANKOOP

De verplichte registratie (FOD) wordt voor Jeugdzorg in orde gebracht.

De eerste eigen (raam)contracten voor Jeugdzorg worden opgemaakt om zo beter te voldoen aan de wet inzake overheidsopdrachten. Dit ging over raamcontracten voor binnenschrijnwerk, ruimen van putten en glaswerken.

Verder maken we gebruik van de raamcontracten van Emmaüs en de aankoopcentrales waar we lid van zijn.

BOUW EN TECHNISCH

Onze technische dienst staat in voor de dagdagelijkse opvolgingen van onze infrastructuur.

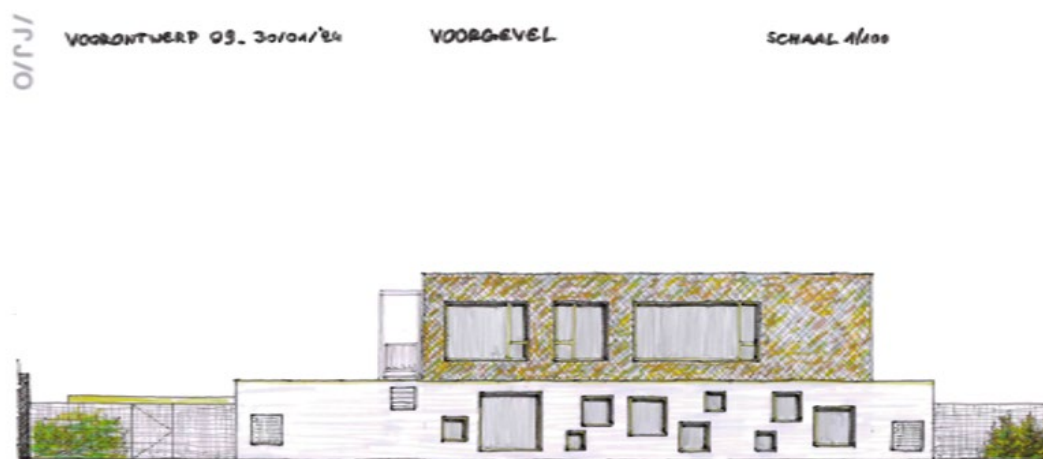
Naast de acute situaties (herstellingen) werken ze ook met een preventieve onderhoudsplanung zodat de installaties overal blijven draaien.

Daar waar nodig doen externe bedrijven het (preventieve) onderhoud.

De technische ploegen en het bouwteam staan ook in voor kleine en grote renovaties en nieuwbouwprojecten.

Volgende projecten zijn opgestart of gerealiseerd in 2025:

- Nieuwbouw voor Veilig verblijf en kantoren (JEM) aan de Liersesteenweg te Mechelen met VIPA-middelen.
- Renovatieproject voor Juneco en CBAW in de Korte Schipstraat 10 en 12 te Mechelen met VIPA-middelen.
- Nieuwbouw voor La Strada in de Waarlooshofstraat op het Kiel.

- Inrichten van studio's voor EVS-vrijwilligers en jongeren van Biz Ikki in het administratief gebouw in Schoten (Botermelkbaan).

- Opstart dossier herstellingswerken aan De Grote Robijn met monumentenzorg in het centrum van Antwerpen.
- Een nieuw dak voor de Griffioen in de Nokerstraat te Mechelen.
- Een studio voor een tienerouder in het gebouw van De Aanzet met KBS-subsidie
- Het CKG-gebouw krijgt een volwaardige keuken, zodat ze kunnen werken met een huismoeder.

Onderzoek impact reconversie

Van september 2023 tot augustus 2026 loopt er vanuit de Academische Werkplaats Jeugdzorg Emmaüs, in samenwerking met het Onderzoekscentrum Sociale Inclusie (Karel de Grote Hogeschool) en LUCAS (KULeuven) een onderzoek naar de impact van deze reconversie. Het doel van deze studie is om de impact van de reconversie in kaart te brengen en eventueel tussentijds bij te sturen (lerende organisatie).

Vanuit regio Antwerpen zijn Begeleidingshuis Van Celst, Kits & Krinkel en Hakatoo/Amarilis betrokken. Vanuit regio Mechelen zijn dit De Sibbe, De Griffioen en De Hefboom.

Het onderzoek is opgebouwd uit drie werkpakketten.

1. Het eerste werkpakket bestaat uit een doelgroepanalyse bij de werkingen met de jongste kinderen. Door middel van een dossierstudie wordt het profiel van de ingestroomde kinderen en jongeren in kaart gebracht in De Sibbe, Kits & Krinkel en Hakatoo/Amarilis.
2. Het tweede werkpakket bestaat uit het bevragen van betrokken professionals. De teams van Jeugdzorg Emmaüs werden in 2024 online bevestigd. In 2025 werd gestart met de bevraging van structurele samenwerkingspartners door middel van focusgroepen. In functie van kwaliteitsvolle hulpverlening werd binnen de reconversie gekozen om in te zetten op een aantal kernprincipes: normalisering, inclusie, co-creatie, effectiviteit en continuïteit. Tijdens de focusgroepen werd o.a. gepeild naar de mening van deze actoren betreffende zichtbare veranderingen in de praktijk wat de kernprincipes betreft. De samenwerkingspartners merken een evolutie in het gelijkwaardig samenwerken met het natuurlijk netwerk, bv. het experimenteren met of regelmatig gebruik maken van time-in. Ook wordt de toenemende flexibiliteit in trajecten, waardoor kinderen zo thuis mogelijk kunnen opgroeien (bv. door meer inzetten op mobiele begeleidingen), als een waardevolle evolutie beschouwd.
3. Het derde werkpakket bestaat uit een reflexief proces met elk van de betrokken teams. Elk kwartaal wordt op basis van cijfergegevens (indicatoren) een kwalitatieve bespreking georganiseerd met elk team. Binnen dit reflexief proces van 'tellen en vertellen' wordt ook het regio- en organisatieniveau betrokken door gerichte bevragingen en regelmatige terugkoppelingen.

Het reflexief proces met de werkingen leverde reeds verschillende interessante inzichten op. Zo blijkt de meerwaarde van 'tellen en vertellen' erg groot; het is cruciaal om het verhaal achter de cijfers steeds mee te nemen (bv. de onder-registratie van agressie-incidenten en de redenen hiervoor). Door de reflexieve momenten met de teams werden tevens een aantal reflectieprocessen op gang binnen de teams (bv. hoe kan (nog) meer ingezet worden op time-in,...).

Duurzaamheidsbeleid

Duurzaamheid vormt een structureel onderdeel van onze werking en beleidskeuzes. In het voorbije jaar werden opnieuw belangrijke stappen gezet op het vlak van energie, voeding, mobiliteit en het gebruik van materialen. Hierbij streven we naar een evenwicht tussen ecologische verantwoordelijkheid, economische haalbaarheid en sociale meerwaarde.

ENERGIE

Op het vlak van energie werd de maximaal beschikbare dakoppervlakte benut voor de installatie van zonnepanelen (panelen die zonlicht omzetten in elektriciteit). Hiermee vergroten we onze eigen energieproductie en verminderen we onze afhankelijkheid van externe en fossiele energiebronnen.

Daarnaast werden op de site in Mechelen twee laadpalen voor elektrische voertuigen (EV's) geïnstalleerd. Een bijkomende laadpaal is gepland in 2026 op het domein in Schoten.

De elektrificatie van het wagenpark wordt systematisch verdergezet: nieuwe dienstwagens zijn volledig elektrisch en momenteel zijn reeds vier elektrische voertuigen in gebruik.

Het energieverbruik op onze verschillende sites wordt nauwgezet opgevolgd via monitoring. We meten, registreren en evalueren continu het verbruik. We zorgen voor sensibilisering via halfjaarlijkse werkgroepen op alle domeinen. Op deze manier worden er concrete acties gekoppeld aan de opvolging.

Bij (ver)bouwprojecten zetten we sterk in op een combinatie van renovatie en nieuwbouw met focus op duurzaamheid. Hierbij hanteren we het I.E.R. -principe (Ingrijpende **E**nergetische **R**enovatie): grondige renovaties met een sterke verbetering van de energieprestaties als norm. Ons doel is om tegen 2050 volledig fossielvrij te functioneren. Toekomstige bouw- en renovatieprojecten voldoen dan ook aan de bijhorende normen en worden losgekoppeld van gasverbruik.

VOEDING

Binnen onze werking wordt bewust gekozen voor kleinschalige maaltijdvoorziening, waarbij huismoeders en -vaders (formele functies binnen de organisatie) koken op groepsniveau in de leefgroepen. Zij doen dit in nauwe afstemming met de bewoners. Deze aanpak verhoogt de betrokkenheid en maakt het mogelijk om voedselverspilling te beperken, onder meer via samenwerking met Foodsavers.

Daarnaast worden eigen moestuinen aangelegd. Dit creëert een korte keten door een directe verbinding te maken tussen productie en consumptie met minimale tussenstappen, wat ook bijdraagt aan de sensibilisering van medewerkers en cliënten. Op die manier wordt duurzaamheid concreet verbonden met het pedagogisch project van de organisatie.

We leggen stelselmatig meer nadruk op het gebruik van plantaardige producten. Dit kadert in het normaliseren van duurzame voedingskeuzes met een lagere ecologische impact.

MOBILITEIT

Op het vlak van mobiliteit zetten we in op duurzame alternatieven. Zo werken we samen met het Pendelfonds, een overheidsinitiatief dat duurzaam woon-werkverkeer stimuleert. Daarnaast wordt maximaal gebruikgemaakt van deelvervoer, zoals deelwagens (bijv. Cambio) en deelfietsen.

Elektrische fietsen zijn beschikbaar op alle domeinen en stimuleren milieuvriendelijke verplaatsingen. Ook bakfietsen worden ingezet, bijvoorbeeld voor schoolvervoer en door de technische dienst voor het vervoer van kleinere materialen. Op deze manier kunnen we het gebruik van wagens verminderen.

Verder onderzoeken we de mogelijkheid om refurbished fietsen (herstelde en hergebruikte fietsen) aan te kopen via een samenwerking met E-BIS in Mechelen. Op verschillende domeinen dragen vrijwilligers bij aan het herstellen van fietsen, wat zowel duurzaamheid als sociale betrokkenheid versterkt.

GEBRUIK VAN MATERIALEN EN DIGITALISERING

In het kader van efficiënt materiaalgebruik wordt het aantal printers beperkt tot centrale toestellen op de verschillende domeinen. Deze zijn standaard ingesteld op beveiligd printen, waardoor een document pas wordt afgedrukt na invoer van een paswoord. Dat voorkomt onnodige of ondoordachte printopdrachten.

Daarnaast wordt sterk ingezet op digitalisering: papieren dossiers en documenten worden systematisch omgezet naar digitale bestanden. Dit vermindert het papierverbruik en verhoogt tegelijk de toegankelijkheid en efficiëntie van informatiebeheer.

Met deze initiatieven bouwen we verder aan een toekomstgerichte en duurzame organisatie. Door in te zetten op concrete acties en blijvende sensibilisering, versterken we onze ecologische impact en dragen we bij aan een maatschappelijk verantwoorde werking.

Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen

1. Organisatie in cijfers

Bezetting

OVBJ	Bezettingsgraad
Begeleiding in een kleinschalige wooneenheid	89,8%
Contextbegeleiding breedsporig	112,6%
Contextbegeleiding i.f.v. veiligheidsplanning SofS	59,2%
Contextbegeleiding i.f.v. autonoom wonen	129,3%
Contextbegeleiding i.f.v. positieve heroriëntering	103,5%
Contextbegeleiding kortdurend intensief	92,6%
Contextbegeleiding laagintensief	115%
Delict gerichte contextbegeleiding	65,7%
Gewogen gemiddelde	107,6%
Dagbegeleiding in groep (RTJ)	104,9%
Ondersteunende begeleiding (projectwerking)	82,7%
Veilig verblijf	97,1%
Verblijf	98,3%
Verblijf in gezinshuis	76,9%
Gewogen gemiddelde	103,9%

CAH

De erkenning van CAH is afgelopen jaar veranderd.

Er wordt geen onderscheid meer gemaakt tussen CAH en CBAH.

We hebben een erkenning voor 63 begeleidingen (aan 8 punten).

Bezetting CAH

Erkenning	63 plaatsen	504 pnt/jaar
Aantal punten 2025		562
Percentage		111,51

Er werden in totaal 71 trajecten opgestart, waarvan 66 trajecten 28 dagen liepen.

Benutting

OVBJ	Benuttingsgraad
Contextbegeleiding	105,2%
Begeleiding in een kleinschalige wooneenheid	72,3%
Contextbegeleiding breedsporig	74,8%
Contextbegeleiding i.f.v. veiligheidsplanning SofS	48,6%
Contextbegeleiding i.f.v. autonoom wonen	218,4%
Contextbegeleiding i.f.v. positieve heroriëntering	86,1%
Contextbegeleiding kortdurend intensief	122,2%
Contextbegeleiding laagintensief	160%
Delict gerichte contextbegeleiding	72,3%
Verblijf	70,7%
Veilig verblijf	57,1%
Dagbegeleiding in groep	57,8%
Ondersteunende begeleiding	82,7%

HCA-BIC

Aantal aanmeldingen per afhandelingsvormen

- Herstelbemiddeling 390
- Herstelgericht Groepsoverleg 0
- Gemeenschapsdienst 14
- Leerprojecten 66
- Traject op maat 3
- Positief Project 11
- Hersteltraject op maat 33

In 2023 en 2024 stegen de aanmeldingen bij HCA-BIC gezamenlijk tot 130%, waardoor in 2025 een extra aanwerving mogelijk was. Ook in 2025 is er opnieuw een significante stijging in aanmeldingen, namelijk 110%, wat zich in 2026 opnieuw kan vertalen in extra jobtime.

Ook inhoudelijk zat HCA-BIC niet stil. Op Vlaams niveau werd een overkoepelende visie rond HCA op papier gezet. Op lokaal niveau werkte HCA-BIC een Traject Op Maat uit en werd er opnieuw een apart leerproject voorzien rond weerbaarheid, namelijk het leerproject 'Aandacht In Actie!'.

HCA-BIC bereikt naast jongeren en hun context, ook slachtoffers via een herstelbemiddeling of een HERGO.

In 2025 werden 369 unieke jongeren bereikt en 336 slachtoffers, waarvan ongeveer de helft minderjarig was.

CKG

BEZETTING

CKG	Bezettingsgraad
Verblijf	101,1%
Punten* (Gezinsbegeleidingen)	94,1%
Gewogen gemiddelde	97,6%

*Voor gezinsbegeleiding en trainingen wordt er voor het CKG gewerkt met een puntensaldo. De bezettingsgraad wordt bepaald t.o.v. het te behalen puntensaldo

BENUTTING

Crisisverblijf (op verwijzing crisismeldpunt)*	27,6%
Verblijf + CB BS voor kinderen (korte duur)*	21,7%
Verblijf + CB BS voor kinderen (lange duur)*	44,5%
Totale benutting verblijf	97,6%

* De percentages worden berekend op het totaal aantal bedden en moeten dus in totaliteit bekeken worden.

Volgende activiteiten werden uitgevoerd:

MOBIELE BEGELEIDINGEN	Gestarte begeleidingen	Beëindigde begeleidingen
Gezinsbegeleidingen	66	76
Intensieve begeleidingen	16	14

TRAININGEN	Gestarte trainingen	Bereik
STOP 4-7	3	30 kinderen
Groepstraining	3	22 gezinnen
Individuele trainingen	11	/

Qua activiteiten realiseert Jeugdzorg Emmaüs Mechelen een globale bezetting volgens beschikking van afgerond 95,96% wat hoger is dan de streefnorm van 80%.

Binnen de cluster Centrum Ivo Cornelis blijft de intensiteit van contextcontacten in de residenties en dagcentra erg hoog (> 99%). Bij de Mobiele diensten van Centrum Ivo Cornelis valt de hoge bezetting op.

De dagcentra binnen de cluster Centrum Ivo Cornelis hebben quasi allen een "bezetting - beschikking" rond de 100% behaald. Dit is hoog gezien de doelgroep waar expliciet moet worden ingezet op uithuisplaatsing voorkomen. De residenties behalen allen ruim de norm met een opvallend hoog cijfer voor de Hefboom.

Met betrekking tot de benutting schommelen de residenties rond de 70%, hetgeen een toename is t.o.v. vorig jaar. Complexe zorgnoden en onveilige thuissituaties zijn hiervoor een verklaring.

In de dagcentra ligt de benutting tussen 55 en 60%. Dit is een hoog cijfer aangezien het niet langer een vereiste is dat een kind elke weekdag in het dagcentrum is. Evengoed kan flexibele ondersteuning thuis

geboden worden tijdens de avonduren. De benuttingscijfers geven enkel de aanwezigheid van de jongere in het groepsaanbod weer, niet de ondersteuning in de context van de jongere.

In de residenties is de impact te zien van een duidelijke beleidskeuze voor flexibele trajecten waarbij verblijf een middel is ter ondersteuning van jongeren en gezinnen en geen doel op zich. Elk traject is uniek waarbij in overleg met alle betrokkenen ernaar gestreefd wordt om jongeren maximaal 'thuis' te laten opgroeien. Dit weerspiegelt zich in een hoog percentage contextcontacten (tussen 112% en 142%). Deze evolutie - waarbij een terugkeer naar de eigen context en/of beperkt inzetten van verblijf zodat de jongere maximaal in de natuurlijke omgeving kan vertoeven - hopen we verder te zetten de volgende jaren i.f.v. het plan Jeugdhulp.

De cijfers voor de ondersteunende module bij Centrum Ivo Cornelis op basis van het aantal dagdelen overschrijden ruimschoots de norm (214%). Er werd in alle residenties zeer sterk ingezet op dagbesteding. Dit hoge cijfer is echter tevens een symptoom van het hoge aantal jongeren dat niet structureel kan aansluiten bij het schoolse gebeuren.

De structurele wijzigingen bij MST hebben vruchten afgeworpen. De bezettingsgraad is meer dan 95%. Er werd bijgestuurd door de aanstelling van een 5de begeleider in het MST team en een verschuiving van opdrachten tussen De Leemwinning en het MST team en voorrang te geven aan delict plegers in de delict gerichte context (delco)modules.

De cijfers van de Studio's liggen lager dan de verwachtingen. De redenen hiervoor is dat er een aantal jongeren tegelijkertijd zijn uitgestroomd, terwijl de nieuwe instroom gradueel gebeurde. Ook de instroom tienerouders is later gestart dan gepland.

De modules CBAW kennen een bezetting volgens beschikking van 99%. Het percentage contextcontacten bedraagt 110%. Voor deze werking betreft dit zeer goede resultaten gezien een deel van de doelgroep waarmee de begeleiders aan het werk zijn moeilijk te bereiken is. De intensievere begeleiding van de tienerouders die vlotter bereikbaar zijn, hebben een positieve invloed op het aantal contextcontacten.

Bij Positieve Heroriëntering zijn we erkend voor 26 modules, en wordt de norm ruimschoots behaald.

De instroom van de Leemwinning wordt volledig bepaald door het instroomoverleg op provinciaal niveau. De bezetting volgens beschikking bedraagt 97% in 2025. Deze cijfers dienen samen bekeken te worden met de specifieke werking van deze voorzieningen waarbij jongeren hun verblijf binnen residentiële setting combineren met verblijf bij intersectorale partners (psychiatrie, gemeenschapsinstelling, time out, ...). Verder moeten we steeds rekening houden met mogelijke fugues en time-outs in de gesloten voorziening die de cijfers kunnen drukken. Het is daarom net opvallend dat er in 2025 een benutting wordt gehaald van 59%.

Juneco en Nova Vojo behaalde in 2025 een lagere beschikking dan verwacht, maar een hoge benutting (73%). Bij Juneco merken we dat de benutting hoger ligt dan bij de andere residenties, hetgeen verklaard wordt door het aantal nieuwe opnames van jonge kinderen zonder netwerk. Het aantal opnames kende een terugval vanaf Q3 2025. We merken algemeen een sterke daling van het aantal NBMV, en specifiek van Afghaanse jongens. Hierdoor stokte de instroom enigszins tijdelijk. Ondertussen werd er door Fedasil de duidelijke keuze gemaakt om -15-jarigen rechtstreeks door te laten stromen naar de leefgroepen van het Agentschap Opgroeien waarmee een conventie werd afgesloten. We willen tenslotte opmerken dat er in 2025 2 verblijfplaatsen werden omgezet in een gezinshuis voor 3 NBMV (i.e. mentorhuis).

Voor Crisishulp Aan Huis werden er maar liefst 68 begeleidingen opgestart t.o.v. 63 begroot, wat een resultaat van 139% oplevert. Dit toont hoge nood aan crisishulpverlening in de regio duidelijk aan.

HCA-BIC realiseert in 2025 1.256 punten of 110% van het streefdoel. Dit is de tweede opeenvolgende stijging van het aantal dossiers. Het geeft een stevige basis voor de overgang van de HCA-dienst van het Agentschap Opgroeien naar het Agentschap Justitie (d.d. 1/1/2026)

2025 wordt voor CKG Betlehem gekenmerkt door een graduele uitrol van het volledige reconversieplan. Belangrijkste conclusie is dat we het totaal te verwachten aantal begeleidingspunten ruimschoots overschrijden (107%). Enkele andere opvallende cijfers zijn het hoge bezettings- en benuttingscijfers van de modules verblijf, de sterke start van de gezinshuizen (101%) en de mooie inhaalbeweging van het STOP 4-7 team t.o.v. vorig jaar.

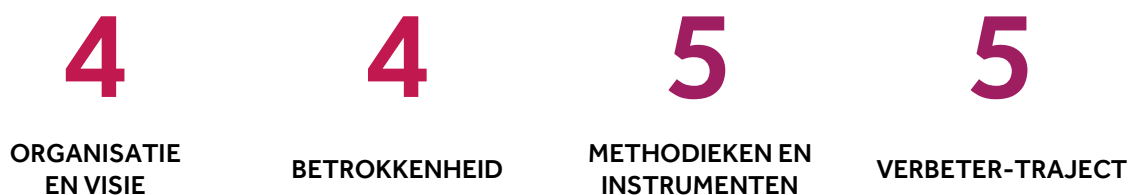
Ook de volledige mobiele teams behalen de nagestreefde punten ruimschoots (Mechelen 152% en Willebroek 107%).

Zelfevaluatie

In dit hoofdstuk geven we een overzicht van de zelfevaluatie van onze voorziening. Zoals gevraagd is er aan het Agentschap een aparte zelfevaluatie doorgegeven voor OVBJ, Crisishulp aan Huis, De Aanzet, HCA-BIC en CKG Betlehem, dat in 2022 geïntegreerd werd in de werking van Jeugdzorg Emmaüs Mechelen. De score is hetzelfde voor elke erkenningsvorm. Hieronder geven we dan ook maar één score weer per item.

Elke vier jaar, voor de opmaak van het beleidsplan, is er een uitgebreide evaluatie van de groeiniveaus door directie, verantwoordelijken en de Stafmedewerker Kwaliteit. De scores werden vastgelegd en eventuele werkpunten werden meegenomen in het beleidsplan. Jaarlijks werd door het beleidscomité bekeken of scores aangepast konden worden. In 2025 werd een nieuw beleidsplan opgemaakt. Dit werd uitgebreid besproken in het hoofdstuk 'Kwaliteitszorg'. In 2026 werden de groeiniveaus bekeken op het beleidscomité. Er zijn geen aanpassingen ten opzichte van vorig jaar.

KWALITEITSZORG

De organisatie heeft een eigen zelfevaluatie ontwikkeld in een cyclus van vier jaar.

In 2025 werd een nieuw beleidsplan voor 2025-2028 opgesteld.

In 2024 bepaalden Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen en Jeugdzorg Emmaüs regio Antwerpen gezamenlijk hun waarden, missie, visie en strategische doelen.

In 2025 werden operationele doelen opgemaakt voor Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen.

Hiervoor voerden we een bevraging uit bij personeel en cliënten. Verder worden gebruikers-, medewerkers-,

en samenlevingsresultaten geanalyseerd en werd er gekeken naar de evaluatie van het vorig beleidsplan. Verder besteedden we extra aandacht aan maatschappelijke signalen, decreten van toepassing op onze sector, internationale wetgeving zoals NIS 2 en de SDG's.

Gedurende de volgende drie jaar werken we aan het beleidsplan a.d.h.v. priacs en acties. We stellen een aantal indicatoren op en bepalen normen die we tegen het einde van ons beleidsplan willen behalen.

Omdat dit een belangrijke pijler is van ons beleid, bespreken we hier de strategische doelen met bijbehorende operationele doelen.

Een professioneel, kwalitatief onderbouwd en krachtgericht hulpverleningsaanbod

- Onze dienstverleningsprocessen hebben een meerwaarde voor de continuïteit van de ondersteuning van onze cliënten.
- We bieden een warme plek voor onze cliënten.
- We ondernemen acties in het kader van het plan jeugdhulp.

Inzetten op samenwerkingsrelaties met cliënten, medewerkers en strategische partners

- We zetten maximaal in op de context/netwerk in alle afdelingen.
- We hebben aandacht voor de beleving van de cliënten en betrekken hen bij ons beleid.
- We betrekken medewerkers bij de werking.
- We bepalen onze positie in een cultuur van samenwerking en netwerken.

Dynamisch, eigentijds en ondersteunend medewerkersbeleid

- We bouwen JEM uit tot een warme organisatie.
- We werken een sterk medewerkersbeleid uit (aantrekken, ontwikkelen).
- We zetten in op administratieve vereenvoudiging.

Aangename en aangepaste omgeving en infrastructuur voor cliënten en medewerkers

- We werken ons zorgstrategisch plan verder uit.
- We werken een beleid uit rond cyberveiligheid en informatieveiligheid.

Investeren in academische werkplaats en internationalisering

- We zetten in op onderzoek en zorgvernieuwing.

Diversiteit en duurzaamheid omarmen

- Wij voeren een inclusief personeelsbeleid.
- We voeren acties uit om klimaatverandering en haar impact te bestrijden.

Financieel gezond blijven

- Wij gaan op zoek naar bijkomende middelen.
- Wij denken na over de doelmatige inzet van onze financiële en materiële middelen.

KERNPROCESSEN

Onze organisatie ontwikkelde de nodige procedures en een pedagogische visie. Deze zijn terug te vinden in het Kwaliteitshandboek. De ontwikkeling gebeurde in samenspraak met de proceseigenaren. De procedures worden minimaal om de drie jaar geëvalueerd (element van niveau 4), maar de evaluatie gebeurt (nog) niet systematisch met inspraak van de gebruiker.

GEBRUIKERSRESULTATEN

Onze klachtenprocedure is aangepast aan de gewijzigde wetgeving. Klachtenbemiddeling krijgt een meer expliciete plaats. Dit werd reeds uitgetoetst op een nieuwe klacht en als positief ervaren.

In 2023 zijn we gestart met '#tevredenheid' in de meeste afdelingen. Hierbij noteren begeleiders in het registratiesysteem '#tevredenheid' wanneer cliënten hun tevredenheid of ontevredenheid uiten. Twee keer per jaar wordt deze #s op teamniveau bekeken binnen een reflectieve cyclus. Een samenvatting hiervan wordt besproken op beleidsniveau. We merken dat deze werkwijze in de meeste afdeling als positief wordt ervaren. Kleine successen of problemen vallen veel meer op dan bij een klassieke tevredenheidsmeting. Omdat deze werkwijze echter geen systematische methodiek is, blijven we een twee scoren.

Ook met de effectmeting zetten we nieuwe stappen. Vanaf 2023 worden cliënten na het afsluiten van de hulpverlening opgebeld door stagairs om het effect na te gaan. De resultaten hiervan worden geëvalueerd op de teams. Vanaf 2024 begint dit systematisch te lopen. Binnen Centrum Ivo Cornelis voeren we een impactonderzoek rond reconversie. Dit loopt van 2024 tot 2026 in samenwerking met de Karel De Grote Hogeschool.

MEDEWERKERSRESULTATEN

5

PERSONEELSTEVREDENHEID

5

INDICATOREN EN KENGETALLEN

In 2023 werd onder leiding van IDEWE een kwalitatieve bevraging bij het personeel gehouden: het waarderend onderzoek. Uit de bijeenkomsten vloeiden thema's waarvoor we ons willen inzetten voort. Op verschillende niveaus van de organisatie werden daarom allerlei initiatieven ontwikkeld.

In Emmaüs wordt een keuze gemaakt van de personeelskengetallen die worden bijgehouden. Deze kengetallen worden op het beleidscomité, directiecomité, de ondernemingsraad en het bestuurscomité besproken. Ze worden vergeleken binnen het Vlaams Welzijnsverbond.

SAMENLEVINGSRESULTATEN

5

WAARDERING STRATEGISCHE PARTNERS

5

MAATSCHAPPELIJKE OPDRACHTEN / TENDENSEN

Periodiek overleggen we met de verwijzers over hoe we de toegewezen dossiers afhandelen. Ook met strategische partners, zoals het Sociaal Huis Mechelen, de stad Mechelen, het Huis van het Kind, Trawant, het CAW en het CGG, organiseren we overlegmomenten. Elementen van hun waardering worden meegenomen in het beleidsplan van de voorziening en in de jaarlijkse tussentijdse evaluatiemomenten. We worden gezien als voorloper voor nieuwe initiatieven.

Maatschappelijke noden worden door regionale partnersesignaleerd op basis van casuïstiek en mee opgenomen in de jaarlijkse bespreking van het beleidsplan. Hieruit kunnen nieuwe projecten en acties vloeien. Voorbeelden hiervan zijn terug te vinden in onze jaarplanning. Bij een vernieuwing van de samenstelling van de bestuursorganen wordt rekening gehouden met de realisatie van onze maatschappelijke opdracht.

In onze regio hebben we een voortrekkersrol inzake de implementatie van maatschappelijke tendensen en nieuwe evoluties in de eigen werking. Hierbij denken we aan deelname aan De Ideale Wereld, Traject Cachet, Traject Signs of Safety, Contextbegeleiding Kortverblijf in GI, 1G1P in Trawant, Zorggarantie, Blended hulpverlening, Waakzaam Zorgen, deelname aan de reconversie en gezinshuizen.

2. Organisatie in beeld

In dit hoofdstuk wordt stilgestaan bij uiteenlopende initiatieven en projecten die zich gedurende 2025 aandienen of verder ontwikkeld werden. Eveneens wordt er, conform bepaalde afspraken met het Agentschap Opgroeien, toelichting gegeven m.b.t. convenanten en ernstige gebeurtenissen.

Reconversie

INZETTEN OP SOFS EN ONDERSTEUNENDE BEGELEIDING

Zoals vermeld in de beslissingsbrief OVBJ reconversievoorstel (11/4/2023) werd volgende goedgekeurd:

"De gefaseerde ombouw van 4 verblijfsmodules en 7 modules contextbegeleiding laagintensief naar 6 modules contextbegeleiding i.f.v. veiligheidsplanning SofS en 2 modules ondersteunende begeleiding."

Binnen de afdeling 'Centrum Ivo Cornelis' werd deze ombouw verder uitgerold. De clusterwerking heeft ondertussen meer en meer fundament gevonden en kent meer wisselwerking tussen deelwerkingen, wat mooie verbindingen oplevert maar ook in trajecten zichtbaar is om naadloos te kunnen schakelen. De solidariteit tussen functiegroepen is hierdoor vergroot.

Per cluster waar een residentiële afdeling aan verbonden is, zijn **drie modules SofS gekoppeld aan één terugvalbed**. Er wordt sterk ingezet op de samenwerking met contextfiguren wanneer het echt moeilijk gaat. Wanneer dit niet kan, wordt rust geboden door het opschalen van de zorg voor max. zes weken. In de praktijk werd hier maar een enkele keer beroep op gedaan, maar weten dat deze mogelijkheid er is, maakt dat gezinnen, hun netwerk en medewerkers soms bereid zijn extra kansen te bieden aan gezinnen. De mogelijkheid om over een vangnet te beschikken, brengt gemoedrust, vermindert de stress en verhoogt de slaagkansen.

Het implementeren van SofS-modules krijgt met vallen en opstaan meer vorm. Het vraagt veel van begeleiders en het verloop en uitval (zwangerschappen, ziekte,...) van vooral contextbegeleiders het afgelopen jaar heeft de continuïteit in trajecten voor sommige gezinnen onder druk gezet. Dossiers moesten overgenomen of tijdelijk worden ondervangen door collega's uit de groep en/of supervisors-coördinatoren.

Ondertussen wordt het meer en meer een manier van benaderen en trachten we dit thema meer en beter op de agenda te zetten. Het gedachtengoed wordt zo geleidelijk aan gemeengoed: Hoe kan veiligheid geïnstalleerd worden? Hoe worden er moeilijke boodschappen in een gezin gebracht? Hoe worden afspraken concreet gemaakt? Hoe worden contextfiguren meer betrokken? Hoe krijgen zij mandaat? Hoe gaan we meer in verbinding zonder een te strikt kader te hanteren ...

Er wordt ook aangegeven dat voor sommige gezinnen er beter kan gestart worden vanuit een verblijf in de residentie, om zo terug naar huis toe te werken. Dit betekent dat er, naast het aanbieden van verblijf, zeer intensief ingezet wordt op het installeren van veiligheid in de thuiscontext. In de praktijk wordt vastgesteld dat dit echter niet mogelijk is aangezien de jeugdrechter hiervoor geen dubbele maatregel kan opleggen, nl. verblijf + SofS CB. Dit wordt best meegenomen in de evaluatie van SofS.

De **ondersteunende modules** blijken een meerwaarde te zijn in de residentiële werkingen. Zo kan vanuit elke cluster aan activering gedaan worden voor de jongeren die uitvallen op school. Dit pionierswerk is ontstaan in de Hefboom en wordt nu verder uitgedragen over de andere clusters.

Er werd een werkgroep rond activering opgericht, waarin een afvaardiging zit vanuit elke residentiële of dagcentrumwerking. Zo kunnen we van elkaar leren en good practices delen. Ook is er een proefperiode

afgesproken waar begeleiders een dagdeel vastleggen om elkaar te ondersteunen. De locatie kan ook afgesproken worden afhankelijk van welk aanbod er nodig is of gegeven wordt. Dit moet, naar volgend jaar toe, zeker nog verder vormgegeven worden. Ook blijven we overkoepelende initiatieven zoals de Droombus, Postbus, Vlaamse Kermis... organiseren.

De zorgzwaarte van de kinderen/jongeren in de leefgroepen maakt dat aansluiting bij het reguliere school/opleidingsaanbod vaak niet haalbaar is. De druk op de residenties is groot, omwille van de aanzienlijke schoolachterstand, verschillende verblijfsplaatsen (naast jeugdzorg, GI, psychiatrie bv.), relationele discontinuïteit en/of het individueel disfunctioneren van kinderen/jongeren. Hierdoor zijn deze kinderen/jongeren continu aanwezig in jeugdzorg en is er vaak een schrijnend tekort aan steunfiguren. Het is en blijft zoeken naar manieren om de nodige nabijheid te bieden zodat deze kinderen en jongeren terug in beweging komen.

INZETTEN VAN INTERNE CRISISBEDDEN

In het addendum wordt eveneens melding gemaakt van het gegeven dat "De Initiatiefnemer binnen de erkende capaciteit verblijfsmodules kan aanwenden voor interne crisissen en crisissen vanuit contextbegeleidingsmodule in functie van veiligheidsplanning".

Hierboven werd reeds melding gemaakt van het terugvalbed voor SofS-begeleidingstrajecten. Wat betreft de 'interne crisisbedden' wordt vastgesteld dat het intern crisisbed het afgelopen jaar tussen Griffioen en Hefboom een twaalfmaal keer ingezet is voor lopende begeleidingen. Verder zijn er acht externe time-outs gezocht en doorgegaan in andere collega-voorzieningen. Eveneens hebben we acht externe jongeren in onze afdelingen opgevangen.

We merken meer dan ooit dat dit belangrijk is om continuïteit te kunnen bieden, om er te kunnen blijven staan, om het proces vast te houden. Het geeft ademruimte aan de jongeren maar ook aan ouders/begeleiders/een team. Voordat de vraag naar een intern crisisbed gesteld wordt, werden reeds veel pogingen geweest om de situatie te keren en zitten kinderen, jongeren, gezinnen en begeleiders op hun tandvlees. Na zo'n crisisonderbreking is er in de meeste gevallen opnieuw zuurstof om verder te gaan. We zien bij sommige jongeren dat het intern crisisbed herhaaldelijk wordt ingezet om die rustpauzes in te lassen en er zo meer kansen zijn om hier samen uit geraken.

Het vlot kunnen inzetten van een intern crisisbed voorkomt verdere escalatie, maar zorgt ook voor minder administratie en voorkomt extra personeelsinzet. Het beroep doen op consultants en/of crisismeldpunt in de zoektocht naar een tijdelijk bed brengt heel wat werk (en vaak ook frustraties) met zich mee.

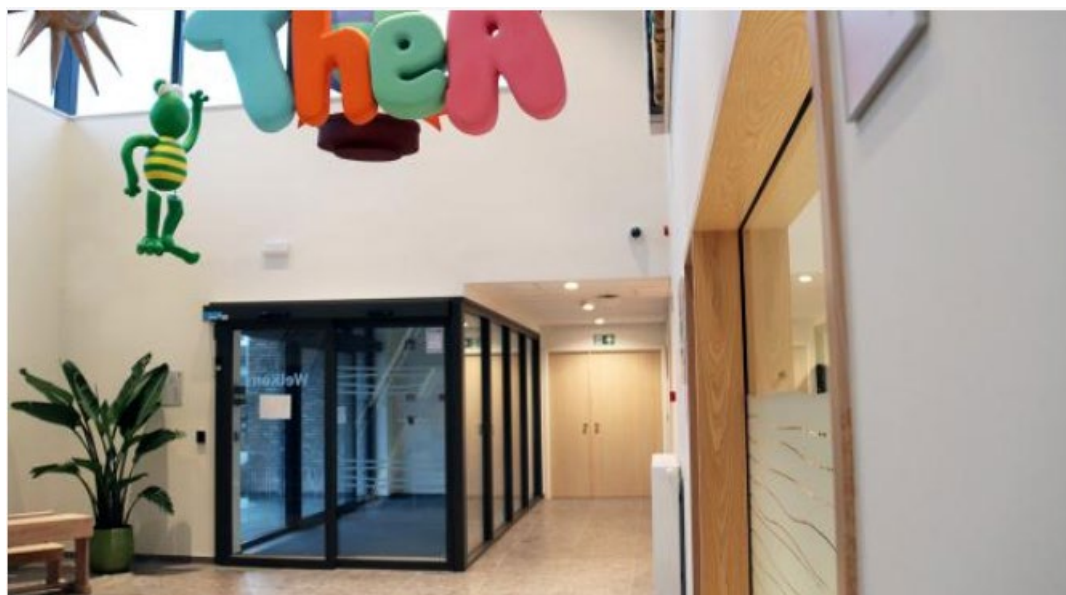
Inhoudelijk zorgt de mogelijkheid van een intern crisisbed ervoor dat kinderen/jongeren in de regio blijven, waardoor goed lopende zaken, zoals school, vrije tijdsbesteding en contextcontacten, vlot kunnen blijven doorlopen. Er kan telkens per geval bekeken worden welke afspraken zorgen voor de nodige rust en mogelijks herstel. Het voelt voor alle betrokkenen ook aan als minder ingrijpend, aangezien het gaat om ondersteuning vanuit een gekende organisatie met behoud van vertrouwde begeleiders.

INZETTEN OP STRUCTURELE SAMENWERKING MET KINDER- EN JEUGDPsYCHIATRIE

In de goedkeuringsbrief OVBJ wordt expliciet vermeld dat "tot 6 modules en de daaraan gekoppelde modules contextbegeleiding laagintensief kunnen ingezet worden voor jongeren die behandeld worden in de kinder- en jeugdpsychiatrische dagaanheide van het AZ Sint- Maarten".

Binnen de residentiële settings van **Centrum Ivo Cornelis** zijn telkens twee bedden voorzien voor Psychiatrie. In eerste instantie willen we op die manier tegemoet komen aan onze samenwerking met TheA (dagatelier) vanuit AZ Sint Maarten, maar er is ook samenwerking met ZAS UKJA, Paika,

We merken wel dat, zeker in onze pubergroepen, er steeds de vraag is om verblijf hieraan te koppelen. Binnen de leefgroep van jongere kinderen (0-12 jaar) kan het soms zijn dat er flexibeler kan gewerkt worden. Alleszins is het een meerwaarde om de expertise vanuit de psychiatrie binnen te brengen en advies te krijgen bij aanpak en medicatie.

In 2025 zijn er eveneens vanuit **het CKG** drie begeleidingen in kader van TheA-bedden opgenomen. Vanuit het lopende behandelingstraject binnen TheA van deze gezinnen werd duidelijk dat er bijkomende ondersteuning vanuit Jeugdzorg wenselijk/noodzakelijk is. Er vonden intake- of supervisiemomenten plaats in het CKG, met een psychiater of medewerker van Therapeutisch Atelier. Er is zeker nog ruimte om deze samenwerking verder uit te bouwen!

Het structureel voorzien van intersectorale zorgtrajecten is noodzakelijk om op een kwalitatieve manier antwoorden te bieden op de zorgvragen die gezinnen ons stellen. Het is een pijnlijke vaststelling dat er vanuit kinder- en jeugdpsychiatrie wordt aangegeven dat voor de chronisch getraumatiseerde kinderen en jongeren met een instabiele, weinig draagkrachtige context geen gepast aanbod voorzien is in GGZ. De expertise van GGZ is echter onontbeerlijk in de zoektocht naar gepaste ondersteuning. Het intersectoraal partnerschap zorgt dat ook deze kinderen, jongeren en gezinnen de zorg krijgen waar ze recht op hebben.

INZET OP EEN GEZAMENLIJK PROJECT VOOR SCHOOLUITVALLERS

Via 6 in kader van reconversie:

"In het addendum wordt melding gemaakt van de uitbreiding met 1 module contextbegeleiding laag intensief. De initiatiefnemer brengt zelf het Equivalent van een module breedsporige contextbegeleiding in en vanuit het partnerschap met VZW Jeugdorp worden hier bijkomend 2 punten aan toegevoegd om te komen tot een ondersteunende module. Deze module wordt met ingang van 1/1/2026 ingezet in Recharge, een gezamenlijk project dat zich richt naar schooluitvallers."

In bijlage is het jaarverslag van **Recharge** opgenomen. In overleg met Arktos en Stad Mechelen werd in 2025 door zowel Jeugdorp als Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen verder vorm gegeven aan Recharge. Eveneens werd er afgesproken om in 2026 de werking te evalueren in functie van de vooropgestelde doelstelling, nl. schoolverlaters activeren.

INZETTEN OP OPEN HARTCIRKELS EN PROGRAMMA'S ZOALS HOOGCONFLICT SCHEIDINGEN, WAAKZAAM ZORGEN EN OMGAAN MET EENZAAMHEID.

"5 modules contextbegeleiding kortdurend kortgericht en 9 modules contextbegeleiding laagintensief kunnen ingezet worden voor het aanbieden van o.a. volgende programma's: open hartcirkels, hoogconflict scheidingen, waakzaam zorgen en omgaan met eenzaamheid." (beslissingsbrief reconversievoorstel 11/4/2023)

Deze ombouw situeert zich binnen de Aanzet, een afdeling van Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen.

Het inzetten van erkende modules P(H)O als '**Open Hartcirkels**' komt tegemoet aan een reeds in voege getreden praktijk. In 2025 kregen we in totaal tien aanvragen voor een openhartcirkel. Bij vijf gezinnen bleef het bij een coaching. Deze gezinnen gaven aan dat er door de telefonische gesprekken en het aangaan van het gesprek thuis al beweging kwam. Eén vader zag het niet zitten om zijn zoon uit te nodigen. In bijlage een gedetailleerd overzicht van P(H)O.

Voor de andere vijf vond minstens één openhartcirkel plaats. Bij telefonische opvolging van de openhartcirkel gaven de gezinnen aan dat de cirkel een positieve ervaring was en ervoor gezorgd heeft dat ze samen weer verder konden. Twee van deze gezinnen startten nadien nog een PH-traject.

De werkgroep '**complexe scheiding**', waaraan ook OSD Mechelen actief deelneemt, bestaat intussen twee jaar. In die tijd is er gefocust op het uitwerken van een gemeenschappelijke taal en visie tussen Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen en OSD Mechelen. We kiezen voortaan voor de term 'complexe scheiding' en niet langer voor de term 'vechtscheiding', om de strijdtal uit de benaming te halen en de complexiteit van het thema te benadrukken. Er is een gedeeld faseringsmodel ontstaan als houvast en vanaf 2025 is er een nieuwsbrief 'Breaking News' om iedereen warm te maken/houden rond het thema. De eerste nieuwsbrief had als thema 'psycho-educatie'.

Vanuit de werkgroep werden twee intervisiemomenten georganiseerd om te oefenen in het geven van psycho-educatie. Het vraagt oefening, durf en gedragenheid om dit in de vingers te krijgen. Indien nodig wordt deze psycho-educatie in lopende begeleidingstrajecten opgenomen door een extra begeleider.

Daarnaast werd een groepsaanbod rond scheiding ontwikkeld, dat in 2026 van start zal gaan. Om dit uit te testen doorliepen we dit traject in het najaar van 2025 met een aantal ouders (drie begeleidingen) individueel. Op basis van deze ervaringen werd het groepsaanbod verder verfijnd.

In 2025 liepen twee reeksen '**waakzaam zorgen**' met in totaal negen gezinnen. De gezinnen gaven aan dat de combinatie van de groepssessies, waarin ze theoretische input kregen en konden uitwisselen met andere ouders, met de individuele sessie zeer waardevol was.

Op vraag van de ouders startte in 2025 onder leiding van één van de ouders een terugkomgroep. Deze groep zal een aantal keer per jaar samen komen om stil te staan bij wat ze geleerd hebben in het traject waakzaam zorgen. Ze willen voor elkaar een steunend netwerk zijn.

In het '**omgaan met eenzaamheid**' is Studio Vibe een belangrijke hefboom. Heel wat jongeren kampen met gevoelens van eenzaamheid en sociaal isolement. Binnen onze dagelijkse praktijk in jeugdhulp zien wij jongvolwassenen vaak worstelen met thema's als afwijzing, er niet bij horen, zich niet verbonden voelen, ... Binnen het team 'jongvolwassenen' was deze vaststelling voldoende om de koppen bij elkaar te steken en op zoek te gaan naar antwoorden om dit isolement aan te pakken.

Na intensief overleg met onze jongeren en partners kwamen we tot een concept dat we het voorbije jaar verder verfijnden en uitdiepten.

"Studio Vibe" zag het levenslicht: een laagdrempelige plek in het centrum van Mechelen waar jongeren heen kunnen voor vragen, activiteiten en ontmoeting!

De doelstelling van Studio Vibe is driedig

- Enerzijds willen we een vangnet creëren voor jongeren die we begeleiden, maar ook voor jongeren wiens begeleiding reeds afgerond is. Om deze doelstelling te realiseren wordt een wekelijks permanentiemoment georganiseerd. We vinden het enorm belangrijk dat jongeren naast de wekelijkse begeleidingscontacten ook zelf leren uitreiken naar hulp en ondersteuning. Begeleidingscontacten vinden meestal plaats in de woning van de jongere waardoor het initiatief tot contact vrij eenzijdig bij begeleiders komt te liggen. In de loop van de begeleiding is het 'zelf initiatief durven/kunnen nemen' een belangrijke vaardigheid die we nastreven bij onze jongeren. Door jongeren ook uit te nodigen in Studio Vibe willen we hen hierin stimuleren en leerkansen bieden. Ook jongeren die niet langer in begeleiding zijn maar toch nog vragen hebben zijn meer dan welkom.
- Daarnaast willen we een veilige oefenruimte creëren waarin jongeren volop kunnen groeien. Jongeren geven aan dat ze zich niet altijd voelen passen binnen bestaande structuren omdat ze zich 'anders' voelen. Vaak ontbreekt het hen ook aan een gezonde dosis zelfvertrouwen om deze drempels echt te overwinnen. Dit is de reden waarom de toeleiding naar sportclubs, externe diensten en andere organisaties vaak moeizaam loopt. Hoe zet je de stap naar een andere dienst? Hoe vind je de moed om een drempel (fysiek) echt over te stappen? Hoe presenteer en positioneer je je binnen een groep van nieuwe mensen? Hoe ga je om met gevoelens van onzekerheid? Het zijn allemaal vragen en thema's waar jongeren in de dagelijkse praktijk mee worstelen. Binnen Studio Vibe gaan we aan de slag rond deze thema's. Er wordt een oefenruimte gecreëerd, waarbinnen er sterk kan ingezet worden op het trainen en ontwikkelen van de vaardigheden die nodig zijn om dit waar te maken. In deze optiek wil Studio Vibe een tussenstation zijn, waar er volop geleerd en geëxperimenteerd kan worden. Daarnaast wordt sterk ingezet om drempels naar andere vormen van hulp en dienstverlening te verlagen. Net daarom wordt Studio Vibe samen gedragen met collega's van het CKG en het sociaal huis.
- Tot slot willen we een veilige ontmoetingsplek creëren voor onze jongeren. Een plek waar ze kunnen binnen springen, waar de koffie klaar staat, waar activiteiten en ontmoetingen plaats kunnen vinden, vriendschappen kunnen ontstaan en waar jongeren hun eigen kwaliteiten kunnen ontdekken. Jongeren in jeugdzorg ervaren ontzettend veel druk. Net daarom is een plek als Studio Vibe, waar ze even onbezonnen zichzelf kunnen en mogen zijn, ontzettend belangrijk. Ze móeten immers al zoveel.

Om dit alles te realiseren worden er ontmoetingsmomenten en activiteiten georganiseerd.

Omdat de noden van jonge ouders sterk verschillen van die onze reguliere jongeren zonder kinderen werd er gekozen om de groep op te splitsen. Dit laat ons toe om voor beide groepen een aantal specifieke accenten te leggen.

Het voorbije jaar vonden heel wat jongeren de weg naar Studio Vibe en zo werd Studio Vibe een vaste pijler binnen onze werking 'jongvolwassenen'. We zagen mooie verbindingen tot stand komen tussen jongeren tijdens de activiteiten en hadden een schitterend en verbindend zomerkamp. Dankzij de steun van de Warmste Week kregen we een extra zetje in de rug om Studio Vibe nog meer te omkaderen en er een mooi en warm verhaal te maken.

INZETTEN OP EEN DUURZAAM AANBOD VOOR ZORGGARANTIE VOOR JONGE KINDEREN

"In het kader van de beslissingsbrief dd 20/3/2023 worden vanaf 1 mei 2023 2 modules CBAW modules middenintensiteit en 1 module CBKI ingezet voor een duurzaam aanbod voor zorggarantie voor jonge kinderen. Tevens werd een uitbreiding van het CKG met 6 kort licht mobiele en 7 kort intensieve mobiele begeleidingen goedgekeurd. Dit wordt verder toegelicht in de convenant betreffende de erkenning als CKG waarbij afgesproken wordt dat 1287 begeleidingspunten hiervoor ingezet mogen worden."

Ook het voorbije jaar vonden heel wat jonge ouders in kwetsbare situaties de weg naar onze organisatie. De nood aan gepaste ondersteuning tijdens de zwangerschap en het prille ouderschap maakt dat frequent beroep wordt gedaan op de expertise die opgebouwd wordt in functie van deze doelgroep. De samenwerking tussen De Aanzet, het CKG en OOC Ter Heide illustreert het belang van multidisciplinaire samenwerking bij complexe hulpvragen. Door in te zetten op duidelijke communicatie, een brede diagnostische blik en een efficiënte rolverdeling tussen de betrokken partners kan de zorggarantie versterkt worden en kan er sneller en gericht ondersteuning geboden worden aan gezinnen.

In 2025 werden binnen dit samenwerkingsverband drie dossiers opgestart. Bovendien stroomt deze doelgroep - vanwege de specifieke expertise - ook in reguliere modules in, vb. negen modules CBAW werden ingezet voor jonge ouders (max. 25 jaar).

De ervaring leert ons dat de nood aan bereikbaarheid en nabijheid van begeleiders erg verschilt per gezin. Om op een verantwoorde manier de zorg voor het kind te installeren wordt in eerste instantie steeds hun netwerk aangesproken. Daar waar deze onvoldoende in staat zijn om de nodige veiligheid te bieden, wordt gekeken naar het opschalen in de begeleiding. De keuze om ook residentieel een aanbod te organiseren voor deze doelgroep werd in de loop van 2025 geoperationaliseerd. Sinds de opstart van het residentieel aanbod (8/5/2025 en 25/6/2025) is deze steeds benut geweest. Er is de mogelijkheid van verblijf voor twee gezinnen, waarbij sprake is van een dermate grote bezorgdheid dat enkel via een gezinsopname verantwoord ouderschap kan geïnstalleerd worden.

INZETTEN OP GEZINS- EN MENTORHUIZEN

In het CKG zijn **drie gezinshuizen** operationeel geworden in 2025. In afspraak met het Agentschap Opgroeien wordt '1 module verblijf in een gezinshuis en de daaraan gekoppelde module begeleiding en ondersteuning van een gezinshuis innovatief ingezet'.

Het 'pionieren' vergt heel wat tijd en energie. Heel wat zaken zoals opdeling van kosten, domicilie, tussenkomsten bij start gezinshuis, ... zijn onduidelijk, praktisch niet haalbaar en/of voor interpretatie vatbaar. Daarnaast wordt er sterk ingezet op het ondersteunen van de gezinshuisouders en installeren van een steunend, verbindend netwerk. Hierbij wordt extra aandacht besteed aan de band met de moederorganisatie. De gezinshuisouders zijn medewerkers en de zorg voor de kinderen wordt samen gedragen.

Al de gezinshuisplekken zijn ingevuld en de gezinshuizen bieden dat wat gehoopt werd: een waardevol alternatief voor residenties waar kinderen, hun ouders en steunfiguren maximale groeikansen krijgen.

In het hoofdstuk 'kwaliteitsprojecten' wordt verder ingezoomd op deze werkvorm.

Naast de gezinshuizen in het CKG is in 2025 ook een mentorhuis opgestart in Juneco. **Mentorhuis Juneco 'Hannekesnest'** kende een vliegende start. In 2023 kreeg Juneco de opdracht om in functie van de reconversie na te denken over hun huidige aanbod. In dat denkproces werd vooral duidelijk dat meer differentiëren in de bestaande structuur, werken naar kleinschaligheid - de leefgroep verkleinen, werken met verschillende soorten modules (KWE, mentorhuis, kamertraining,...) zodat er meer ruimte is voor persoonlijke aandacht, stabiliteit en verbinding met de jongeren, gewenst was. Dat denkproces kwam in een stroomversnelling toen iemand zich kwam aanmelden als kandidaat-mentorhuisouder in de loop van 2024. Er volgde een officiële screening, waaruit bleek dat ze overduidelijk het ontbrekend puzzelstukje was.

Begin juli 2025 was de puzzel helemaal gelegd: Mentorhuis Juneco 'Hannekesnest' te Keerbergen ging officieel van start – een bijzonder en spannend moment. In een warme, huiselijke setting biedt het mentorhuis plek aan drie jongeren tussen de 12 en 17 jaar (uiterste begeleiding tot 18 jaar). Op 1 juli werd de eerste jongere (Syrië) verwelkomd. Daarmee kwam het mentorhuis direct tot leven. Op 6 augustus volgde de tweede jongere (Afghanistan) en begon de groepsdynamiek zich te vormen. Met de instroom van de derde jongere (Eritrea) op 8 december was het mentorhuis compleet. Iedere nieuwe plaatsing bracht zijn eigen verhaal, tempo en behoeften mee – en daarmee ook groei en uitdagingen voor het hele gezin.

De mentorhuisouder vangt de jongeren op in haar eigen thuissituatie. Wat het mentorhuis extra bijzonder maakt, is dat het draait binnen een bestaand gezinssysteem. Samen met haar man en hun vijf eigen kinderen – waarvan er nog twee thuis wonen – vormen zij een levendige en betrokken gezinsomgeving. Dat betekent: samen aan tafel, meedraaien in het gewone gezinsleven, rekening houden met elkaar en leren van dagelijkse situaties. Juist in die 'gewone' momenten zit vaak de grootste ontwikkeling.

De eerste maanden stonden in het teken van wennen en opbouwen. Nieuwe gezichten, nieuwe regels, nieuwe routines. Ook de samenwerking met ouders in het thuisland of overige familie in België, voogden, scholen en andere betrokkenen werd zorgvuldig opgebouwd.

De mentorhuismoeder maakt deel uit van team Juneco en activiteiten worden regelmatig overkoepelend georganiseerd. Ze wordt begeleid en ondersteund door een supervisor van Juneco. De supervisor denkt mee in complexe situaties, bewaakt de kwaliteit en biedt ruimte voor reflectie. Deze samenwerking zorgt ervoor dat het mentorhuis niet alleen warm en huiselijk is, maar ook professioneel stevig staat.

Terugkijkend op 2025 kunnen we zeggen dat Mentorhuis Juneco in korte tijd is uitgegroeid tot een plek waar jongeren mogen landen, leren en groeien binnen een echt gezin. Met een volledige bezetting en een betrokken netwerk is er een mooie basis gelegd om in 2026 verder te bouwen.

IMPACT VAN DE RECONVERSIE IN HET CKG

De verdere uitrol van de reconversie in 2025 heeft voornamelijk in het CKG gezorgd voor een hele omwenteling. Hierbij stilstaan laat toe om voeling te krijgen met de veranderingsprocessen, gestoeld op sterke inhoudelijke keuzes, doch niet evident zijn.

De leefgroep voor de jongste kinderen (0-3 jaar) sloot de deuren. Deze verandering had een duidelijke impact op het personeel, dat afscheid moest nemen van de eigen teamstructuur, gewoonten en werkcultuur. Dankzij de nodige ondersteuning en het creëren van ruimte om elkaar op een nieuwe manier te leren kennen, verliep dit proces echter op een constructieve en vlotte manier.

Samen met de kinderen en betrokken ouders werd gezocht naar een nieuwe naam voor de huidige leefgroep. De kinderen kozen uiteindelijk voor de naam **Leefgroep Vlinder**, een keuze die voor hen het best aansloot bij zowel de bijhorende tekening als de symbolische betekenis.

Binnen de leefgroep kregen ook de beschikbare bedden een nieuwe invulling. Het aantal residentiële plaatsen werd teruggebracht van twintig naar tien, met een duidelijke verschuiving naar kortdurende plaatsingen. Vier bedden zijn verbonden aan de samenwerking met het crisisteam -18. De focus ligt hierbij op het zo goed mogelijk opvangen van kinderen in crisissituaties, het in kaart brengen van hun netwerk, het verder vormgeven van veiligheidsplanning en het oriënteren naar de meest aangewezen vervolgplek. De ambitie blijft steeds om een terugkeer naar huis of naar het eigen netwerk mogelijk te maken. Wanneer dit niet haalbaar blijkt, wordt gezocht naar een andere geschikte plaats, al leiden de beperkte doorstroombmogelijkheden vaak tot langere wachttijden. Vanuit het streven naar continuïteit in de zorg blijven crisisbedden daardoor soms langer bezet dan oorspronkelijk voorzien.

Daarnaast worden twee bedden in overleg met Therapeutisch Atelier (kinderpsychiatrie) flexibel ingezet. Hierover wordt verder ingegaan in het luik rond de 'flexibele inzet van de TheA-bedden'.

Ook de samenwerking met de afdeling De Aanzet werd in 2025 verder uitgebouwd. In dat kader werden twee ouder-kindunits opgestart voor jonge ouders. Deze trajecten verlopen in partnerschap, waarbij het CKG onder meer voorziet in een flexibele inzet van bedden wanneer nodig. Daarnaast ligt de focus op het aanleren van pedagogische vaardigheden rond de zorg voor het jonge kind, zowel via rechtstreekse begeleiding als via ondersteuning en versterking van het team in het omgaan met jonge kinderen. In één van de trajecten werd ook bijkomend ingezet op veiligheidsplanning, waarbij het CKG eveneens een actieve rol opneemt. Deze samenwerking maakt de noden scherp zichtbaar en vraagt, door het delen van expertise en de continue nabijheid, een aanzienlijke investering. Tegelijk biedt het de kans om elkaars werking beter te leren kennen en samen te zoeken naar een afgestemd hulpverleningskader.

Verder voorziet de leefgroep in een terugvalbed voor de gezinshuizen. Hierdoor kan in geval van nood onmiddellijk beroep worden gedaan op de organisatie. Dit biedt een belangrijke vorm van zekerheid voor de gezinshuisouders, maar vraagt tegelijk een grote mate van flexibiliteit binnen de organisatie van de leefgroep. Snel en adequaat schakelen is hierbij essentieel.

De afbouw van de perspectieven voor kinderen die langdurig residentieel in de leefgroep verblijven, verloopt minder vlot dan gehoopt. Het inzetten op veiligheidsplanning om een terugkeer naar huis mogelijk te maken stuit nog vaak op onzekerheid en angst, zeker wanneer het gaat om jonge kinderen. Daarnaast worden specifieke zorgnoden en ondersteuningsbehoeften zichtbaar, terwijl ook hier de doorstroom naar een geschikte vervolgplek niet altijd vlot verloopt wanneer een terugkeer naar huis niet mogelijk blijkt. Dit vraagt veel van zowel de kinderen als het personeel.

Binnen de werking blijft er ruimte voor zowel rechtstreeks als niet-rechtstreeks toegankelijke bedden. Hiervoor werd bewust gekozen, gezien de grote nood aan residentiële plaatsen binnen het jeugdhulpverleningslandschap. Hiervoor worden twee bedden voorzien.

Belangrijk uitgangspunt blijft dat bedden worden ingezet als middel binnen de hulpverlening, en niet als doel op zich.

Parallel met deze ontwikkelingen werd ook de opstart van de gezinshuizen binnen de reconversie gerealiseerd. Het eerste gezinshuis startte op 1 februari 2025, gevolgd door een tweede op 1 april 2025

en een derde op 1 juli 2025. De opstart van de gezinshuizen bracht zowel nieuwe aanwervingen van gezinshuisouders als het vertrek van enkele collega's met zich mee. Doordat medewerkers zich echter konden vinden in de onderliggende visie – het centraal stellen van wat het beste is voor het kind en diens context – verliep dit proces op een constructieve manier. De nieuwe gezinshuisouders werden warm onthaald, in het bijzonder door het gezinshuisteam.

In totaal zullen er zes kinderen vanuit de leefgroep binnen reconversie bij de gezinshuisouders verblijven. De andere kinderen die er verblijven zijn ofwel in crisis geplaatst (na toewijzing aan een CKG gezien geen plaats in pleegzorg) ofwel omwille van omzetting van pleegzorg naar gezinshuis van de kinderen die reeds in het gezinshuis verbleven.

In 2026 wordt verder gewerkt aan de uitbouw van Tuimel en de dagopvang. Daarmee komt het reconversietraject stilaan in zijn afrondende fase.

BESLUIT RECONVERSIE:

In 2025 werd verder vorm gegeven aan de goedgekeurde reconversievoorstellen. Steeds wordt ernaar gestreefd om zo flexibel mogelijk te zijn, zodat op maat kwalitatieve ondersteuning kan geboden worden aan kinderen, jongeren en gezinnen met vaak complexe zorgvragen. Dit vraagt veel van onze medewerkers waardoor ook zij nood hebben aan extra ondersteuning en coaching.

De jeugdzorg staat onder druk door o.a. de wachtlijsten, personeelstekort en stijgende kosten. Mogelijke bijsturingen van verwachtingen vanuit het beleid en herpositionering van een aantal diensten zorgt voor bijkomende spanningen. Zo merken we dat – ondanks de constructieve samenwerking – de instroom bemoeilijkt en zelfs vertraagt door bijkomend overleg met Jeugdhulpregie. Hierdoor komt de continuïteit van trajecten in het gedrang en dreigen plekken langer niet ingevuld te blijven. Dit vraagt extra aandacht in 2026 naast de verdere uitwerking van de reconversie.

1Gezin1Plan

1G1P TRAWANT

Zowel Centrum Ivo Cornelis als CKG staan in voor het realiseren van de engagementen vanuit Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen binnen Trawant.

Binnen **Centrum IC** zijn het afgelopen jaar twintig trajecten opgestart waarvan er elf zijn afgesloten in 2025. De contexturen binnen Trawant zijn 95,99%

We stellen vast dat gezinnen die nood hebben aan vervolghulp niet altijd naadloos kunnen doorstromen en botsen op lange wachttijden. Toch trachten we hier zoveel mogelijk aan tegemoet te komen binnen ons aanbod. Een groot aantal gezinnen bevindt zich in een kwetsbare woonsituatie met problemen zoals huurachterstand of dreigende uithuiszetting.

Binnen het samenwerkingsverband van Trawant hebben we ook een opdracht voor de onderwijsinternaten. Voor Centrum Ivo Cornelis gaat dit over het internaat BIM/SEM. Hier is een vrij grote opdracht aan verbonden voor een beperkt aantal jobtime van 30%.

De internaatondersteuner vanuit onze organisatie zorgt voor een afsprakenkader en ondersteuningsplan voor kinderen en jongeren die:

- verblijven in het internaat op basis van een maatregel van de jeugdrechtbank
- zijn toegewezen via een contactpersoon-aanmelder met VIST-SA

- zijn toegeleid vanuit een gemandateerde voorziening (OCJ/VK) met VIST-SA

Het afsprakenkader en ondersteuningsplan:

- bundelt samenwerkingsafspraken
- beschrijft de ondersteuningsnaden van de internen
- wordt opgesteld in overleg met alle betrokkenen en bevat contactgegevens, doelen, samenwerkingsafspraken en afspraken over de verder zorg en uitstroom.

Op die manier trachten we de samenwerking te versterken en een zorgvuldige en doordachte begeleiding mogelijk te maken, wat niet evident is met deze beperkte jobtime. Toch horen we vanuit de internaten dat het een meerwaarde is om deze link te blijven leggen tussen onderwijs en welzijn.

In 2025 werden binnen het **CKG** 57 dossiers afgerond in het kader van *1 Gezin 1 Plan*. In deze trajecten blijft het versterken van zowel het formele als het informele netwerk rond het gezin een belangrijk uitgangspunt. Dit gebeurt onder meer met het oog op het duurzaam installeren van vervolghulp.

In bepaalde regio's merken we een toename van het aantal gezinnen op de wachtlijst, voornamelijk in de regio's Klein-Brabant Vaartland en Rupelaar. In beide regio's gaat het om ongeveer twintig gezinnen die momenteel wachten op opstart van begeleiding. Mogelijke verklaringen hiervoor zijn het beperktere hulpverleningsaanbod binnen deze regio's, gecombineerd met een merkbare toename van de complexiteit binnen de aangemelde gezinnen. Deze gezinnen vragen vaak een meer diverse aanpak en specifieke expertise, die niet in elke regio in dezelfde mate beschikbaar is.

Binnen het samenwerkingsverband TRAWANT lag de focus in 2025 vooral op het verder uitwerken van het gezinsplan. Daarbij wordt gezocht naar manieren om een plan op maat van het gezin te ontwikkelen dat zowel werkbaar voor hulpverleners als begrijpelijk voor gezinnen is. Tegelijk vormt het opstellen van een plan dat ook bruikbaar is voor vervolghulp een belangrijke uitdaging. Het vinden van een goed evenwicht hierin blijft een aandachtspunt.

Daarnaast worden vier keer per jaar intervisiemomenten georganiseerd voor de gezinsbegeleiders van de verschillende organisaties binnen TRAWANT. Tijdens deze intervisies komen onder meer thema's aan bod zoals de duur van de begeleiding, het verder uitwerken van het gezinsplan, het zoeken naar een goede afstemming tussen betrokken partners en de samenwerking met vervolghulp.

Binnen dit samenwerkingsverband blijft het een voortdurend proces om te bepalen welke werkwijzen uniform worden toegepast en waar er ruimte blijft voor organisatie-specifieke accenten.

Een uitgebreide toelichting rond de organisatie en invulling van vervolghulp is terug te vinden in het jaarverslag van TRAWANT.

1G1P BRAVIO (Vilvoorde)

Binnen Bravio hebben we 1FTE 50% gezinscoach gedetacheerd naar het team van 1G/1P en 50% voor de intersectorale partnertafel.

Hier halen we maar 56%. Dit lage cijfer is te verklaren door de veelvuldige afwezigheden van de begeleidster. Vanaf september is er een nieuwe collega aangeworven waardoor we hopelijk volgende jaar meer contexturen kunnen halen.

De IPT-dossiers die we ondertussen verdeeld hadden onder de collega's binnen de cluster van Domino hebben wel hun vruchten afgeworpen aangezien we daar 121,79% hebben behaald. Op deze manier werd bovenstaande lagere score gecompenseerd en toonde Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen zich ook binnen dit samenwerkingsverband als een betrouwbare partner.

Van de zeven opgestarte trajecten zijn er drie kunnen afsluiten. Twee zijn geschakeld naar onze dagcentrumwerking en anderzijds is er één complex dossier vanuit het dagcentrum naar de IPT kunnen gaan. Vanuit SDJ en het crisismeldpunt komt er wel druk te liggen op crisisplaatsen. CAH werd hiervoor vaak ingeschakeld om te bekijken of een terugkeer naar huis mogelijk is. Het komende werkjaar wordt er werk gemaakt van het ontwikkelen van een leidraad voor IPT trajecten na crisisverblijf naar aanleiding van bovenstaande ervaringen.

Overige projecten (o.a. innovatieve modules) en toelichting bij convenanten

DELCO NA KORTVERBLIJF (DIENST MST)

2025 is het eerste jaar dat de trajecten 'delco na KV' (of delict gerichte contextbegeleiding na Kort Verblijf) volledig zijn opgenomen door het team van Multisysteem Therapie (MST).

Uit de verwijzers, de aanpak in de trajecten en de cijfers is gebleken dat de beweging naar alle delict gerichte trajecten in één team de juiste keuze was en de beoogde resultaten snel gehaald werden.

De aanwerving van een extra teamlid is moeizaam verlopen. Pas begin 2025 is de vijfde MST-therapeut kunnen starten. In april moesten we deze functie opnieuw invullen en is er tegen einde augustus vervanging gestart.

Ondanks deze onderbrekingen is de dienst blijven streven om bij einde trajecten zo snel als mogelijk nieuwe gezinnen op te starten. We konden steeds het engagement aangaan om drie trajecten 'delco na KV' op te nemen.

Er werden algemeen ook meer delict gerichte dossiers aangemeld en op deze aanvragen geprioriteerd. Dit vertaalt zich in de cijfers. Vanuit OCJ Mechelen is er een vraag geweest voor overleg omdat ze merken dat we voor de overige aanmeldingen – kortdurend intensieve contextbegeleiding – minder ruimte hebben en lange wachttijden. Hierdoor is het preventief inzetten van MST minder toegankelijk, wat een spijtige evolutie is.

De uitbreiding met één teamlid en drie extra dossiers delco heeft meer impact gehad op het managen van het team en de opvolging en ondersteuning van de trajecten dan verwacht. Dit blijft een aandachtspunt voor het komende jaar.

PROJECT SAMEN

Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen is sinds 2022 betrokken bij het Project SAMEN, de lokale ketenaanpak jeugddelinquentie die inzet op jongeren van 16 tot 25 jaar die voortdurend voor overlast en onveiligheid zorgen in de buurt.

Door middel van scoring op een risicotaxatie komt men tot een duidelijk beeld op welke levensdomeinen ingezet moet worden om jongeren te doen stoppen met jeugddelinquentie en bijgevolg ook hun welzijn verbeterd kan worden.

In het kader van dit project wordt er een halftijdse begeleider van HCA-BIC ingeschakeld in individuele trajecten met jongeren tussen 16 en 18 jaar.

In 2025 werd het eerste aangemelde dossier verder begeleid, waarbij er door HCA-BIC specifiek werd ingezet op methodieken rond druggebruik en -dealen. Het CAW bood deze jongere ondersteuning in de vorm van het zoeken naar woonst, vrije tijdsbesteding en netwerk.

De ketenaanpak bewees zijn dienst, zeker wanneer er nieuwe feiten aan het licht kwamen en de prioriteiten veranderden.

Dat het project nog steeds een zoektocht is, zien we onder andere door de lage aanmeldcijfers. In 2025 werden er in totaal twee nieuwe jongeren aangemeld, waarvan er momenteel (nog) geen lopende trajecten uitgewerkt zijn.

In oktober vond een evaluatie plaats, samen met alle betrokken partners binnen de ketenaanpak SAMEN – minderjarigen (verslag van de stuurgroep op 13/10/2025). Daarin werd bevestigd dat het project als sterk en waardevol wordt beschouwd door de gedeelde expertise, gezamenlijke verantwoordelijkheid en structurele overlegmomenten. Daarnaast werden ook verbeterpunten vastgelegd, waaronder inzetten op ouderbetrokkenheid, verduidelijking van ieders rol, het verkennen van het verlagen van de leeftijdsgrens van 16 naar 14 jaar en het bieden van meer structuur en expertise binnen het casusoverleg, de casustafel en netwerkoeverleg.

GEVANGENISPROJECT

Als onderdeel van de erkende capaciteit zet CKG Betlehem 27 begeleidingspunten in als flexibel aanbod 'Versterking van de gevangeniswerking (voor vaders in detentie)'.

De module wordt op volgende wijze vorm gegeven:

1. Moedergroep gevangenis: Ondersteuning voor moeders met een gedetineerde partner

Wanneer een ouder in detentie verblijft, heeft dit vaak een grote impact op de opvoeding en de gezinsdynamiek. Moeders worden geconfronteerd met nieuwe en uitdagende vragen die voordien niet aan bod kwamen. Om hen hierin te ondersteunen, organiseren we een moedergroep waar moeders in een veilige omgeving hun vragen kunnen stellen en ervaringen kunnen delen met lotgenoten.

Tijdens de bijeenkomsten komen verschillende thema's aan bod, zoals:

- Wat vertellen we aan de kinderen over de detentie van hun vader?
- Hoe gaan we om met vragen en reacties uit de omgeving?
- Het persoonlijke verhaal van moeders en grootmoeders en hun beleving van de detentie
- De emoties, het gedrag en de beleving van de kinderen

- Het uitwisselen van ervaringen en tips rond gevangenisbezoeken
- Draagkracht van moeders, zelfzorg en de rol van het netwerk
- Informatie over bezoeken, werkboeken en mogelijke ondersteuning via o.a. het CKG en andere hulpverleningsdiensten

Lotgenotencontact staat hierbij centraal en biedt veel herkenning en steun.

In 2025 namen dertien mama's deel aan de moedergroep.

2. Leesweek voor gedetineerden en hun kinderen

Tijdens de Leesweek krijgen gedetineerde ouders de kans om de band met hun kinderen te versterken via voorlezen. Het contact met hun kinderen kan soms onwennig aanvoelen, omdat zowel ouder als kind elkaar vaak lang moeten missen.

De cursus focust op het versterken van voorleesvaardigheden, zoals:

- oogcontact maken
- verschillende stemmetjes gebruiken
- spanning opbouwen in het verhaal
- de aandacht van het kind vasthouden

De deelnemers kiezen een boek of bedenken zelf een verhaal. Dit wordt opgenomen op video. Het filmpje wordt vervolgens op dvd gezet of via e-mail verstuurd, zodat het kind het thuis kan bekijken, bijvoorbeeld voor het slapengaan.

In 2025 namen vier papa's deel aan de leesweek.

3. Individuele begeleidingsvragen

In 2025 werden vijftien gedetineerden begeleid met een individuele hulpvraag.

4. Domeinoverleg

Elk kwartaal vindt er een domeinoverleg plaats in het arresthuis. Tijdens dit overleg stemmen verschillende partners – JWW, PSD, het Beschermtcomité en het CKG – hun werking op elkaar af.

Thema's die aan bod komen zijn onder meer:

- de organisatie van de moedergroep
- de Leesweek
- de inrichting van het familiaal bezoek (bijvoorbeeld aangepast speelgoed voor kinderen)
- afstemming en samenwerking tussen de verschillende diensten

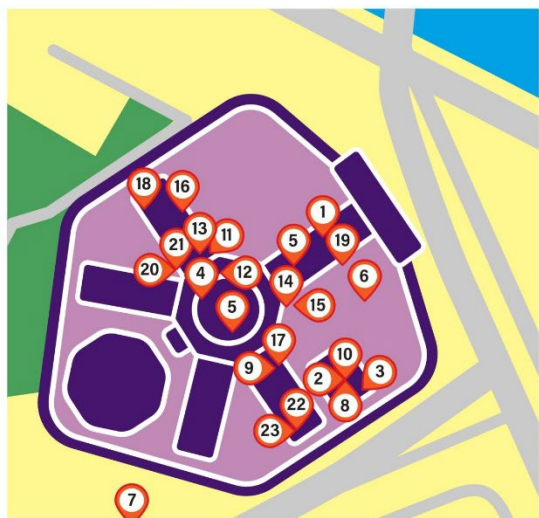
5. 150 jaar gevangenis Mechelen

Naar aanleiding van 150 jaar gevangenis Mechelen werkte het CKG mee aan een audioverhaal binnen het project van Megafoon vzw.

Het verhaal kan beluisterd worden via:

<https://www.megafoonvzw.be/150-jaar-gevangenis-mechelen/> (verhaal 9).

150 jaar gevangenis Mechelen

1 Mies Waarnemend inrichtingshoofd	10 Chris Penitentiair Bewakingsassistent	17 Kristel Leerkracht Nederlands (Ligo)
2 Abdi Fatik werkhuis	11 Gedetineerde Gedetineerdenoverleg en vleugel C	18 Dorien Penitentiair Bewakingsassistent Ploegchef
3 Andrew Fatik waserij	12 Gedetineerde Q Fatik keuken en vleugel C	19 Liesbet Beleidscoördinator hulp- en dienstverlening aan gedetineerden
4 Azimi Fatik keuken	13 Jonathan Penitentiair Assistent	20 Zyncke Medewerker gevangenis- bibliotheek vanuit de stad Mechelen
5 Bart Fatik technische dienst	14 Kaat Dader - slachtoffer bemiddelaar bij Moderator vzw	21 Gedetineerde Fatik bibliotheek
6 Yo en Agnes Beschermcomité	15 Sofie Slachtoffer dat in gesprek ging met de dader	22 Stef Penitentiair Bewakingsassistent
7 Jan en Jaana Buren	16 Ellen Penitentiair Bewakingsassistent	23 Gedetineerde X Sportfatik
8 Chris Verantwoordelijke werkhuis		
9 Barbara en Inge Centrum Kinderzorg en gezinsondersteuning (CKG)		

Nieuwsgierig? Scan de QR code en luister naar de verhalen uit de gevangenis.

Lukt scannen niet? Beluister de verhalen op:
www.megafoonvzw.be/150-jaar-gevangenis-mechelen/

PROJECT RAKET

Als onderdeel van de erkende capaciteit zet CKG Betlehem 'Raket' in als flexibel aanbod aan negen begeleidingspunten per klas waar dit doorgaat.

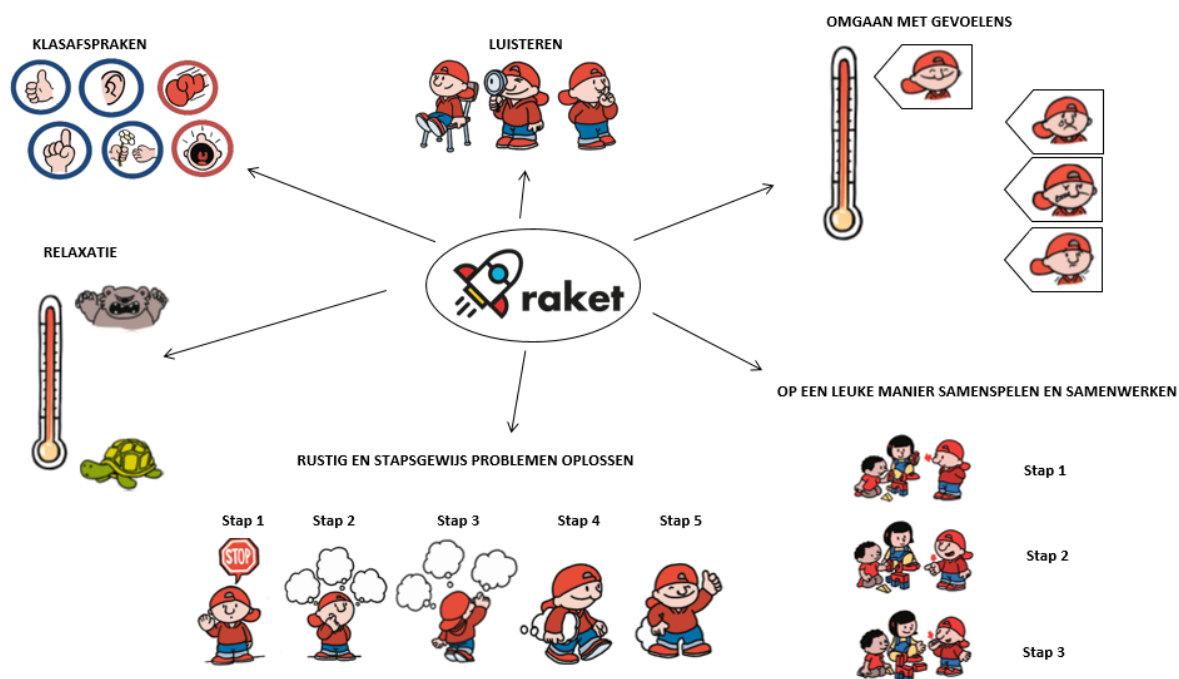
Binnen de regio van Stad Mechelen en haar rand- en deelgemeenten konden we in het voorbije werkjaar elf klassen een RAKET-traject aanbieden. Leerkrachten ervaren het traject als ondersteunend, waarbij de kracht vooral ligt in het samen uitvoeren van de training en het gezamenlijk versterken van sociale vaardigheden binnen de klasgroep.

Tegelijkertijd merken we dat het vaste programma en tempo niet altijd volledig aansluiten bij de noden en het niveau van alle leerlingen. In het bijzonder blijken taalbegrip en reflectief denken vaardigheden te zijn die voor sommige kinderen extra ondersteuning vragen, waardoor het programma op bepaalde momenten aangepast of vertraagd moet worden.

Voor de toekomst blijft het een belangrijke uitdaging om samen met leerkrachten te zoeken naar meer differentiatie binnen het aanbod, zodat de aangeleerde vaardigheden beter aansluiten bij de diversiteit binnen de klasgroep. Daarbij blijken vertraging, visualisering, herhaling en het werken in kleinere stappen belangrijke didactische hefboomen om de leerdoelen voor alle kinderen toegankelijk te maken.

Daarnaast hebben we sterke samenwerkingsrelaties met de scholen kunnen opbouwen. We merken dat de actieve betrokkenheid van zorgcoördinatoren van grote meerwaarde is om RAKET als schoolvisie te

verankeren en de klasleerkracht te ondersteunen bij het doorgeven van de methodiek, ook naar de volgende schooljaren toe.

PASO – ORIËTERING OP MAAT

Paso

Dagprogramma jonge vluchtelingen

2025 staat in teken van samenwerking en partnerschap binnen het unieke samenwerkingsmodel Paso/Juneco. Kenmerkend aan dit model is de kruisbestuiving tussen jeugdzorg en psychiatrie, waarin er een mooie uitwisseling van expertise plaatsvindt. Hierdoor staan we in 2026 sterker dan ooit in het partnerschap.

Het jaarverslag van Paso dat eerder dit jaar aan Opgroeien is bezorgd vanuit Paso is een vertaalslag van ons harde werk.

VEILIG VERBLIJF

Bezetting 97%

Benutting 57%

In 2025 werd in De Leemwinning een semi-volledige bezetting behaald. Het kleine verschil met 100% heeft te maken met korte periodes tussen twee trajecten die we nodig hebben om een begeleiding op een zorgende manier af te sluiten en een andere begeleiding goed voorbereid op te starten.

We kunnen rekenen op een stabiel en gemotiveerd team, dat dagdagelijks de zorg voor de jongeren opneemt en hierbij erg veel inzet en flexibiliteit toont.

De benutting van 57% is door verschillende factoren te verklaren, die eigen zijn aan onze werking en visie, maar ook die bepaald worden door individuele processen in een bepaald traject.

Zo wordt er in ons veilig verblijf zeer intensief ingezet op momenten in de context van een jongere. Er wordt maximaal gekeken naar wat de mogelijkheden zijn in het ruime netwerk van een jongen en deze momenten worden uitgebreid ondersteund door de contextbegeleiding.

Daarnaast is er in begin 2025 een aanbod geweest waarbij een jongen op het einde van zijn traject lange tijd voltijds thuis kon zijn, maar op vraag van de rechter, met de mogelijkheid tot terugvalbed in de leefgroep als extra zekerheid.

Ook zijn er enkele keren externe en alternatieve TO-projecten ingezet om jongeren voor een korte periode extra rust te bieden.

Tot slot is er ook in 2025 sprake geweest van periodes van fugue voor enkele jongens. Een jongen is lange tijd thuis verbleven, zonder toestemming van de jeugdrechter, waardoor hij als geseind moest worden opgegeven.

In 2025 is er ook een TOAH-leerkracht gestart in het Veilig Verblijf.

HERSTELTRAJECTEN OP MAAT VOOR JONGEREN VANUIT DE GRUBBE

"Vanaf 1 januari 2024 organiseert de initiatiefnemer hersteltrajecten op maat voor de jongeren die worden opgenomen in het oriëntatiecentrum De Grubbe.

Per opgestart hersteltraject waarbij er minimaal één face to face-contact met de jongere, online of fysiek, plaatsvindt, kan de initiatiefnemer één erkenningspunt aanrekenen zoals bepaald in artikel 35 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 inzake de erkenningsvoorwaarden en subsidienormen voor voorzieningen in de jeugdhulp."

Gedurende twee jaar mag HCA-BIC het Hersteltraject Op Maat (HOM) mee in de cijfers opnemen. In 2025 werden 33 jongeren vanuit Gemeenschapsinstelling De Grubbe binnen de module oriëntatie aangemeld voor een HOM-gesprek. Alle aangemelde jongeren zijn daarbij in gesprek willen gaan met HCA-BIC om te reflecteren over de feiten, na te denken over herstel en eventueel een aantal herstelintenties op te stellen. Van deze 33 jongeren waren 24 hiervan al gekend bij de HCA-dienst voor één of meerdere afhandelingen.

Na verblijf in De Grubbe kregen negen jongeren een HCA-maatregel opgelegd door de Jeugdrechter, gaande van een positief project, leerproject tot gemeenschapsdienst, al dan niet in combinatie opgelegd.

Intussen is het HOM-gesprek al goed ingeburgerd en blijft het nog een zoektocht hoe deze herstelintenties na verblijf in De Grubbe vastgehouden kunnen worden. Jaarlijks komen verschillende praktijkwerkers samen met partners uit de Gemeenschapsinstellingen voor een intervisie om de samenwerkingsafspraken te bestendigen.

ZORGGARANTIE: EXTRA MIDDELEN

In 2025 werden zeven begeleidingen opgestart binnen het kader van zorggarantie extra VIST in het **CKG**.

De trajecten kenden volgende uitkomsten:

- 2 dossiers werden positief afgerond, zonder nood aan verdere hulpverlening
- 3 dossiers stroomden door naar een reguliere begeleiding
- 1 dossier werd verder opgevolgd via Oikonde en contextbegeleiding
- 1 dossier werd aangemeld via een M-doc
- 1 dossier kon rekenen op opvang binnen het eigen netwerk

De meest voorkomende hulpvragen hadden betrekking op:

- stressfactoren binnen het gezin (zoals financiële moeilijkheden, huisvestingsproblemen en sociaal isolement) en de impact hiervan op de baby
- draagkracht van de ouders
- het verwerken van de eigen voorgeschiedenis
- het versterken van de hechtingsrelatie met de baby
- ondersteuning bij verzorging en hygiëne
- het uitbreiden van het sociaal netwerk
- ontwikkelingsstimulering van het kind

Ook de samenwerking met Zorggarantie werd vanuit **De Aanzet** in 2025 verdergezet.

Volgens afspraak werden er zes extra modules veiligheidsplanning voor gezinnen met jonge kinderen gerealiseerd. Dit zal ook verder opgenomen worden in 2026.

Hierbinnen biedt de Aanzet een intensieve en mobiele begeleidingsvorm voor gezinnen met jonge kinderen, waarbij er zorgen zijn over de veiligheid van het kind. Voor de trajecten 'veiligheidsplanning via Zorggarantie' richt dit aanbod zich specifiek op ongeboren en zeer jonge kinderen (van -9 maanden tot 3 jaar) die zich in een bijzonder kwetsbare situatie bevinden.

Aanmeldingen verlopen via Zorggarantie, waarbij we aansluiten op zorgtafels, om samen met betrokken partners te bekijken welke rol Veiligheidsplanning kan opnemen.

De begeleiding vindt aan huis plaats en is intensief, met in de beginfase minimaal drie huisbezoeken per week. Samen met het gezin en het netwerk brengen we de veiligheid in kaart en werken we aan het opbouwen en concretiseren van een duurzaam veiligheids-, verbondenheids- en veerkrachtplan. Het versterken van verbondenheid, veerkracht en gedeelde verantwoordelijkheid staat hierbij centraal.

Begeleidingen lopen over een periode van zes maanden en kunnen, indien nodig, verlengd worden met maximaal drie maanden. In 2025 realiseerden we 17 modules van drie maanden binnen dit aanbod.

We werken krachtgericht, in partnerschap met gezinnen, hun netwerk en betrokken hulpverleners, met aandacht voor transparantie en gedeeld eigenaarschap.

PRECRISES MET CGG - PROJECT SAMEN WIJS

Tijdens het schooljaar 2024-2025 en het eerste semester van schooljaar 2025-2026 werd een tandem vanuit CGG en Jeugdzorg gekoppeld aan vier lagere scholen uit Willebroek, Boom en Niel. Deze scholen werden samen met CLB Rivierenland geselecteerd nadat deze begeleid werden vanuit het Boost-camp. Een project waarbij met kinderen uit het vijfde en zesde leerjaar gewerkt wordt rond emotieregulatie.

Het project richtte zich in eerste instantie op het ondersteunen van leerkrachten in het creëren van een klasomgeving waarin kinderen zich veilig voelen en tot leren kunnen komen. Daarnaast werd ook gewerkt met leerlingen rond emotieregulatie en herstel. Tot slot werd ingezet op het contact tussen ouders en school.

Van september tot december 2025 werkte De Aanzet in tandem met CLB Rivierenland in basisschool De Parel in Niel. Er werden twee dossiers in duo opgevolgd en er werd ingezet op een herstelgerichte aanpak voor conflicten tijdens de speeltijd.

Zowel vanuit de leerkrachten als vanuit het CLB werd het project ervaren als een meerwaarde in het kort op de bal kunnen inspelen op een aantal zorgnoden, zowel van individuele kinderen als van klasgroepen. Hierbij werd elkaars expertise als erg aanvullend ervaren.

Tijdens het project was het wel een zoektocht om het tempo van een schoolse omgeving te doen matchen met het tempo van een hulpverleningscontext. We merkten dat ook het in team werken voor leerkrachten wennen was. Zij zijn gewoon om zelf de uitdagingen in hun klas aan te pakken.

UITSTROOM GI/VV EN ENDDA

Zoals gevraagd worden de cijfers die reeds zijn doorgegeven omtrent de instroom van jongeren uit de GI/VV en ENDDA ook hier opgenomen.

In 2025 werden een aantal vragen/bezorgdheden doorgegeven vanuit onze werking omtrent het organiseren van de instroom van jongeren die uitstromen vanuit GI/VV en ENDDA. Vooralsnog hebben wij hier geen verduidelijking rond ontvangen.

Cijfers 2025

- Aantal jongeren begeleid uit de GI (Kempen of De Zande):
aantal via delco: 3
aantal via CBKI of andere zoals verblijf/kamertraining andere CB of CBAW of andere in kader van VOS: 2
- Aantal jongeren begeleid uit oriëntatiecentrum De Grubbe:
aantal via delco: 1
aantal via CBKI of andere zoals verblijf/kamertraining andere CB of CBAW of andere in kader van VOS: 1
- Aantal jongeren begeleid met delco na kortverblijf:
aantal via projectmiddelen: 6
aantal via reguliere modules delco: 0
- Aantal jongeren begeleid met delco zonder voorafgaande opname in de GI: 15
- Aantal jongeren begeleid na Veilig verblijf met CBKI: 1

- Voor de voorzieningen die volgens hun erkenning een bepaald aantal jongeren uit de GI of uit veilig verblijf moeten opnemen: een beschrijving van redenen waarom het aantal eventueel niet behaald is: /
- Eventuele andere vaststellingen binnen voormeld aanbod die relevant zijn om beleidsmatig mee te nemen:
Er zijn twee jongeren na een traject doorlopen te hebben in Veilig Verblijf ingestroomd in CBAW modules van Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen. Hierbij werd ook vanuit CBAW huisvesting voorzien voor hen.

IMPULSFONDS: IMPACTONDERZOEK EN SAMENWERKING ESTE/ KINDERDAGVERBLIJVEN

Het Impulsfonds is een Fonds binnen vzw Emmaüs dat vernieuwende projecten die bijdragen aan verbetering van de zorg tijdelijk financieel steunt. Dit intern fonds stimuleert onderzoek, intersectoraal samenwerking, ... Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen participeert in twee projecten, nl. het impactonderzoek m.b.t. de reconversie en de samenwerking met Beschut Wonen Este (UPC Duffel).

Informatie rond impactonderzoek: zie p. 10

In het kader van intersectoraal samenwerken voor jongeren in de transitieleeftijd werd een projectvoorstel ingediend door Beschut Wonen Este, Jeugdzorg Emmaüs Mechelen en Kinderopvang Emmaüs. Het voorstel beoogt de uitbouw van een doelgericht organisatienetwerk gefocust op jongeren (16-25 jaar) met complexe zorgnoden in regio Mechelen, waarbij we de samenwerking tussen de jeugdzorg en Beschut Wonen willen versterken.

Het is een uitdaging om jongeren toe te leiden naar een Beschut Wonen. Ondanks de relatief hoge ziektelast leiden negatieve overtuigingen zoals schaamte, geen last voor anderen willen zijn, tot late herkenning en acceptatie van psychische problemen bij jongeren (Leijdesdorff, 2021). Bijkomend tolereert de samenleving van adolescenten vaak meer 'afwijkend' gedrag, juist omwille van de specifieke levensfase ('pubergedrag'). Hierdoor zoekt men vaak laatstijdig gepaste hulp of laat zowel de jongere als zijn omgeving dit (te) laat toe. In de beeldvorming houdt BW bovendien vaak een definitieve 'veroordeling' in tot een levenslange afhankelijkheid van professionele zorgverlening en dus een atypisch, niet-normaal leven.

Het doorlopen van een aanmeldingsprocedure met wachttijden en onvoldoende kennis omtrent BW maken dat deze optie vaak niet of onvoldoende overwogen wordt.

Tegelijkertijd stelt men in Jeugdzorg vast dat er zich heel wat jongeren met psychiatrische problematieken of psychische kwetsbaarheid – al dan niet gepaard gaande met opnames in psychiatrie – aanmelden. Jeugdzorg, net als de meeste zorgpartners, signaleert een voortdurende verzwaring van de doelgroep. De complexiteit van de zorgnoden overstijgt de competenties en mogelijkheden van jeugdzorg. Doorverwijzingen lopen mis, trajecten lopen vast, ... Kortom, jongeren krijgen niet de zorg waar ze recht op hebben door een gebrek aan kennis en expertise.

Met dit samenwerkingsvoorstel wil Jeugdzorg Emmaüs en IBW Este de krachten bundelen om sluitende (of betere) antwoorden te formuleren op de zorgvragen en noden die jongvolwassenen ons stellen. Het is een meerwaarde dat ook kinderopvang zich engageert om ondersteuningsvragen in het kader van deze doelgroep te willen bekijken.

'Wonen' is hierbij een basisvoorwaarde voor welbevinden en een essentiële factor in het voorkomen en/of stabiliseren van psychisch lijden. Maar net voor deze doelgroep is dit geen evidentie.

De doelgroep is jongeren tussen 16 en 25 jaar met o.a. een psychische kwetsbaarheid waarbij expertise vanuit psychiatrie en jeugdzorg nodig is om duurzame, kwalitatieve ondersteuningstrajecten – samen met de jongere en zijn informele netwerk – uit te werken.

Deze jongeren hebben problemen in het dagelijks functioneren, in relaties met familie en vrienden en op vlak van huisvesting, werk, opleiding of andere sociale contexten.

De instroom voor dit project verloopt via Jeugdzorg. Het gaat om jongeren aangemeld en/of verblijvend in Jeugdzorg, waarbij hun voorgeschiedenis en/of huidige functioneren duiden op 'multipale en complexe noden', die zowel diep (*intens, uitgesproken, ernstig*) als breed (*op verschillende interagerende domeinen*) zijn (Rankin & Reagan, 2004). Er is een vermoeden, duidelijke indicatie en/of diagnose van een ernstige psychiatrische problematiek.

Jongeren in transitieleeftijd die eveneens het ouderschap, de zorg voor een kind opnemen, kunnen deel uitmaken van deze doelgroep. De preventieve waarde voor zowel ouder(s) als het (ongeboren) kind in situaties waarbij sprake is van een psychische kwetsbaarheid is moeilijk te overschatten. Hierbij wordt verdere invulling gegeven aan de reeds bestaande, constructieve samenwerking met het Op Komstteam van Stad Mechelen. Het niet uitsluiten van deze doelgroep binnen dit project brengt een bijkomende uitdaging met zich mee. Om het samenwerkingsproject optimale slaagkansen te geven, dient rekening gehouden te worden met het ritme en de draagkracht van alle betrokken partners én het partnerschap waardoor stilgestaan dient te worden bij een gepaste fasering van instroom.

Het bepalen van een EPA (Ernstige Psychiatrische Aandoening) bij jongeren tussen 16 en 25 jaar is een complex gegeven, dat een zorgvuldige aanpak vereist waarbij rekening gehouden wordt met de unieke uitdagingen van deze levensfase. De psychiater staat in voor deze inschatting, terwijl IBW en Jeugdzorg - elk vanuit hun focus - het begeleidingstraject samen met de jongere en zijn context opzetten.

Dit project draagt bij tot een verfijning van het actuele beeld van de doelgroep binnen Jeugdzorg.

Dankzij het Impulsfonds konden psychiateruren worden ingekocht voor dit project én werd een deeltijdse bruggenbouwer/procesbegeleider aangenomen.

Vastgesteld wordt dat we veel aan het leren zijn dankzij deze samenwerking – niet enkel over elkaar maar ook over onze eigen werking. Wat de jongeren betreft heeft het project reeds een verschil gemaakt. Niet enkel zijn er het voorbije jaar twee jongeren ingestroomd in Beschut Wonen rechtstreeks vanuit Jeugdzorg – waar dit voorheen nooit gebeurde – ook worden jongeren ingezet als vrijwilliger in de kinderopvang. Bovendien werd duidelijk dat voor een aantal jongeren een doorverwijzing naar volwassenpsychiatrie en/of Beschut Wonen geen valabel spoor was.

De samenwerking is niet evident. Het is maar door de nauwe contacten in de praktijk dat gevoeld wordt hoe verschillend beide sectoren zijn. Mandaten, cultuur, autonomie, maar ook arbeidsvoorwaarden bijv. maken dat er 'anders gewerkt wordt'. Het gesprek hierrond is opgestart en zal in 2026 verdergezet worden, zodat ook na de steun van het Impulsfonds er een solide basis gelegd is om op verder te bouwen.

Ernstige gebeurtenissen

Vanuit het agentschap wordt gevraagd om ernstige gebeurtenissen op te nemen in het jaarverslag.

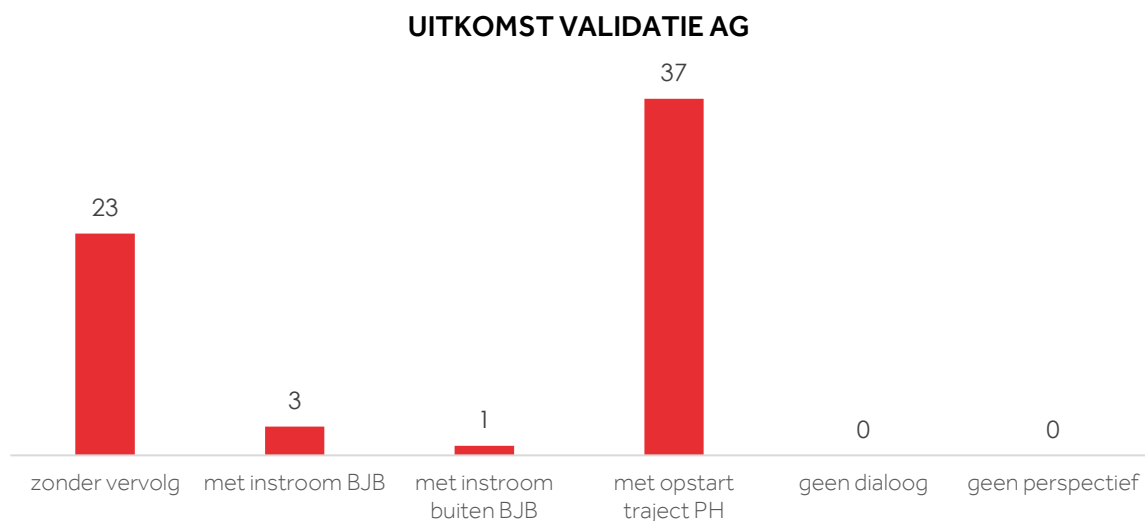
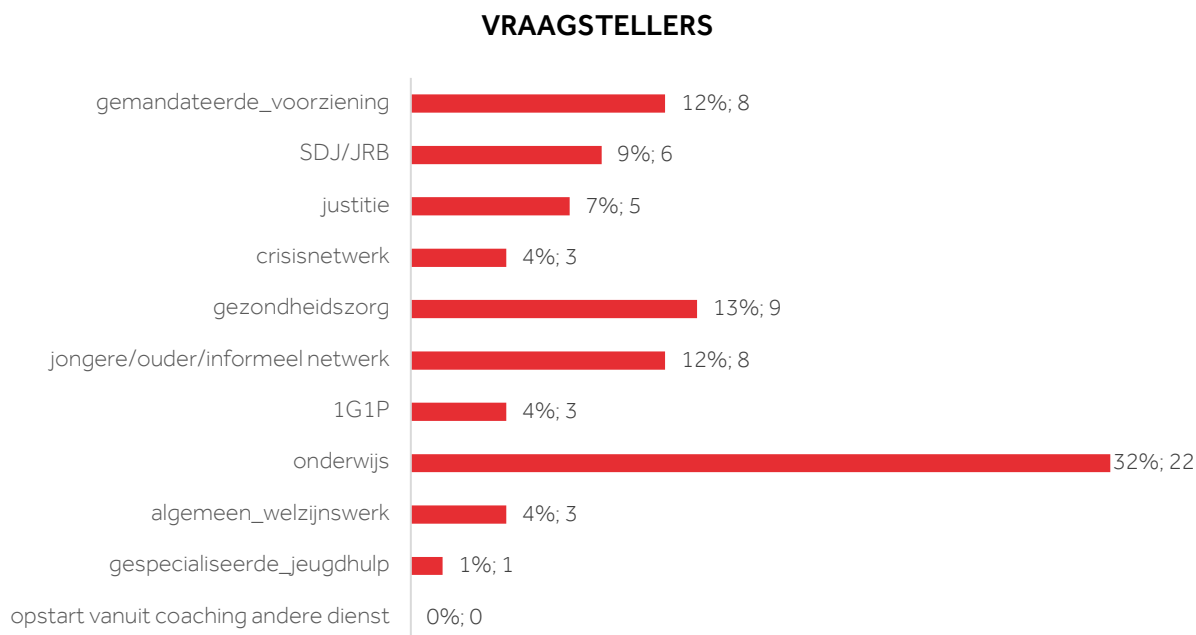
Vanuit Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen is er overleg geweest met Agentschap Opgroeien in kader van volgende mogelijke meldingen ernstige gebeurtenis :

- 9/1/2025: moeder van een gezin dat in begeleiding geweest is bij ons roept op tot het melden van klachten over onze werking via Facebook
- 12/6/2025: zeer sterk vermoeden van TBC bij een jongere in de residentie
- 5/11/2025: agressie-incident aan het station in Mechelen, waarbij minderjarigen betrokken waren wiens gezinnen bij ons in begeleiding waren en/of gekend waren

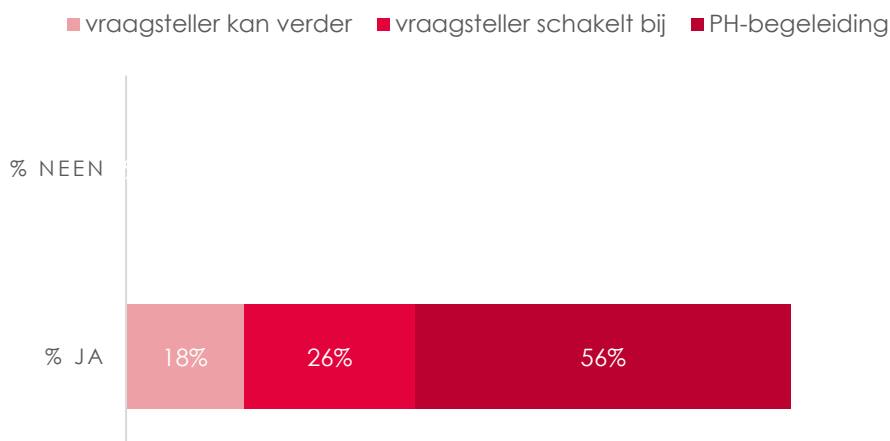
Telkens werd telefonisch overlegd met de beleidsmedewerker Voorzieningenbeleid Jeugdhulp.

Bijlages

POSITIEVE HERORIËTERING

RESULTAAT BIJ KERN JA/NEEN

BIJLAGE RECHARGE

Aanmeldingen 2025

In 2025 waren er in totaal 43 individuele deelnemers binnen Recharge.

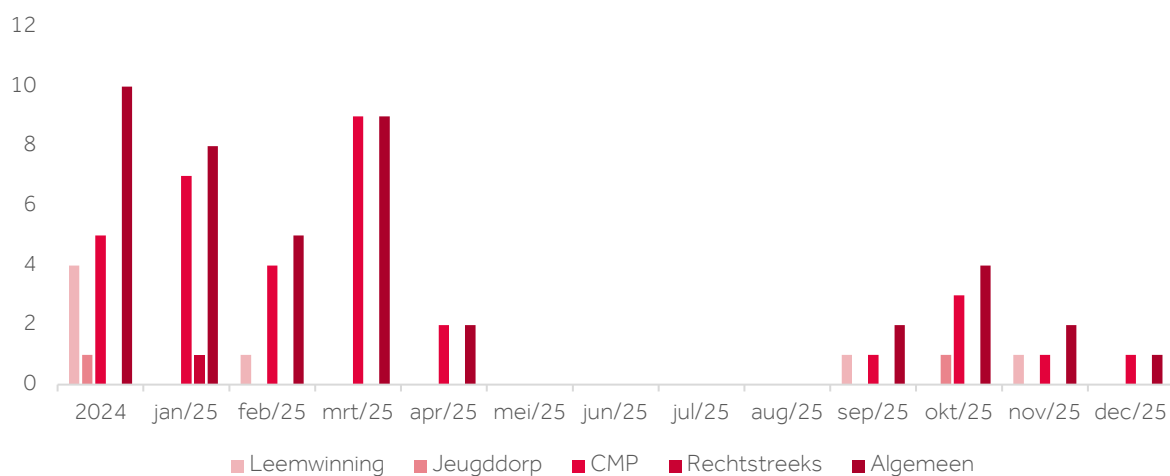
10 van deze deelnemers werden reeds opgestart in 2024.

38 trajecten werden afgesloten.

5 trajecten worden verdergezet in 2026.

Aanmelding per aanmelder per maand

AANMELDING PER AANMELDER 2025

De leemwinning

Vanuit De Leemwinning hebben zeven jongeren in 2025 beroep gedaan op Recharge. Hiervan werden vier trajecten opgestart in 2024.

- 1 jongere is nooit in de groepvorming geweest.
- 3 jongeren hebben hun traject afgesloten in 2025
 - 1 jongere heeft zijn traject vroegtijdig afgesloten
- 3 jongere zetten hun traject verder in 2026

Een gemiddeld traject vanuit De Leemwinning duurde in 2025 negen maanden.*

**De duurtijd van een traject zegt niets over de intensiteit en de aanwezigheid van de jongere.*

Jeugddorp

Vanuit jeugddorp hebben twee jongeren in 2025 beroep gedaan op Recharge. Hiervan werd één traject opgestart in 2024.

- 1 jongere heeft zijn traject afgesloten in 2025
- 1 jongere zet zijn traject verder in 2026

Een gemiddeld traject vanuit Jeugddorp duurde in 2025 gemiddeld vijf maanden*

**De duurtijd van een traject zegt niets over de intensiteit en de aanwezigheid van de jongere.*

CMP (centraal meldpunt)

Vanuit het CMP hebben 33 jongeren beroep gedaan op Recharge. Hiervan werden vijf trajecten opgestart in 2024

- 28 jongeren hebben hun traject afgesloten in 2025
- 5 jongeren zetten hun traject verder in 2026

Een gemiddeld traject vanuit het CMP duurde in 2025 gemiddeld 4,2 maanden*

**De duurtijd van een traject zegt niets over de intensiteit en de aanwezigheid van de jongere.*

Andere

Eén jongere heeft rechtstreeks contact opgenomen met Recharge in 2025. Deze jongere zette na twee maanden zijn traject stop. Hij had bij een andere NAFT-aanbieder een individueel NAFT traject lopen.

3. Kwaliteitsprojecten

Stilstaan bij een aantal projecten doet onrecht aan het knappe werk dat elke dag door zoveel mensen binnen onze werking gerealiseerd wordt. Toch wordt een poging ondernomen om een paar initiatieven onder de aandacht te brengen. Het gaat hierbij om zaken die ons ontroerden en aanzetten tot nadenken, hoop boden,... Daarnaast wordt toelichting gegeven bij het welzijnsbeleid en VTO.

Gezinshuizen

In 2025 stonden de gezinshuizen vaak in de spotlights. Het zoeken naar gezinshuisouders, het operationaliseren en bekendmaken van het project, de toeleiding van kinderen/jongeren naar deze werkvorm, het installeren van een overleg-, communicatie-, en ondersteuningstructuur, ...

Vooreerst geven we graag het woord aan de gezinshuisouders, om vervolgens stil te staan bij het relaas van een meisje dat verblijft in één van deze gezinshuizen.

HULPVERLENER OF MAMA? OF ALLEBEI? GEZINSHUISOUDERS BINNEN JEM

In een gewoon huis in Boom staan acht paar kinderschoenen op een rij. "Soms denk ik: ik run hier een kleine leefgroep", lacht Hilke. Maar het is háár thuis, met eigen kinderen, pleegkinderen én 'gezinshuiskinderen'. Net zoals Iris en Yentl is ze gezinshuisouder bij Jeugdzorg Emmaüs. Als gezinshuisouder vangen ze kinderen op die niet bij hun ouders kunnen wonen en voor wie een leefgroep in de jeugdhulp geen oplossing is. In hun huis vinden deze kinderen rust, ritme en échte nabijheid – iets wat ze vaak lang hebben gemist.

In elk gezinshuis wonen maximaal drie kinderen uit de jeugdhulp. Hilke en Iris hebben daarnaast ook nog (pleeg)kinderen. Ze gaan naar school, naar de Chiro, zwemmen of schaken. Kortom, ze leren wat gewone dagen zijn in het ritme van een gezin. "Die normaliteit is het grootste verschil met een leefgroep", zegt Iris. "Er is rust en geen voortdurende wisseling van begeleiders. Gewoon: samen eten, huiswerk maken, slapen." Ze combineert het met haar twee pleegkinderen. "Ik wil impact hebben in het leven van een kind. Hier kan dat. Je werkt, maar tegelijk leef je."

"We geven kinderen een plek in ons gezin, maar betrekken en ondersteunen ook 'het natuurlijke netwerk', zoals hun ouders, familie ...", vult Hilke aan.

Ouder of hulpverlener? "In de eerste plaats hulpverlener", zeggen ze alle drie. Toch worden ze op school vaak aangesproken als 'mama'. "Ik heb dat eerst proberen uit te leggen", zegt Yentl. "maar nu laat ik het los. De kinderen weten wie hun echte mama is." Yentl heeft zelf geen kinderen, maar zorgt voor de twee peuters die bij haar wonen alsof het haar eigen kinderen zijn. "Alle kinderen hebben recht op een huiselijke omgeving. Dat ik dat professioneel mag bieden, is een cadeau."

De loyaliteit van kinderen naar hun ouders blijft. "X. is gelukkig bij ons", vertelt Iris. "Maar ze zou nog altijd liever bij haar moeder wonen. Dat is oké. We geven haar tijd, structuur en warmte ... tot het weer kan." Hilke vult aan: "Mijn professionele droom is om een kind terug te zien keren naar zijn natuurlijke gezin."

Een gezinshuis is intensiever dan een leefgroep. De gezinshuisouder volgt elk contact, elke schoolbeslissing, elke stap. Je begeleidt niet alleen het kind, maar ook het gezin of wat ze de 'natuurlijke context' noemen. "Er is geen overdracht nodig", zegt Hilke. "Eén iemand kent het hele verhaal. Dat maakt het mogelijk tempo te maken in de begeleiding."

Yentl ziet de winst bij de kinderen. "Ze bloeien open. Ouders bedanken me omdat ik hen laat meedoen. Dat raakt me."

En Iris? "Ik heb de familie van mijn gezinshuiskind opgespoord. Niemand wist waar haar moeder was, maar ik vond een nonkel en neefjes. Dat maakt verschil: ze hoort weer ergens bij."

Het werk stopt nooit, ook niet om acht uur 's avonds. Toch klinken ze alle drie overtuigd. "Je doet dit niet met je hoofd", zegt Iris, "maar met je hart." Hilke knikt. "Ik wist al lang dat ik zo wou werken, ik moest alleen het juiste kader vinden."

Yentl hoopt dat het aanbod gezinshuizen nog blijft groeien: "In Nederland bestaan gezinshuizen al langer. In België zijn er helaas nog niet voldoende gezinshuizen om meer kinderen met een zware rugzak een plaats te geven in een gezin met één of twee vaste opvoedingsfiguren."

Ze lachen wanneer het gesprek op pensioen komt. "Kunnen wij ooit met pensioen?" vraagt Yentl.

"Dit is meer dan een job." Iris vult aan: "Ik zie die kinderen als deel van mijn leven. Ook later.

Ze mogen altijd blijven langskomen. Dat stopt niet."

Vrijwilligers zijn nog steeds welkom, bijvoorbeeld om kinderen naar een hobby te brengen of voor een één op één moment met een kind dat geen netwerk meer heeft. Dat geeft wat ademruimte in het gezinsleven en de combinatie met ondersteuning van de natuurlijke ouders, de contacten met de jeugdrechtbank, aanvullen van dossiers, ... Kandidaat-vrijwilligers kunnen contact nemen met iris.bellens@emmaus.be.

HET VERHAAL VAN N

Een drietal jaar geleden werd N. – toen een meisje van 7 – in het CKG binnengebracht. Zij en haar mama waren op straat beland en zouden een eerste nacht buiten moeten slapen. Mama ging naar de crisisopvang. N. kwam in het CKG terecht. Er werd een begeleiding opgestart die van bij het begin zeer moeizaam liep. Mama was boos op het CKG en bij uitbreiding op alle andere hulpverleners die in het verleden met haar probeerden samen te werken. Mama was in het verleden al een keer opgenomen, kreeg de diagnose borderline en moest hier eigenlijk medicatie voor nemen. Dat zag ze echter niet zitten.

Op het moment van plaatsing had het gezin geen netwerk om op terug te vallen. Mama en N. hadden gedurende de voorbije zeven jaren alleen elkaar gehad. Met familie en vrienden was al geruime tijd gebroken. Mama stond – en staat – nog steeds zeer wantrouwig tegenover de wereld, waardoor contacten nooit lang blijven bestaan. Ze heeft verder ook geen vertrouwen in instanties, waardoor N. de laatste jaren niet meer naar school ging en thuisonderwijs kreeg.

In het CKG werd school opnieuw opgestart in het eerste leerjaar. N. had toen twee jaar schoolachterstand. Mama ging hier uiteindelijk in mee, maar wilde dit eigenlijk niet. School was een van de vele conflictsituaties in de begeleiding tussen het CKG en mama. Het kwam zo ver dat mama ook brak met het CKG. Ze had zich niet aan de bezoekenregeling gehouden en het CKG had ingegrepen. De politie kwam een aantal keren tussen. Het contact tussen het CKG en mama werd volledig verbroken. Hiermee eindigde ook het contact tussen mama en N. Mama bleef nog wel in de buurt van het CKG rondhangen en hing dan regelmatig een cadeautje voor N. aan de deur van het CKG.

Een jaar geleden werd beslist om N. (9) te laten doorstromen naar een gezinshuis in Heist-op-den-Berg; een gemeente waar mama ook in het verleden heeft gewoond. Verschillende mensen kenden haar daar. De gezinshuisouder had dan ook verschillende contacten die mama kenden. Omdat mama onvindbaar was en ze niet reageerde op meerdere berichten van het CKG, werden de contacten in Heist aangesproken met de vraag of zij nog iets van mama gehoord hadden of wisten iets meer wisten. Voor de meeste contacten was dit niet het geval. Eén van de contacten had tien jaar geleden met mama gebroken, maar wist wel nog waar de broer van mama woonde en ze was bereid bij hem langs te gaan.

Zo werd een eerste contact met de broer van mama gelegd. De broer, C., kreeg het verhaal van mama en N. te horen en wilde N. graag ontmoeten. Dat gebeurde, met de nodige spanning aan beide kanten. Dit eerste contact zette een hele reeks contacten met de ruimere familie van N. in gang. Oma en opa (ouders van mama) kwamen in beeld. Tantes, nonkels, neven en nichten van mama waren allemaal opgelucht dat er nieuws over mama kwam. Voor hen was het tien jaar geleden dat ze nog iets gehoord hadden.

Ondertussen gaat N. elk weekend naar haar nonkel. Ze heeft daar twee neefjes, waar het zeer goed mee klikt. De familie stuurt verder regelmatig berichtjes om te vragen hoe het gaat. Ze Facetimen met N. of sturen een kaartje als N. jarig is of op chirokamp gaat. Het doet N. deugd om ergens bij te horen.

Sinds begin dit jaar is ook mama terug in beeld. Ze werd opgespoord via de 'Cel Vermiste Personen', omdat er geruime tijd geen signaal van haar werd opgevangen. Mama werd gevonden. Ze is ondertussen meer dan een jaar dakloos, heeft geen inkomen en geen contact meer met de buitenwereld. Ze heeft zich teruggetrokken uit de maatschappij. Vanuit het CKG en de opa van N. wordt er ondertussen alles aan gedaan om het contact met N. te herstellen.

Maatschappelijke integratie

Verbondenheid is essentieel voor het welbevinden. Kinderen, jongeren en gezinnen in de Jeugdzorg maken deel uit van de samenleving. Het binnenhalen van de buitenwereld en zelf naar buiten treden is echter voor velen een uitdaging. Kwetsuren uit het verleden, afwijzingen, ... hebben het vertrouwen in anderen ondermijnd. Met een aantal zeer concrete projecten worden stappen gezet in herstel van vertrouwen. Tegelijkertijd wordt de samenleving bewust gemaakt van de aanwezigheid van jeugdzorg, met accent op de krachten en talenten van de kinderen, jongeren en gezinnen. Verder worden ze uitgenodigd om op een laagdrempelige manier van betekenis te zijn voor mensen in kwetsbare situaties.

OTTER OP REIS

Onderstaande brief werd achtergelaten op de toonbank van de lokale apotheek.

Lieve mensen,

Deze zomer wordt een beetje anders voor mij. Door mijn situatie kan ik jammer genoeg niet op vakantie gaan, en twee maanden is best lang om in m'n eentje door te brengen.

Maar... ik heb een plannetje bedacht dat misschien wel voor de zomer van mijn leven kan zorgen! 😊

Mijn allerliefste knuffel, Otter, gaat op avontuur! 🐾✈️ Otter mag deze zomer op reis – niet met mij, maar met jullie. Hij wil graag rondtrekken van huis tot huis, op stap gaan met verschillende mensen, nieuwe plekken ontdekken en vooral... avonturen beleven!

Daarom wil ik jullie vragen: Willen jullie Otter een paar dagen meenemen?

Een wandeling maken, een uitstapje doen, hem meenemen in jullie dagelijkse leven?

En als jullie dat willen, zou het geweldig zijn als jullie wat foto's nemen van Otters belevenissen en die doorsturen naar mijn begeleiding. (0498/90.46.13)

Zij zorgen ervoor dat ik ze te zien krijg.

Zo lijkt het voor mij alsof ik ook een beetje mee op reis ben – samen met Otter, en met jullie.

Als jullie klaar zijn met jullie avontuur, mogen jullie Otter doorgeven aan een vriend, buur of familielid. Zo reist hij verder en beleeft hij een zomer vol verrassingen.

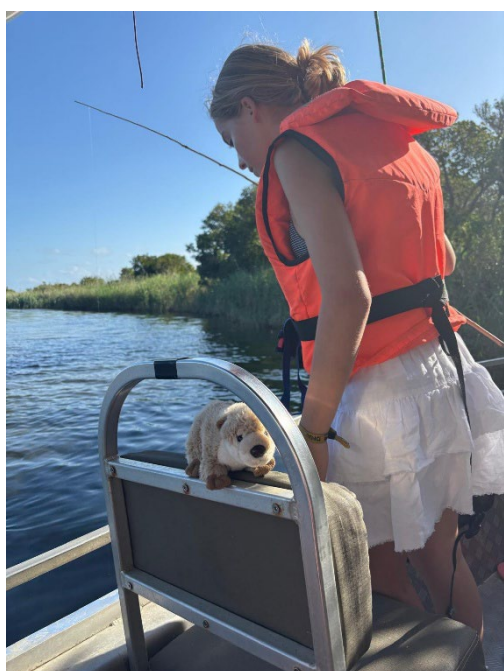
Otter komt graag terug naar huis tegen eind augustus.

Jullie mogen hem dan terugbrengen naar De Hefboom (Steenweg op Heindonk, Heffen).

Alvast een dikke dankjewel! Jullie maken mijn zomer een stuk vrolijker – en wie weet... misschien wordt dit wel de leukste reis ooit voor Otter én voor mij.

Veel liefs,

Jordy

De reacties waren hartverwarmend. Otter reisde de hele wereld rond en Jordy kreeg van overal foto's. Op het einde van de vakantie 'landde' Otter terug bij Jordy.

WIJ LATEN ONZE JONGEREN NIET VALLEN: WANDELING GGZ

Van 1 tot 10 oktober nam Jeugdzorg Emmaüs samen met de stad Mechelen deel aan de 10-daagse van de Geestelijke Gezondheidszorg. Het thema was 'VEERKRACHT VIA ONTMOETING'. We organiseerden een wandeling doorheen het centrum van Mechelen, waarbij de deelnemers op vier plaatsen een QR-code konden scannen en zo naar getuigenissen over dit thema konden luisteren. Voor al wie nieuwsgierig was naar wat Jeugdzorg Emmaüs doet, was er een opendeurmomentje met informatie over het aanbod en de projecten.

HET WARMSTE MASKER

In kader van de Warmste Week ging Het Warmste Masker op reis langs alle afdelingen van Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen en nodigde elke jongere uit om een masker te maken. De maskers werden geveild en de opbrengst ging volledig naar de Warmste Week.

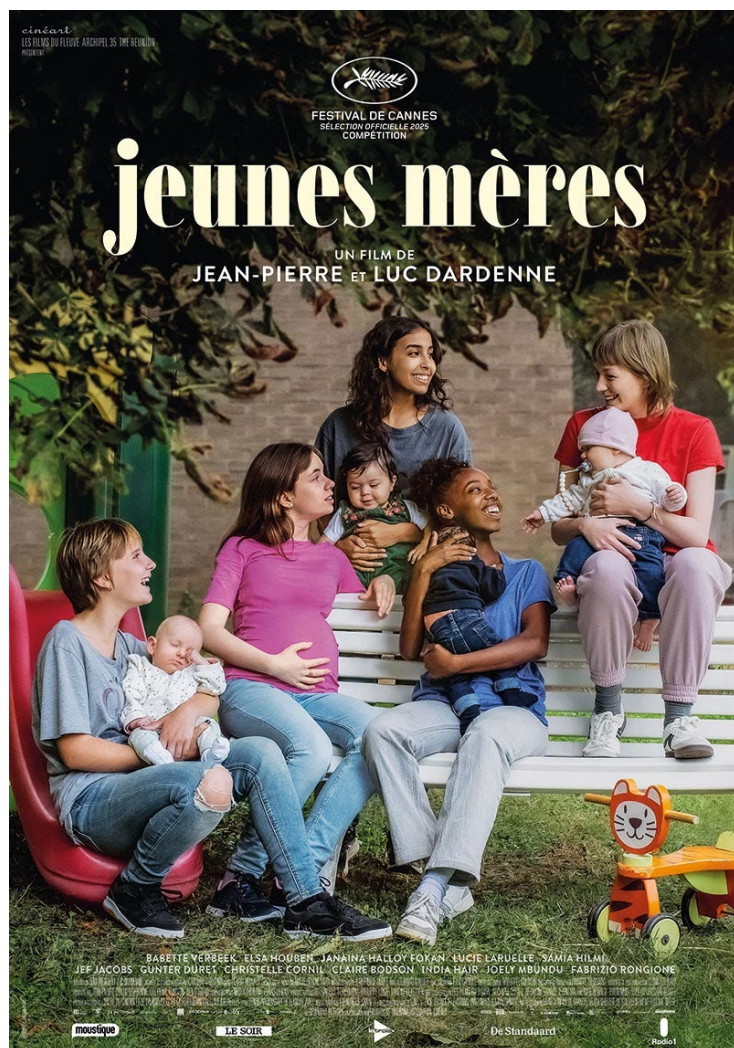
Wie een masker kocht, had meteen ook het inkomticket voor het Gemaskerd Bal in Mechelen. Dit was het grote slotmoment van dit project.

FILM JEUNES MÈRES MET AANSLUITEND DEBAT

Op donderdag 19 juni was er een bijzondere vertoning van de film *Jeunes Mères* (de nieuwste film van de gebroeders Dardenne) in de stadscinema Lumière in Mechelen. Het thema van de film 'Jeunes mères' is het leven van jonge moeders in een moeder-en-kindhuis. De film volgt vijf tienermoeders (Jessica, Perla, Julie, Ariane en Naima) die worstelen met hun nieuwe leven als moeder, hun dromen en hun uitdagingen. De film toont de onderlinge steun en de zoektocht naar een beter leven voor henzelf en hun kind, maar ook momenten van verlies van moed en de veerkracht die ze tonen.

Na de film vond een debat plaats met relevante actoren die in het Mechelse instaan voor hulpverlening aan kwetsbare zwangeren en tienerouders.

Matthias Vaes (afdelingshoofd sociale dienst) modereerde het debat. Mieke Mathys (teamcoördinator Mechelen) gaf toelichting bij de werking van het OpKomst-team.

Lieve Saerens van Jeugdzorg Emmaüs beschreef hoe het CKG en CBAW de Aanzet van Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen jonge ouders (tienerouders) begeleiding aanbiedt, gericht op zelfstandig wonen en het ontwikkelen van een gezonde relatie met hun baby. Ze werken samen met gezinnen en andere partners om een veilige omgeving te creëren, waarbij niet alleen de moeders, maar ook de vaders en het netwerk betrokken worden. Daarnaast komt er regelmatig een groep van zo'n dertig tienerouders samen voor activiteiten en het opbouwen van duurzame relaties.

Marie-Jeanne Schoofs (beleidsmedewerker Agentschap Opgroeien) benadrukte dat de geïntegreerde zorg de laatste jaren meer en meer aan terrein wint.

Tenslotte werd het aanbod van Fara vzw toegelicht, dat begeleiding biedt bij moeilijke zwangerschapskeuzes.

JONGERENOPVANG DE HEFBOOM EN BASISCHOOL DE Vlieger ORGANISEREN VOGELVERSCHRIKKERSWANDELING

De Hefboom maakte samen met de plaatselijke basisschool De Vlieger een vijftigtal vogelverschrikkers. Deze kon je gaan bewonderen in tal van van Heffense voortuinen.

"We hebben hier bij De hefboom ook onze eigen moestuin. Daar staat een vogelverschrikker in die we om de zoveel tijd vernieuwen", legt begeleider Benjamin Janssens uit. "We kiezen dan vaak voor het thema van die periode. Los daarvan zetten wij in op samenwerking met andere organisaties uit Heffen. De leerlingen van Vrije Basisschool De Vlieger komen regelmatig naar hier om activiteiten te doen en onze jongeren doen ook wel eens vrijwilligerswerk bij de Vlieger. Vorig jaar was het thema van het schoolfeest bijvoorbeeld 'de natuur'. Toen kwam er elke dag een andere klas naar hier om onze geitjes te knuffelen, met een ezeltje te gaan wandelen of over onze bijenkasten te leren. Zo groeide het idee voor deze samenwerking rond vogelverschrikkers."

De leerlingen van het zesde leerjaar kwamen de afgelopen weken regelmatig naar De Hefboom om er vogelverschrikkers in elkaar te knutselen. Daarvoor gebruikten ze vooral recuperatie- en natuurlijke materialen. Ook kinderen uit andere voorzieningen van Jeugdzorg Emmaüs kwamen mee knutselen.."

Welzijnsbeleid

Waar in 2024 de pijlers 'Communicatie' en 'Gedragenheid & Visie' centraal stonden in ons Welzijnsbeleid, hebben we in 2025 de focus voornamelijk gelegd op 'Verbondenheid' en 'Arbeidsomstandigheden' (cfr. het model van een 'Warm Bedrijf', Human Link).

Deze keuze werd gemaakt in samenspraak met de Designgroep op basis van informatie en signalen van onze medewerkers uit het Waarderend Onderzoek en een Google-Forms rond 'Welzijn op het Werk'.

Doorheen 2025 waren er verschillende initiatieven en werden evenementen georganiseerd rond 'Verbondenheid' op diverse niveaus van Jeugdzorg Emmaüs regio Mechelen. Zo vonden er interne opleidingen plaats om onze expertise in huis te delen. Er waren ontspannende en inhoudelijke momenten tijdens teamdagen en we sloten in het najaar af met onze JEM-ontmoeting! Hier lichtten we op een ludieke wijze ons toekomstig beleidsplan toe en werd het gevisualiseerd. Medewerkers konden d.m.v. stickers hun voorkeur voor een bepaald item aanduiden. Nadien was er een divers aanbod van workshops, gegeven door onze eigen medewerkers. Zo gaven collega's yoga, zumba, keken we naar delen uit de film 'How do you spell home' van Juneco en leerden we banden plakken met de technische dienst.

Dit 'samen dragen door verbondenheid' blijft voor ons de kern van ons Welzijnsbeleid.

Voor de pijler 'Arbeidsomstandigheden' kwamen we met een kleine delegatie van onze medewerkersploeg tweemaal samen voor een brainstorm. Naast het formele kader vanuit de Ondernemingsraad en het arbeidsreglement, willen we samen blijven zoeken op welke manier we de bevologenheid en veerkracht van onze medewerkers kunnen optimaliseren. De vertaling hiervan in concrete acties zal plaatsvinden in 2026.

Naast specifieke acties rond 'Verbondenheid' en 'Arbeidsomstandigheden' bleven we ook inzetten op de 'onboarding' van onze nieuwe collega's d.m.v. een onthaalontbijt, het verspreiden van onze tweejaarlijkse nieuwsbrief 'Welzijn op het Werk', het zichtbaar maken van onze organisatie op sociale media..., maar vooral het samen zorg dragen als team voor onze jongeren en hun gezinnen!

VTO

Jaarlijks maken we met de kerngroep VTO een VTO – jaarplan op, met een overzicht van welke vormingen wanneer doorgaan en voor wie. Zo kunnen teams, en met name de planners, ruim op voorhand mensen inplannen voor de vormingen.

Deze planning omvat Module 1 (met Basishouding en EHBO), Module 2 (met een aanbod op maat van de werking) en Module 3 (met overkoepelende, verdiepende thema's).

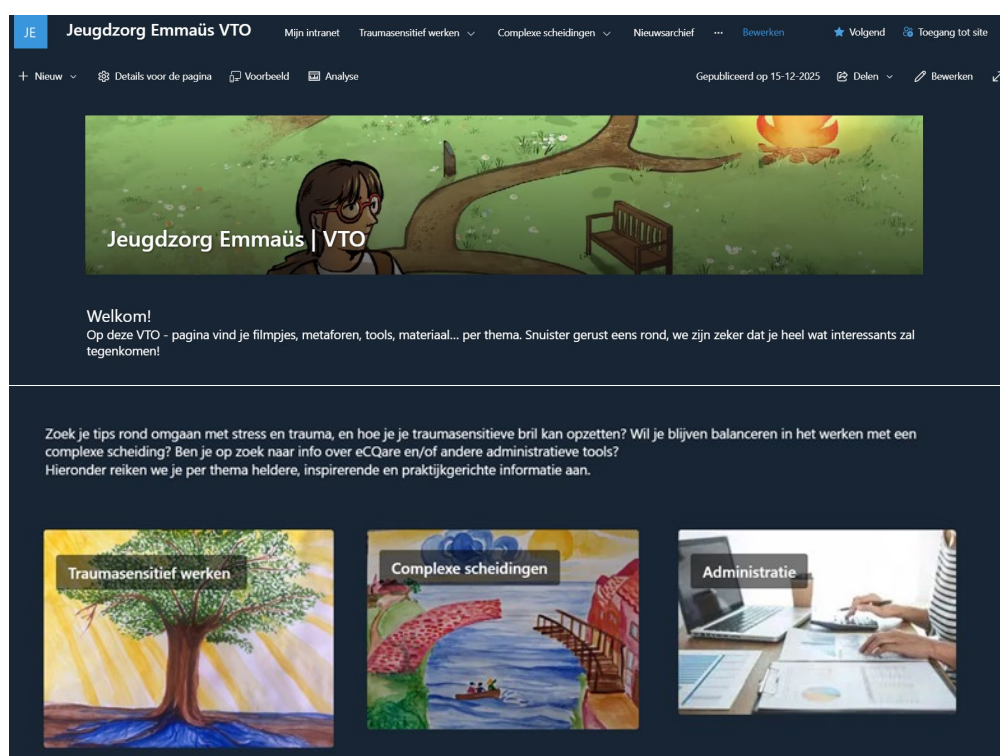
Verdiepende thema's in 2025:

- Complexe scheidingen
- Nieuwe Autoriteit
- ABC4T inspiratiedagen
- Veerkrachtige teams
- Levensreddend handelen bij baby's en jonge kinderen

We proberen een aanbod uit te werken voor iedereen: voor de ondersteunende diensten (bv. verdiepende opleiding Sharepoint), voor startende collega's (bv. Basishouding) en voor medewerkers die al langer in dienst zijn (bv. Sharepointpagina VTO, zie hieronder) . Dit blijft een constante zoektocht en opdracht.

Eén van onze initiatieven om een brede groep medewerkers te bereiken, is de ontwikkeling van een VTO – domein op Sharepoint. Dit is een plek waar methodieken, goede praktijken en psycho-educatie per thema kunnen geraadpleegd worden. Dit vanuit een heldere structuur en een mooie vormgeving, om zoveel mogelijk medewerkers te enthousiasmeren om er eens een kijkje te gaan nemen. En om er blijvend gebruik van te maken, al of niet samen met de kinderen, jongeren of ouders.

In 2025 werden de thema's 'complexe scheidingen' en 'traumasensitief werken' toegevoegd. De komende jaren zullen ook andere thema's er een plek krijgen. Zo ook administratieve, ondersteunende thema's zoals gebruik van Sharepoint, eCQare, ...

Zorgnoden

Tot slot geven we iets mee dat stemt tot nadenken: de cijfers m.b.t. een diagnose of sterk vermoeden van een psychiatrische problematiek bij kinderen, jongeren en ouders die door ons begeleid worden.

We deden de verontrustende vaststelling dat er opnieuw een stijging van de psychiatrische problematieken is in vergelijking met vorige jaren. Waar bij ouders 'verslavingsproblematiek' het 'hoogst' scoort, wordt bij kinderen/jongeren voornamelijk de 'aandachtsstoornis' aangeduid.

Verskillende hypothesen kunnen geformuleerd worden m.b.t. deze stijging:

- (1) Er worden meer gezinnen begeleid (vb. door uitbreidingen, kortere begeleidingstrajecten), waardoor het logisch is dat er een vermeerdering van het aantal registraties wordt vastgesteld. Om dit uit te sluiten is een procentuele weergave wenselijk.
- (2) Begeleiders zijn alerter voor signalen van psychisch lijden en brengen dit beter in kaart. Zowel de gevoeligheid als de kennis omtrent psychiatrische stoornissen is toegenomen doorheen de jaren, dus dit valt niet uit te sluiten.
- (3) De maatschappij stelt zich minder tolerant op tegenover 'afwijkend' gedrag en spreekt sneller van een psychiatrische problematiek. Waar een kind vroeger bijvoorbeeld als druk en snel afgeleid werd omschreven, is nu sprake van een 'aandachtsstoornis'.
- (4) Er is een toename van kinderen, jongeren en ouders met een psychiatrische problematiek die de weg vinden naar jeugdzorg voor ondersteuning bij de opvoeding. Ook binnen de volwassenpsychiatrie is er een toenemende aandacht voor de impact van een individuele problematiek op het gezin en vooral op het ouderschap.
- (5) Er is een toename van de psychiatrische problematiek in de samenleving, wat zich ook weerspiegelt in de jeugdzorg.

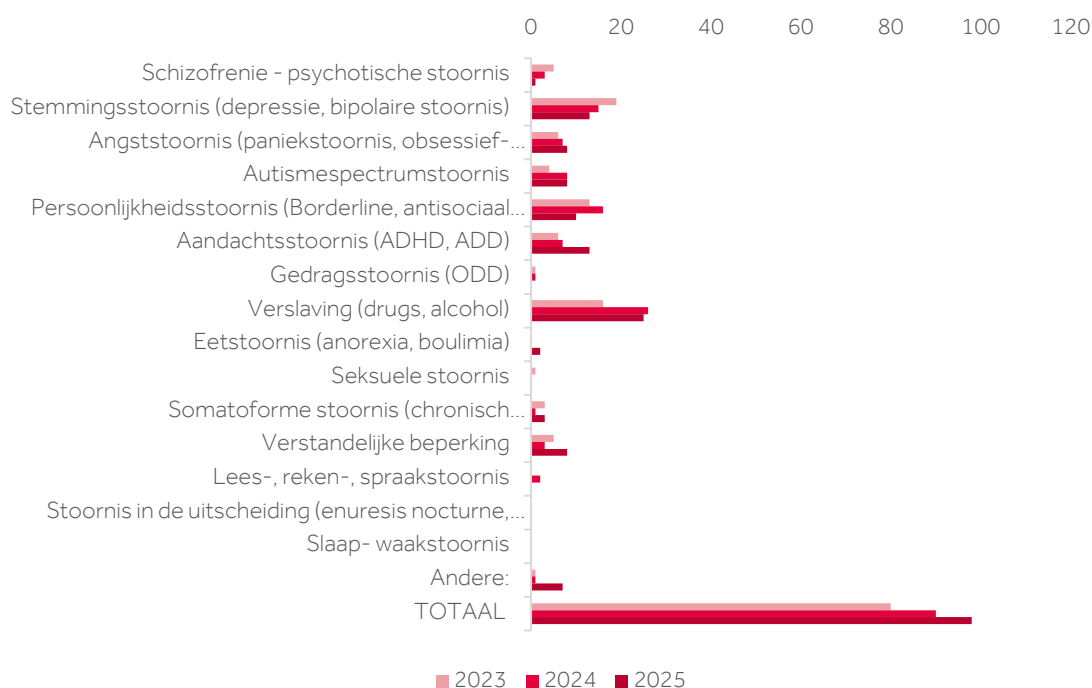
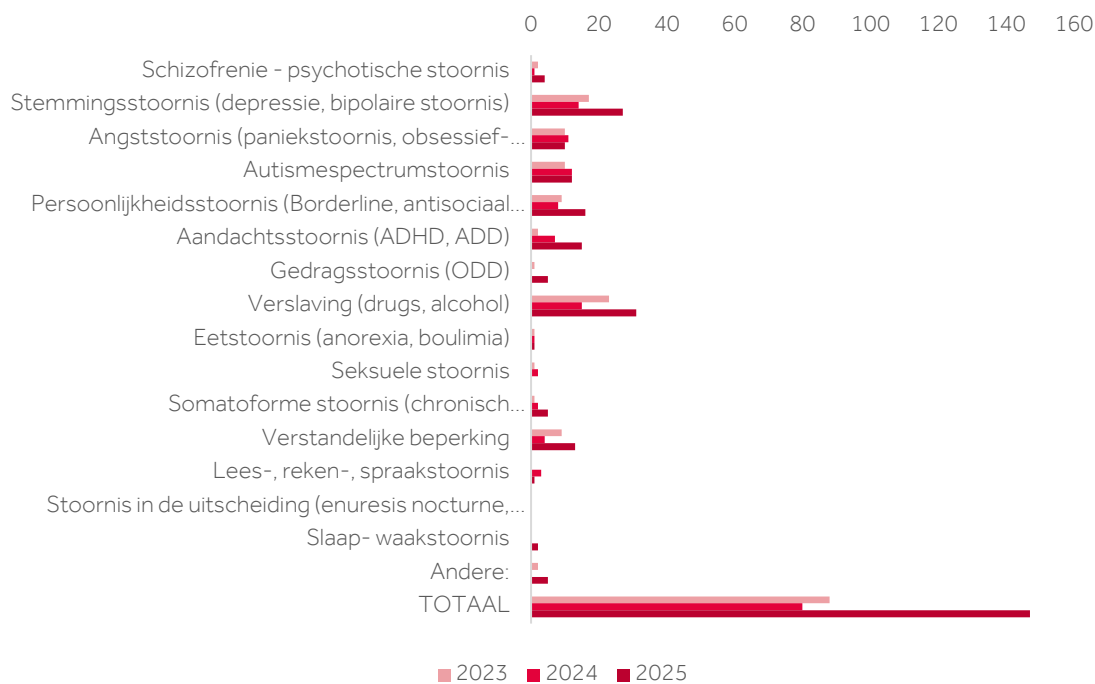
Verder onderzoek (data-, dossieranalyse en kwalitatieve bevraging) zou verhelderend zijn en kan bijdragen aan een beter begrip van de cijfers om onderbouwd handelen toe te laten.

Maar wat in ieder geval aangewezen is – en blijft – is dat het uitbouwen van sterke samenwerkingen met psychiatrie noodzakelijk zijn om een kwalitatief antwoord te kunnen bieden aan zorgvragen die gesteld worden aan de jeugdzorg.

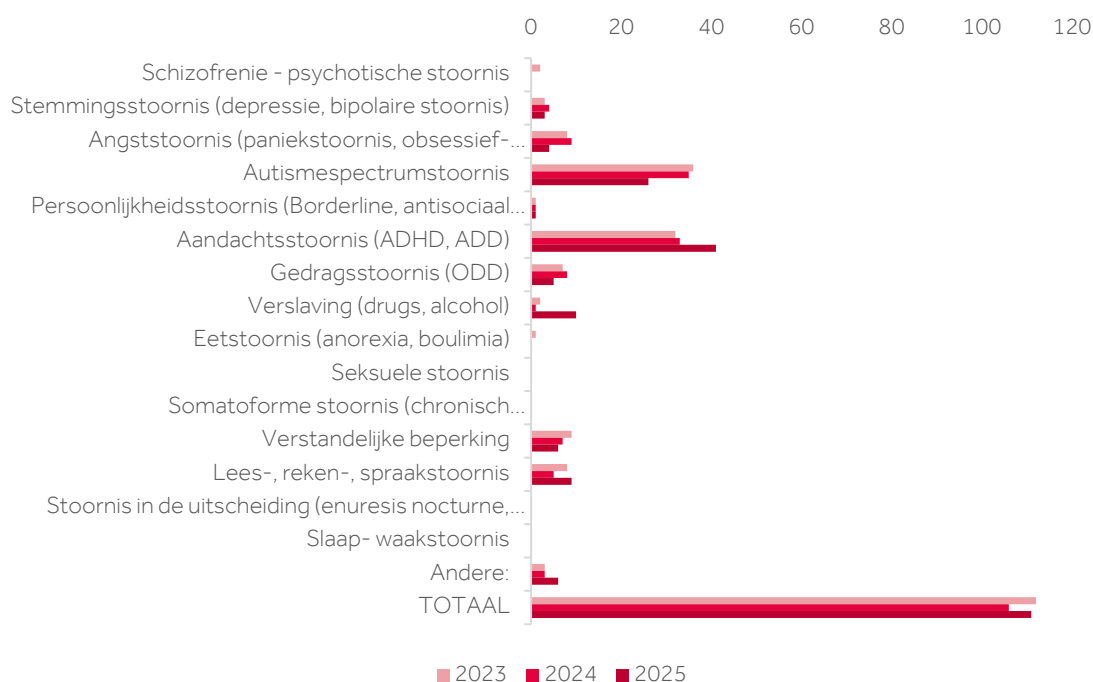
PSYCHIATRISCHE PROBLEMATIEK IN AFGESLOTEN DOSSIERS

Deze problematiek werd gediagnostiseerd of de begeleiders hadden een sterk vermoeden dat deze problematiek aanwezig was.

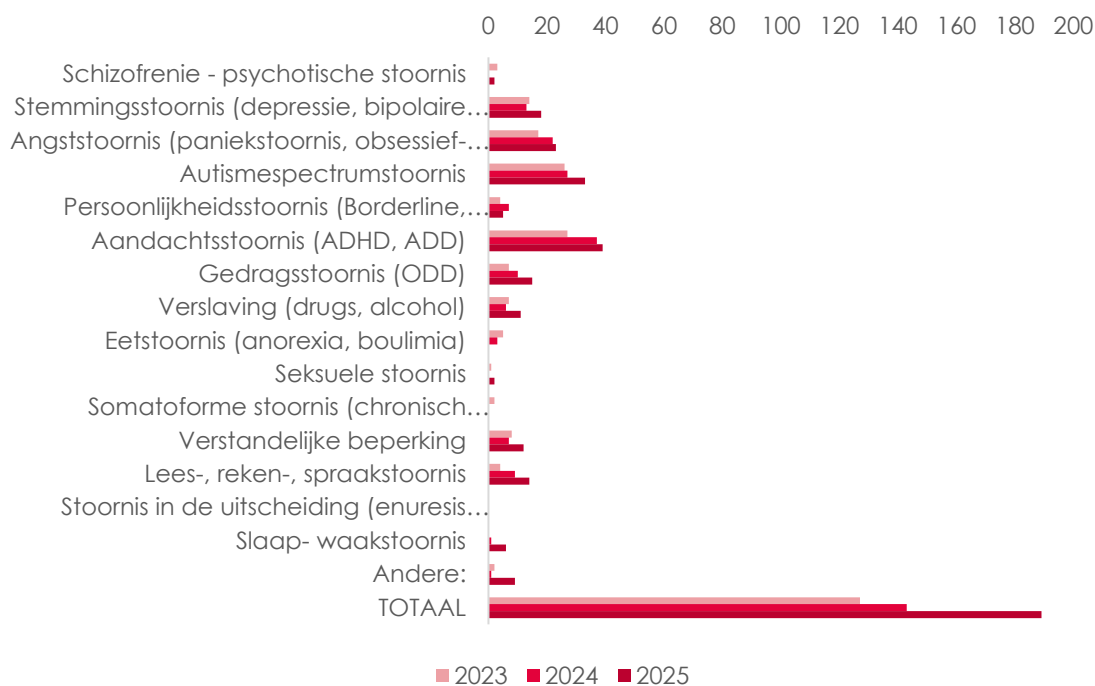
De cijfers verwijzen naar het aantal keer dat de problematiek aanwezig was.

PSYCHIATRISCHE PROBLEMATIEK OUDERS (GEDIAGNOSTISEERD)**PSYCHIATRISCHE PROBLEMATIEK OUDERS (VERMOEDEN)**

PSYCHIATRISCHE PROBLEMATIEKEN JONGEREN (GEDIAGNOSTISEERD)

PSYCHIATRISCHE PROBLEMATIEKEN JONGEREN (VERMOEDEN)

Jeugdzorg Emmaüs regio Antwerpen

1. Organisatie in cijfers

Bezetting en benutting

Jeugdzorg Emmaüs Antwerpen haalt een globale bezetting volgens beschikking van 92%. De totale benutting bedraagt 62%. De contextcontacten overschrijden met 106% eveneens het streefdoel van 100%.

93%

BEZETTING

62%

BENUTTING

106%

CONTEXTCONTACTEN

Wat volgt is een meer gedetailleerde weergave van de verschillende werkingen in cijfers.

De weergegeven percentages werden afgerond naar gehele getallen ter bevordering van de leesbaarheid.

VAN CELST	BEZETTING	BENUTTING	CONTEXTUREN
Begeleidingshuis	95%	39%	112%
Veilig verblijf	92%	62%	185%
Traject	106%		67%
Mobiel	98%		61%

De plaatsen bij begeleidingshuis Van Celst en Veilig verblijf behalen een mooi bezettingscijfer.

Zowel bij begeleidingshuis als bij Veilig Verblijf ligt de benutting lager met respectievelijk 39% en 62%.

Deze cijfers dienen samen bekeken te worden met de specifieke werking van deze voorzieningen waarbij jongeren hun verblijf binnen de residentiële setting combineren met verblijf in contextomgeving (bij Begeleidingshuis) en verblijf bij intersectorale partners (psychiatrie, gemeenschapsinstelling, time out,...).

De mobiele alsook de gedeelde trajecten behalen een mooi bezettingscijfer. Aan de basis van de lagere contexturen ligt de combinatie van het lage aantal dossiers in deze modules met een aantal dossiers in afrondingsfase (Begeleidingshuis) en een hernieuwde werking binnen de GI (De Grubbe) waar contact niet steeds wordt toegestaan.

HAKATOO	BEZETTING	BENUTTING	CONTEXTUREN
	107%	45%	143%

Er is in de bezettingscijfers een sterke positieve evolutie t.o.v. 2024. Vanuit het actief samenwerken met natuurlijk netwerk, vloeit voort dat de benuttingscijfers lager zijn. Er wordt ook vanuit Hakatoo actief ingezet op het zoeken en zien van kansen in gelijkwaardig samenwerken met netwerkfiguren en kinderen zo maximaal mogelijk in natuurlijk netwerk te laten verblijven.

MOBIELE DIENSTEN**BEZETTING****91%****CONTEXTUREN****81%**

De bezettingscijfers bij de mobiele diensten worden negatief beïnvloed door (langdurig) afwezige collega's en soms moeizame opstarten van trajecten met herhaaldelijk verplaatste intakegesprekken. Het blijft een aandachtspunt om hierop te anticiperen. De contexturen van de mobiele diensten kennen een lichte stijging t.o.v. vorig jaar. Er wordt actief ingezet op het verhogen van de responsiviteit bij cliënten door tegemoetkomende hulp te bieden en aandacht te hebben voor de leerstijlen van cliënten.

LA STRADA**BEZETTING****116%**

La Strada (ondersteunende diensten) haalt een mooi bezettingscijfer van 116%.

Net zoals in 2024 zien we een toename in de intensiteit van de individuele trajecten en een kleine terugval, hiermee gepaard, in het aantal individuele jongeren dat La Strada bereikt.

OOOC**BEZETTING****100%****Bezetting, instroom en regionale samenwerking**

Het OOOC binnen de module handelingsgerichte diagnostiek realiseerde in het voorbije jaar een gemiddelde bezettingsgraad van 100%. Dit betekent een stijging ten opzichte van het voorgaande jaar (87%) en onderstreept de verhoogde continuïteit en efficiëntie binnen de werking. Waar in het verleden nog sprake was van beperkte leegstand tussen oriëntatiefases en bij jongerenwissels, werd deze speling in 2025 nagenoeg weggewerkt.

Een belangrijke factor hierin is de implementatie van een maandelijks instroomoverleg, georganiseerd in samenwerking met de OOOC's binnen regio Antwerpen en Jeugdhulpregie. Tijdens dit overleg worden residentieel aangemelde jongeren met een hoogdringend karakter (HDM, VIST-crisis en prioraanvragen) gezamenlijk besproken.

Deze structurele afstemming maakt het mogelijk om:

- instroommogelijkheden organisatie-overschrijdend te verkennen;
- gericht in te zetten op een kwalitatieve matching tussen jongere en leefgroep;
- rekening te houden met groepsdynamieken en risicofactoren binnen bestaande leefgroepen;
- de beschikbare capaciteit efficiënter en meer vraaggestuurd in te zetten.

Deze werkwijze versterkt de gedeelde verantwoordelijkheid tussen de verschillende OOOC-werkingen en creëert bijkomende perspectieven voor jongeren met urgente hulpvragen. Daarnaast draagt het overleg bij aan een versterkt netwerk, waarbij OOOC's elkaar ook buiten het instroomkader ondersteunen, bijvoorbeeld via time-outtrajecten of het tijdelijk mee dragen van jongeren met een complexe zorgvraag in afwachting van gespecialiseerde hulpverlening.

Tegelijkertijd heeft deze prioritering tot gevolg dat de instroomcapaciteit zich in hoofdzaak richt op hoogdringende dossiers (HDM, VIST en prior). Hierdoor komen reguliere residentiële aanmeldingen minder of niet aan bod binnen het huidige aanbod.

Doorstroom en verblijfsduur	2023	2024	2025
Aantal jongeren	40	34	24

Ondanks de maximale bezettingsgraad wordt een daling vastgesteld in het aantal jongeren dat effectief residentieel kan doorstromen naar vervolghulp. Deze evolutie hangt samen met structurele knelpunten in de doorstroom naar zowel residentiële als ambulante hulpverlening.

De wachttijden voor doorverwijzing naar onder meer OBC, MFC en geestelijke gezondheidszorg blijven aanzienlijk. Ook binnen de BJB voorzieningen en ambulante hulpverlening wordt een toename van wachttijden vastgesteld. Als gevolg hiervan verblijven jongeren gemiddeld langer binnen de voorziening, waarbij verblijfsduren van meer dan twee jaar geen uitzondering meer zijn.

Visie op continuïteit van zorg

Het OOC maakt bewust de keuze om jongeren na afronding van het oriëntatietraject, in afwachting van passende vervolgzorg, binnen de voorziening te laten verblijven. Deze keuze vertrekt vanuit het principe van continuïteit in de hulpverlening en het vermijden van opeenvolgende crisisplaatsingen.

Ambulante diagnostiek

Het aantal ambulante dossiers blijft in lijn met de voorgaande jaren. Binnen het OOC boden we voorheen zeven diagnostische modules aan. Vanaf september 2024 werd dit aantal teruggebracht naar vijf modules, gezien de opstart van flankerende diagnostiek binnen het ENDDA-netwerk, gekoppeld aan de voorzieningen Veilig Verblijf. De flankerende diagnostiek van het OOC wordt voortaan geïntegreerd met Veilig Verblijf Van Celst-Emmaüs (13 meisjes) en Veilig Verblijf Tharos-Zorgbedrijf (6 jongens). Meer info over de flankerende diagnostiek op p. 72

Binnen het ambulant rechtstreeks toegankelijke aanbod werd er in 2024 in overleg met Jeugdhulpregie een verdeelsleutel vastgesteld voor de ambulante diagnostiekmodules. Hierbij worden 3 modules diagnostiek aangeboden voor niet-rechtstreeks toegankelijke aanvragen vanuit de Toegangspoort en 2 modules voor het rechtstreeks toegankelijke aanbod.

Binnen het rechtstreeks toegankelijke aanbod diagnostiek werden in 2025 de volgende ambulante diagnostiekdossiers aangeboden aan vaste partnerorganisaties:

- **PC Bethanië: 8 dossiers**

De oriëntatievragen voor drie dossiers vloeiden voort uit gedwongen crisisopnames van een ouder binnen leefgroep De Steiger. Dergelijke opnames hebben een ingrijpende impact op de kinderen, die als gevolg hiervan vaak bijkomende psychische en ontwikkelingsvragen vertonen. Waar de volwassenenpsychiatrie zich richt op de begeleiding van volwassenen met psychische problematiek, beschikt het OOC over specifieke expertise in het werken met kinderen en jongeren.

De integratieve diagnostiek van het OOC biedt in dit kader een duidelijke meerwaarde, doordat de impact van de ouderlijke problematiek op de kinderen systematisch in kaart wordt gebracht en eventuele ontwikkelingsbelemmeringen worden geïdentificeerd. Van de drie dossiers werden twee

jongeren doorverwezen naar interne mobiele thuisbegeleidingsdiensten, met het oog op verdere ondersteuning bij de terugkeer van de ouder naar de thuissituatie.

Daarnaast werden vanuit De Steiger vijf aanmeldingen gedaan voor jongeren die in een gedwongen kader (collocatie) waren opgenomen binnen de volwassenenpsychiatrie. Er wordt vastgesteld dat steeds vaker ook minderjarigen, met een leeftijd tussen 15 en 17 jaar, in dergelijke settings terechtkomen. Hoewel deze jongeren nood hebben aan een beveiligde omgeving, biedt de volwassenenpsychiatrie niet steeds een passend kader om hun ontwikkeling opnieuw op gang te brengen. Het samenleven met volwassenen met vaak ernstige psychiatrische problematiek brengt bijkomende risico's en gevoelens van onveiligheid met zich mee. Bovendien sluit de geestelijke gezondheidszorg voor volwassenen niet altijd aan bij de specifieke ontwikkelingsnoden van jongeren.

Vanuit het OOOO werd in deze dossiers ondersteuning geboden door, in samenwerking met psycholoog en psychiater van De Steiger, de ontwikkelingstrajecten van de jongeren in kaart te brengen aan de hand van het ENDDA-raamwerk rond geblokkeerde ontwikkelingstrajecten. In vier van de vijf dossiers werd vastgesteld dat de jongeren dermate geblokkeerd waren in hun ontwikkeling dat een opname binnen een beveiligde setting, met name Veilig Verblijf, aangewezen was.

Door de expertise van het OOOO konden deze jongeren gericht worden aangemeld op de juiste wachtlijsten, waardoor een versnelde uitstroom uit de volwassenenpsychiatrie mogelijk werd gemaakt. Binnen Veilig Verblijf kon vervolgens verder gewerkt worden aan de ontwikkelingsdoelstellingen die in samenwerking tussen De Steiger en het OOOO werden geformuleerd.

- **Pleegzorg Antwerpen: 2 dossiers**

Voor Pleegzorg Antwerpen wordt eveneens rechtstreeks toegankelijke diagnostiek aangeboden. Deze aanmeldingen vloeiden voort uit crisis-netwerkplaatsingen, waarbij gevraagd werd een oriëntatie uit te voeren met het oog op het evalueren van het welzijn van de jongeren na een crisisperiode binnen het gezin van oorsprong.

Naast het uitvoeren van integratieve diagnostiek bij de betrokken kinderen, werd tevens opvoedingsondersteuning geboden aan de crisis-netwerkgezinnen.

- **Interne mobiele diensten: 3 dossiers**

Vanuit de eigen mobiele diensten wordt er binnen het rechtstreeks toegankelijke aanbod samengewerkt met Dr. Sadegi Shabnam, kinderpsychiater (UKJA, 4 uur per week verbonden aan Jeugdzorg Emmaüs Antwerpen). Vragen naar diagnostiek komen vaak vanuit een klinische vraagstelling aan Dr. Shabnam. Aangezien er regelmatig bredere gezinsfactoren aanwezig zijn, worden naast de klinische factoren ook integratieve elementen in kaart gebracht.

Deze multidisciplinaire benadering biedt een bredere diagnostische analyse, waarmee de ontwikkelingsbehoeften van kinderen en jongeren beter kunnen worden geïdentificeerd en aangepaste hulpverlening kan worden opgestart.

- **Interne residentiële diensten: 7 dossiers**

In 2025 werd vanuit het OOOO diagnostische ondersteuning geboden aan 6 interne residentiële diensten. Hiervan waren 6 dossiers afkomstig uit begeleidingshuis Hakatoo, waar kinderen tussen 3 en 14 jaar verblijven.

Omwille van de toenemende complexiteit van de problematieken binnen de leefgroep werd gerichte ondersteuning geboden met als doel een integratief beeld van de kinderen te ontwikkelen. Dit maakte het mogelijk om het pedagogisch handelen van de begeleiders opnieuw af te stemmen op de specifieke noden van elk kind.

In nauwe samenwerking met de begeleiders werden handelingsplannen opgesteld, zodat ook na de oriëntatieperiode methodisch verder gewerkt kon worden aan de ontwikkeling van de kinderen.

Daarnaast werden 3 van de 6 kinderen via het OOOO aangemeld bij Dokter Shabnam Sadeghi (kinder- en jeugdpsychiatrie), met als doel om op basis van het integratief beeld een verder behandelplan uit te werken binnen de geestelijke gezondheidszorg.

• Samenwerking Huis Van het Kind Antwerpen

Als OOOO staan wij bekend om onze expertise in het werken met complexe problematieken, een kernonderdeel van onze identiteit dat we blijvend willen verankeren. Tegelijk stellen we vast dat diagnostiek nog te vaak laattijdig wordt ingezet en zich voornamelijk situeert op het eindpunt van hulpverleningstrajecten.

Daarom zetten we onze expertise in ambulante handelingsgerichte diagnostiek (HGD) in om vroegtijdig, laagdrempelig en vraaggestuurd ondersteuning te bieden binnen het brede hulpverleningsveld. In samenwerking met lokale netwerken, zoals Huis van het Kind Antwerpen, streven we naar een geïntegreerde en afgestemde aanpak, waarbij expertise gedeeld en versterkt wordt. De focus ligt op tijdige detectie van problemen, met aandacht voor zowel kind- als contextfactoren en met behoud van regie bij het gezin. Diagnostiek wordt hierbij flexibel, interdisciplinair en krachtgericht ingezet, niet als eindpunt maar als richtinggevend proces binnen verdere hulpverlening.

In het kader van de projectoproep vroegdiagnostiek (2024) kwamen de drie Antwerpse OOOO's en Huis van het Kind Antwerpen voor het eerst samen. Hoewel de projectaanvraag niet werd weerhouden, groeide er een sterke en duurzame samenwerking. Dit resulteerde in tweemaandelijks intervisiemomenten, waarbij casussen interdisciplinair worden besproken en het OOOO outreachend meedenkt. Deze samenwerking draagt bij tot een waardevolle uitwisseling en een versterking van het hulpverleningsaanbod.

Tegelijk merken we dat de stap naar het OOOO voor ouders vaak nog te groot blijft, onder meer door de associatie van diagnostiek met residentiële hulpverlening en doorverwijzingen via de jeugdrechtsbank. Om deze drempel te verlagen, werd onze website aangepast met een meer toegankelijke profilering en een duidelijkere positionering los van de residentiële context. In 2026 willen we deze toegankelijkheid verder versterken.

Crisisverblijf OOOO	2023	2024	2025
Aantal jongeren	53	41	25

Binnen de module crisisbegeleiding van het OOOO stellen we een gelijkaardige tendens vast. Waar in 2023 nog 53 trajecten crisisverblijf met bijhorende crisisbegeleiding werden opgestart, daalde dit aantal in 2024 naar 41 en verder naar 25 in 2025, dit ondanks een aanhoudende bezettingsgraad van 100%. Parallel met deze daling observeren we een toename in de gemiddelde verblijfsduur. Deze evolutie is voornamelijk te verklaren door een stagnerende doorstroom naar passende vervolghulp. Daarnaast merken we dat opvangvragen vanuit het crisisteam steeds vaker gericht zijn op het overbruggen van wachttijden naar gepaste residentiële zorg. In deze trajecten verschuift de begeleidingsfocus vaker naar louter opvang, eerder dan naar het realiseren van een terugkeer naar de thuissituatie.

Van de 25 opgestarte crisisbegeleidingsdossiers in 2025 werden 14 jongeren doorverwezen naar residentiële oriëntatie, ingegeven door de complexiteit en intensiteit van de hulpvragen. In 12 van deze 14 dossiers kon deze verdere oriëntatie binnen het eigen OOC worden opgenomen.

In 2025 werden, na overleg met Jeugdhulpregie, zes pilootprojecten opgestart. Binnen deze trajecten werd met alle betrokken jongeren gedurende een periode van zes weken intensief gewerkt aan een terugkeer naar de thuissituatie.

CRISISHULP AAN HUIS

BEZETTING

107%

Crisishulp aan huis De Matant realiseerde in 2025 92 begeleidingen. Dit omvat 22 crisisinterventies, 13 crisisbegeleidingen en 57 trajecten crisisbuis aan huis.

JUNO	BEZETTING	BENUTTING	CONTEXTUREN
Kits	98%	70%	181%
Krinkel	95%	80%	188%
Tokaido	99%	67%	196%
Biz Ikki	94%	80%	194%

KITS EN KRINKEL

Kits en Krinkel zijn twee leefgroepen voor kinderen tussen 3 en 14 jaar die kampen met ernstige trauma's, vaak in combinatie met hechtingsproblemen, gedragsstoornissen en andere complexe zorgvragen. Voor deze doelgroep blijkt reguliere jeugdhulp vaak onvoldoende afgestemd, terwijl een toeleiding naar VAPH-ondersteuning niet altijd mogelijk is of vertraging oploopt.

Selectieve en verantwoorde instroom

De instroom in beide leefgroepen verloopt zorgvuldig, onderbouwd en steeds in nauwe samenwerking met de jeugdhulpregie. In 2025 stroomden drie kinderen uit, waaronder een broer en zus. Voor elk van hen werd intensief gewerkt aan een terugkeer naar de context.

In datzelfde jaar werden drie kinderen opgenomen, telkens na een langdurig en grondig voorbereidingstraject. Deze aanpak resulteerde in een betere afstemming van verwachtingen bij alle betrokkenen, minder crisismomenten bij de opstart en een meer stabiele groepsdynamiek. De instroom betrof kinderen die doorstroomden vanuit onder andere OBC, CKG en de kinder- en jeugdpsychiatrie.

Benutting en contextgericht werken

De benuttingssgraad binnen Kits en Krinkel ligt doorgaans hoog (70–80%). Door de complexiteit van de problematieken is het echter niet altijd mogelijk om overnachtingen binnen de context te realiseren. Dit heeft zowel te maken met de complexe gezinssituaties als met de individuele noden van de kinderen.

Desondanks werd het voorbije jaar sterk ingezet op contextgericht werken. Dit vertaalt zich in intensief begeleidde contactmomenten binnen de voorziening en een aanklappende aanwezigheid van begeleiders in het dagelijks leven van de kinderen. Zo gaan begeleiders wekelijks mee naar vrijetijdsactiviteiten zoals voetbal, turnen of de manege, ter ondersteuning van zowel het kind als de begeleiders in die context.

Daarnaast wordt ook schoolondersteuning geboden, bijvoorbeeld door mee te gaan op bosklassen ter ondersteuning van het kind en de leerkrachten.

Deze intensieve en geïntegreerde aanpak draagt bij aan de stabiliteit en ontwikkelingskansen van de kinderen, ondanks hun complexe zorgnoden.

BIZ IKKI EN TOKAIDO

We streven naar een bezetting van 100%. Het bezettingscijfer van Biz Ikki kent een lichte daling. Dit kan worden verklaard door een zeer groot personeelsverloop bij Biz Ikki (zowel bij leidinggevenden als leefgroepbegeleiders) en een instroom van jongeren met meer complexe problematieken. Hierdoor is er niet systematisch proactief ingezet op nieuwe instroom bij naderende uitstroom.

Het benuttingscijfer van Tokaido ligt lager dan in 2024. We hechten veel belang aan gelijkwaardig samenwerken met natuurlijk netwerk en jongeren zo veel als mogelijk kansen bieden om bij netwerk te verblijven. Dit vertaalt zich in een lager benuttingscijfer.

De contexturen van zowel Biz Ikki als Tokaido overstijgen ruimschoots de norm van 100%. Elke kans die er ligt om inhoudelijk aan de slag te gaan met jongeren en hun netwerk wordt gegrepen.

Zelfevaluatie

Alle deelnemers van het uitgebreid Beleidscomité scoren jaarlijks de groeiniveaus van de maturiteitsbeoordeling. Op het beleidscomité kwaliteit geven we na overleg een onderbouwde score voor heel Jeugdzorg Emmaüs – regio Antwerpen. We maken daarbij geen onderscheid tussen het EMK, OOOO De Grote Robijn en De Matant.

KWALITEITSZORG

4	4	4	5
ORGANISATIE EN VISIE	BETROKKENHEID	METHODIEKEN EN INSTRUMENTEN	VERBETERTRAJECT
• We communiceren systematisch over de missie, visie en waarden, strategische en organisatorische doelstellingen. Hierbij worden externe partners betrokken. Er werd geïnvesteerd in de communicatie over bovenstaande naar de stakeholders. • Indicatoren worden uitgewerkt op het uitgebreid beleidscomité en stafvergaderingen via PDCA-cycli. Het werken van deze principes wordt doorgetrokken naar de dagelijkse werking in de verschillende afdelingen van de organisatie. Projecten en indicatoren zijn de facto uitwerkingen van de organisatorische doelstellingen. • Indicatoren en projecten worden systematisch per kwartaal opgevolgd, geëvalueerd en bijgestuurd op bakenmomenten. We werken hiervoor met de Balanced Score Card. Er werd een methodiek ontwikkeld met het oog op een concrete en visuele opvolging van indicatoren en projecten in kader van kwaliteitsverbetering. • In 2023 en 2024 ontwikkelden we een intersectoraal kwaliteitsmodel dat in 2025 verder geïmplementeerd werd. Voor meer informatie hierover verwijzen we graag naar de bijhorende bijdrage daaromtrent in dit jaarverslag (www.reflec.be). • We organiseren een brede deelname van alle stakeholders, werking- en functie-overschrijdend, aan de jaarlijkse beleids-2-daagse. • Er zijn structurele onthaalmomenten voor nieuwe medewerkers. • Het uitgebreide VTO-plan voorziet zowel structurele methodische opleiding alsook een aanbod op maat van medewerkers. De planning gebeurt op basis van afstemming op de werkvloer. We installeren een reflexieve cyclus waar bijsturingen gebeuren op basis van feedback. • De uitvoering van het VTO-plan steunt op de expertise van de eigen medewerkers alsook samenwerkingsverbanden met nationale en internationale partners (bv. Göttle). • Er is een structurele inzet van inter- en supervisie in alle geledingen van de organisatie. Beide werkvormen zijn bewezen effectief op vlak van kwaliteitsborging. • Er werden concrete acties ondernomen om voor de ganse organisatie naar 1 kwaliteitshandboek te gaan. De procedures in dit kwaliteitshandboek worden op regelmatige basis herzien.			

KERNPROCESSEN

3

**ONTHAAL VAN
DE GEBRUIKER**

3

**DOELSTELLINGEN
EN
HANDELINGSPLAN**

3

**AFSLUITING
EN NAZORG**

4

**PEDAGOGISCH
PROFIEL**

3

**DOSSIER-
BEHEER**

- De kernprocedures van de werking zijn uitgeschreven, toegankelijk en beschikbaar voor de medewerkers.
- Er is ruimte op de verschillende stafvergaderingen om procedures bij te stellen op basis van ervaringen op de werkvloer, feedback van stakeholders, inspectie, klachten, etc.
- Medewerkers worden aangemoedigd om hier mee eigenaarschap over te nemen. We faciliteren dit bijvoorbeeld op teamvergaderingen en werkgroepen.
- Kernprocessen zijn transparant middels open verslaggeving voor de betrokkenen (cliënten, verwijzers,...).
- Jaarlijks gebeurt een tevredenheidsmeting en –bevraging bij cliënten en verwijzers.

GEBRUIKERSRESULTATEN

4

KLACHTENBEHANDELING

4

GEBRUIKERS-TEVREDENHEID

4

**EFFECT VAN DE
HULPVERLENING**

- Er is een systeem van kwalitatieve en participatieve stakeholdersbevraging ontwikkeld, geïmplementeerd en geborgd. Deze bevraging werd wetenschappelijk onderbouwd vanuit het onderzoek m.b.t. het intersectoraal kwaliteitsmodel en de participatietheorie van Lundy. De resultaten worden intern besproken en leiden tot actieplannen die opgevolgd worden. Het systeem zelf wordt ook door gebruikers geëvalueerd.
- Een stafmedewerker verzamelt en analyseert systematisch data omtrent de effecten van hulpverlening met focus op uitval en doelrealisatie. Hieromtrent werden indicatoren geformuleerd die per kwartaal opgevolgd worden.
- We streven actief na om partnerschappen aan te gaan met hogescholen en universiteiten met het oog op samenwerking en onderzoek naar de effecten van hulpverlening.
- De klachtenprocedure is transparant en beschikbaar voor alle stakeholders. Stakeholders zijn hiervan op de hoogte van bij de start van de begeleiding.

MEDEWERKERSRESULTATEN

4

PERSONEELSTEVREDENHEID

- Sinds 2014 zetten we sterk in op onderzoek naar welbevinden van onze medewerkers: kwantitatief en kwalitatief onderzoek, opmaak van actieplannen, gebruik van de resultaten in de beleidsplanning.
- De medewerkersbevraging via kwantitatief en kwalitatief onderzoek is een systematisch onderdeel van het personeelsbeleid.
- De huidige HR projecten vloeien voort uit de combinatie van medewerkersbevraging en het systematisch opvolgen en benchmarken (via onderzoek Vlaams Welzijnsverbond) van HR kengetallen: verloop, absentieisme en rekrutering.
- De welzijnsbevraging is wetenschappelijk onderbouwd door IDEWE.

4

INDICATOREN EN KENGETALLEN

SAMENLEVINGSRESULTATEN

5

WAARDERING STRATEGISCHE PARTNERS

- We zetten sterk in op het aangaan van gesprekken met strategische partners in de regio.
- Het model van samenwerking rond het doelgerichte organisatie-netwerk met Jeugdzorg Emmaüs en de Kinder- en Jeugdpsychiatrie, volwassenpsychiatrie Bethanië en onderwijspartner De Leerexpert wordt verder gedocumenteerd.
- We verduidelijken actief aan externe partners (opleidingen, verschillende politieke niveaus, onderzoekers, pers) hoe de organisatie werkt en welke concrete kernactiviteiten er zijn.
- We nemen doordacht deel aan maatschappelijke initiatieven (bv. open monumentendag, wijk- en buurtinitiatieven,...) om jeugdzorg bij het bredere publiek kenbaar te maken.
- We participeren zeer actief in overlegplatformen en netwerken (ENDDA, keten-aanpak delict plegers, Childrens zone Stad Antwerpen, problematiek van kinderpooiers, netwerken 1gezin1plan, netwerk GGZ-18J, Antwerps partnerschap voor SOS, NA in de wijk, enzovoort).
- We nemen meerdere initiatieven naar de pers en op sociale media om, los van concrete incidenten, de beeldvorming van de jeugdzorg bij te stellen.
- We organiseren studiedagen, trainingen, enz. rond maatschappelijk actuele thema's zoals jongeren in transitieleeftijd, intersectorale samenwerking, delict gericht werken en positionering van de hulpverlening.
- Op de verschillende locaties nemen we initiatieven om buurtbewoners en vrijwilligers te betrekken bij de werking.

5

MAATSCHAPPELIJKE OPDRACHTEN / TENDENSEN

2. Organisatie in beeld

Uitstroom GI werkingsjaar 2025

- Aantal jongeren begeleid uit de **GI (Kempen of De Zande)**:
 - aantal via delco: **10**
 - aantal via CBKI of andere zoals verblijf/kamertraining andere CB of CBAW of andere in kader van VOS: **8**
- Aantal jongeren begeleid uit **oriëntatiecentrum De Grubbe**:
 - aantal via delco: **6**
 - aantal via CBKI of andere zoals verblijf/kamertraining andere CB of CBAW of andere in kader van VOS: **7**
- Aantal jongeren begeleid met **delco na kortverblijf**:
 - aantal via projectmiddelen: **9**
 - aantal via reguliere modules delco: **0**
- Aantal jongeren begeleid met **delco zonder voorafgaande opname in de GI: 19**
- Aantal jongeren begeleid na **Veilig verblijf met CBKI: 4**
- Voor de voorzieningen die volgens hun erkenning een bepaald aantal jongeren uit de GI of uit veilig verblijf moeten opnemen: een beschrijving van redenen waarom het aantal eventueel niet behaald is:
 - We behalen de norm.
- Eventuele andere vaststellingen binnen voormeld aanbod die relevant zijn om beleidsmatig mee te nemen:
 - De realiteit is complex en niet steeds in tabellen of gevraagde cijfers te vatten. Sommige jongeren kennen verschillende hulpverleningsvormen over verschillende jaren heen. We dragen continuïteit hoog in het vaandel. We ronden een traject pas af als er geen hulpvragen meer zijn of er een meer geschikte hulpverleningsvorm is gevonden.

Samenwerking met de geestelijke gezondheidszorg (GGZ)

Jongeren in de jeugdhulp kampen steeds vaker met complexe en meervoudige problemen. Psychische kwetsbaarheid, trauma, gedragsproblemen en maatschappelijke uitsluiting grijpen in elkaar. Bij Jeugdzorg Emmaüs weten we dat we deze uitdagingen niet alleen kunnen dragen. Structurele samenwerking met de gespecialiseerde geestelijke gezondheidszorg (GGZ) is geen aanvulling, maar een noodzakelijke pijler van kwaliteitsvolle hulpverlening.

STRUCTURELE SAMENWERKING IN REGIO ANTWERPEN

In regio Antwerpen werken we duurzaam samen met onder meer:

- **PC Bethanië**
- **Pangg 0-18**
- **UKJA**
- **OPZ Geel**

Waar Jeugdzorg Emmaüs instaat voor verblijf, begeleiding en maatschappelijke integratie, nemen onze GGZ-partners hun rol op in specialistische diagnostiek, psychiatrisch advies, medicamenteuze opvolging, therapie en vorming van medewerkers.

In 2025 werden meer dan honderd jongeren intersectoraal begeleid. Dossiers worden structureel besproken in multidisciplinair overleg, onder meer in samenwerking met **UKJA**. Medewerkers konden opnieuw rekenen op gespecialiseerde vorming en intervisie, onder andere via **PANGG 0-18**.

Daarnaast blijven we investeren in een lerend netwerk met **Bethanië ggz en Monnikenheide-Spectrum**, waar via thematafels kennis en ervaring worden gedeeld.

NIEUW IN 2025: OVERBRUGGEN+ EN PROJECT BOOST

OVERBRUGGEN +

In het verlengde van het BRO-congres startten Jeugdzorg Emmaüs en **PC Bethanië** het gezamenlijke project **Overbruggen+**.

Overbruggen+ verwijst naar het overbruggen van sectoren en leeftijden. De "plus" staat voor groei, kracht en samenwerking voorbij hokjes. Het project wil vermijden dat jongeren vastlopen tussen jeugdhulp en volwassenenzorg, en bouwt aan duurzame, geïntegreerde trajecten.

Wetenschappelijke onderbouw

Het project wordt academisch versterkt door:

- **Anna Raymaekers** (50% onderzoeker van 1 september 2025 t.e.m. 31 augustus 2028)
- **Koen Hermans** (KU Leuven)
- **Inge Glazemakers** (Universiteit Antwerpen)

Het onderzoek voorziet tien trajecten per jaar en focust op drie niveaus:

Microniveau – casusniveau

Een operationeel team bespreekt concrete aanmeldingen, intervisievragen en procesflow op cliëntniveau. Medewerkers van Bethanië en Jeugdzorg Emmaüs werken samen rond lopende en nieuwe trajecten.

Hier zoeken we naar rode draden: wat werkt? Waar botsen we op?

Hoe versterken psychiatrie en jeugdhulp elkaar?

Mesoniveau – organisatieniveau

Een stuurgroep bewaakt randvoorwaarden, samenwerking en procesflow op casusoverstijgend niveau.

Hier brengen we krachten en obstakels van intersectorale samenwerking in kaart en formuleren we aandachtspunten rond de overgang van minder- naar meerderjarigheid.

Macroniveau – beleidsniveau

Via een stakeholdersoverleg (tweemaal per jaar) willen we ook overheden en beleidsactoren informeren en betrekken. Doel is om knelpunten structureel bespreekbaar te maken en bij te dragen aan beleidsontwikkeling rond adolescentenzorg.

Brugfunctie en verbinding

Anna Raymaekers vervult een brugfunctie tussen praktijk, beleid en academische partners. Zij neemt deel aan operationele teams, stuurgroepen en stakeholdersoverleggen en bouwt mee aan een gedragen onderzoeks- en samenwerkingsmodel.

Ook de ondersteuning van ouders met psychisch lijden wordt binnen dit project expliciet meegenomen.

Samen dragen, samen leren

Met Overbruggen+ zetten we een volgende stap in onze visie: jongeren mogen niet tussen systemen vallen. Door expertise te bundelen, verantwoordelijkheid te delen en structureel samen te leren, versterken we de continuïteit van zorg in een kwetsbare levensfase.

Samenwerking is voor ons geen projectmatige keuze, maar een duurzame engagement.

Ook de komende jaren blijven we bouwen aan verbondenheid tussen jeugdhulp en geestelijke gezondheidszorg zodat jongeren niet moeten kiezen tussen systemen, maar kunnen rekenen op één gedragen traject richting volwassenheid.

BOOST

In 2025 startte Jeugdzorg Emmaüs met **BOOST**, een intersectorale samenwerking gericht op het opschalen van expertise om trajectbreuken en eenzijdige stopzettingen te voorkomen. BOOST biedt gedurende zes weken intensieve ondersteuning aan jongeren vanaf 12 jaar met een (bijna) geblokkeerd traject of een verhoogd risico op gedwongen opname. Verblijf is daarbij geen doel op zich, maar een tijdelijk onderdeel binnen een bredere aanpak die inzet op continuïteit, contextbehoud en versterking van bestaande leefgroepen. BOOST is een samenwerking tussen Jeugdzorg Emmaüs, UKJA, OLO – De Ronde en Ferm'Eline, en combineert pedagogische, psychologische en kinderpsychiatrische expertise in één geïntegreerd traject.

De werking vertrekt vanuit een krachtgerichte en participatieve visie: niet de jongere verplaatsen, maar expertise toevoegen waar het vastloopt. Dat gebeurt via intervisie, diagnostiek, psycho-educatie, teamondersteuning, actieve opschaling van begeleiders in de leefgroep en kortdurende time-in of time-out, zonder structurele breuk in het traject. Sinds de operationele start in april 2025 werden negen trajecten

succesvol afgerond. Teams geven aan dat BOOST hen concrete handvatten biedt in situaties van handelingsonzekerheid en machteloosheid. Zo draagt het project bij aan stabiliteit, gedeelde verantwoordelijkheid en duurzame continuïteit van zorg voor jongeren in complexe situaties.

samenwerking met onderwijs

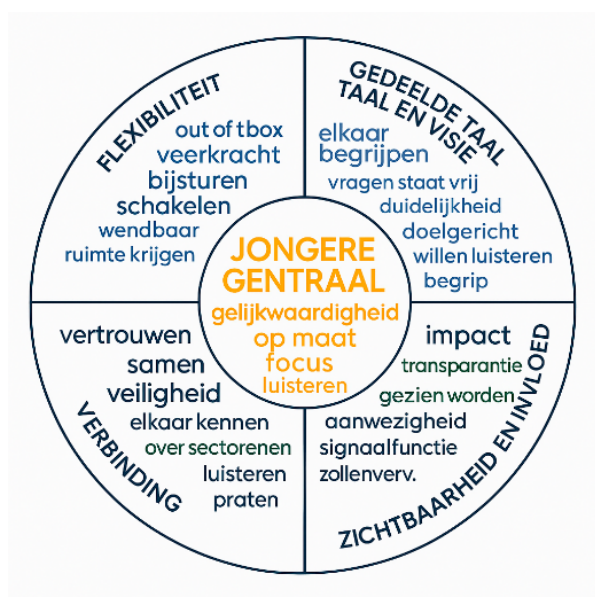
Binnen Jeugdzorg Emmaüs leeft al langer een gedeelde bezorgdheid rond het leerrecht van jongeren in (veilig) verblijf: hoe zorgen we ervoor dat hun schooltraject niet stilvalt wanneer zij tijdelijk niet naar school kunnen, en hoe blijven we verbonden met het regulier onderwijs? Vanuit die vraag werd de samenwerking met de ziekenhuisschool Antwerpen de voorbije jaren stapsgewijs uitgebouwd.

In de loop van 2025 werd deze samenwerking binnen de voorziening verder versterkt. Er werd ingezet op duidelijke rolafspraken tussen betrokken partners, het afstemmen van verwachtingen en het structureel verankeren van onderwijs binnen het hulpverleningstraject. Deze voorbereidingen vormden de basis voor een belangrijke omschakeling vanaf september 2025, waarbij TOAH-middelen (Tijdelijk Onderwijs Aan Huis) gekoppeld werden aan elk bed binnen veilig verblijf.

Binnen de voorziening vertaalt zich dit vandaag in een concreet en toegankelijk onderwijsaanbod. Elke jongere krijgt vier lessen, waarbij de focus breder ligt dan louter leerstof. Leerkrachten bouwen een relatie op met jongeren, stemmen af met scholen via onder andere Smartschool, nemen deel aan klassenraden en ondersteunen trajecten op maat. Wanneer schoollopen tijdelijk moeilijk is, bieden zij continuïteit in het leren en vormen zij een brug naar de schoolcontext. Ze gaan waar mogelijk mee tot in de klas en versterken leerkrachten via psycho-educatie in het omgaan met jongeren.

De samenwerking met de ziekenhuisschool fungeert daarbij als een belangrijke tussenstap, met als doel jongeren opnieuw te laten aansluiten bij het regulier onderwijs en leerachterstand te vermijden. Flexibiliteit en het centraal stellen van de jongere vormen hierbij het uitgangspunt.

Parallel engageerde de voorziening zich binnen het afstemmingsteam, een intersectoraal netwerk waarin onderwijs en welzijn samen zoeken naar antwoorden voor jongeren met complexe noden. In 2025–2026 werd gewerkt rond het jaarthema "Samen voor leerrecht", vanuit de gedeelde overtuiging dat elke jongere recht heeft op onderwijs, ongeacht zijn of haar context.

De samenwerking binnen het afstemmingsteam wordt gedragen door vijf kernwaarden: jongere centraal, gedeelde taal en visie, flexibiliteit, verbinding en zichtbaarheid en invloed. Vanuit deze waarden wordt verder gebouwd aan een praktijk waarin overleg steeds meer leidt tot concrete acties en afgestemde trajecten.

Samenwerking is hierbij geen snelle oplossing, maar een proces dat tijd, engagement en wederzijdse afstemming vraagt. Net in deze dagelijkse praktijk wordt het verschil gemaakt in het realiseren van het leerrecht van jongeren.

1 Gezin 1 Plan

Het investeren in inzet voor 1 Gezin 1 Plan binnen alle mobiele diensten, blijft renderen met betrekking tot het creëren van een ruimere, actuele kennis van de sociale kaart in Antwerpen waar we ook voor onze reguliere contextbegeleidingen de vruchten van plukken. Daarnaast blijven we actieve partner vanuit het geloof in het belang dat gezinnen zo snel mogelijk ergens terecht kunnen met hun hulpvragen, om te voorkomen dat deze escaleren.

We zetten in op 1 Gezin 1 Plan vanuit onze mobiele diensten.

- Wijkcontactpunt Zuidrand. Inzet van 80% VTE op procesondersteuning vanuit mobiele dienst Amarilis, 20% VTE wijktrekker.
- Wijkcontactpunt Merksem-Schoten. Inzet van 80% VTE op procesondersteuning en aanmeldteam vanuit mobiele dienst Crescendo, 20% VTE wijktrekker.
- Noorder- en Voorkempen. Inzet van 50% VTE op procesondersteuning vanuit mobiele dienst De Compagnie.

Signalering personeelsproblematiek in de jeugdzorg

De druk op de jeugdzorg blijft toenemen. Niet alleen jongeren en hun context ervaren steeds complexere uitdagingen, ook onze medewerkers staan dagelijks onder verhoogde spanning. De personeelssituatie in 2025 bevestigt een structurele tendens: de draaglast stijgt, terwijl de omkadering onvoldoende meegroeit.

TOENEMENDE COMPLEXITEIT EN ONDERBOUWDE BEZORGDHEID

Open leefgroepen krijgen steeds vaker te maken met jongeren die intensieve één-op-één begeleiding nodig hebben. De personeelsnormen zijn hier echter niet op afgestemd. Dit spanningsveld leidt tot verhoogde werkdruk, risico op escalaties en morele stress bij medewerkers die voelen dat zij niet altijd de zorg kunnen bieden die zij professioneel noodzakelijk achten.

De krapte op de arbeidsmarkt blijft voelbaar. Het aantrekken van gekwalificeerde medewerkers is uitdagend. Tegelijk zien we dat zij-instromers succesvol hun weg vinden binnen onze organisatie. Hun instroom verrijkt onze teams, maar vraagt een intensieve omkadering. Het begeleiden, opleiden en ondersteunen van nieuwe medewerkers vergt tijd, expertise en nabijheid van ervaren collega's. Deze investering werpt vruchten af, maar verhoogt tijdelijk de druk op bestaande teams.

Daarnaast blijft de flexibiliteit die gevraagd wordt, onder meer via permanentiediensten en lastminute vervangingen, hoog. De loonvoorwaarden zijn echter nog steeds niet afgestemd op de toenemende complexiteit en verantwoordelijkheid van het werk.

INVESTEREN IN VEERKRACHT EN PROFESSIONALISERING

Als organisatie blijven we inzetten op het versterken van de draagkracht van onze medewerkers. We investeren structureel in supervisie, coaching en intervisie om morele stress bespreekbaar te maken en teams te ondersteunen in handelingsonzekerheid. Vorming en opleiding blijven een speerpunt, onder meer via ons vormingscentrum PraKticum en de verdere ontwikkeling van een EVC-standaard. Ook internationaal kregen verschillende medewerkers kansen tot uitwisseling en expertiseverruiming.

We blijven bouwen aan een lerende organisatiecultuur waar feedback, reflectie en gedeelde verantwoordelijkheid centraal staan. Tegelijk blijven we als organisatie het bredere signaal uitdragen dat structurele versterking van omkadering en arbeidsvoorwaarden noodzakelijk is om de kwaliteit en continuïteit van hulpverlening duurzaam te waarborgen.

Flankerende Diagnostiek binnen OOC De Grote Robijn in het kader van ENDDA

OOC De Grote Robijn is actief binnen het Expertisenetwerk Deblokking en Diagnostiek Antwerpen, een intersectoraal samenwerkingsverband van Antwerpse organisaties dat zich richt op jongeren in complexe leef- en zorgsituaties. Binnen dit netwerk wordt, via gedeelde verantwoordelijkheid en samenwerking, ingezet op geïntegreerde hulpverlening die continuïteit waarborgt en blokkeringen in trajecten voorkomt of opheft.

DOELSTELLING

De flankerende diagnostiek heeft als doel een verdiepend en aanvullend diagnostisch kader te bieden voor jongeren binnen trajecten van Veilig Verblijf. In 2025 betrof dit 13 dossiers binnen Veilig Verblijf Van Celst en 6 dossiers binnen Veilig Verblijf Tharros.

SAMENWERKING EN IMPLEMENTATIE (2025)

Binnen **Veilig Verblijf Tharros** kende de opstart van de flankerende diagnostiek aanvankelijk moeilijkheden door personeelsuitval en beperkte overlegmogelijkheden. In de loop van 2025 werd echter een structurele verankering gerealiseerd door het organiseren van vaste overlegmomenten, wat leidde tot een betere afstemming en optimalisatie van de diagnostische processen.

Er werd prioritair ingezet op het opmaken van een integratief beeld van de jongeren, aangezien meerdere jongeren instroomden zonder ENDDA-raamwerk.

Aan de hand van de ontwikkelingsradar werden verschillende ontwikkelingsdomeinen systematisch in kaart gebracht, in samenwerking met psycholoog en contextbegeleider. Jongeren en hun netwerk werden actief betrokken, met aandacht voor het versterken van hun regie. Het formuleren van ontwikkelingsdoelstellingen in samenhang met de stabiliteitsradar blijft een aandachtspunt. Voor 3 van de 6 jongeren werden concrete ontwikkelingsdoelstellingen opgesteld.

Binnen **Veilig Verblijf Van Celst** is de flankerende diagnostiek intussen structureel ingebed. Door het grotere aantal dossiers (13) werd de frequentie van overlegmomenten aangepast, waarbij elk dossier om de acht weken wordt besproken. Voor 7 jongeren zonder bestaand raamwerk

werd een eerste integratief beeld opgesteld via de stabiliteitsradar. De samenwerking wordt als versterkend ervaren, mede doordat een bijkomende diagnostische partner helpt om breed te blijven kijken naar ontwikkeling, krachten zichtbaar te maken en zorgnoden nauwkeuriger in te schatten binnen contexten met hoge complexiteit en crisisdruk.

Ontwikkeling van het agressiebeleid

In 2025 heeft Jeugdzorg Emmaüs sterk ingezet op de verdere ontwikkeling van een geïntegreerd agressiebeleid. Deze versterkte focus kwam er naar aanleiding van een merkbare toename van het aantal agressie-incidenten in de voorbije jaren, evenals een stijging in de complexiteit en ernst van bepaalde situaties.

Agressie manifesteert zich binnen onze werking in uiteenlopende vormen en contexten. Het gaat zelden om geïsoleerde feiten, maar eerder om gedrag dat ontstaat binnen een complexe wisselwerking van individuele, relationele en contextuele factoren. We stellen vast dat agressie vaak verbonden is met onderliggende kwetsbaarheden zoals trauma, hechtingsproblematiek, emotieregulatieproblemen, spanningen binnen het natuurlijke netwerk van kinderen en jongeren, etc. Ook groepsdynamieken en interacties tussen jongeren onderling spelen hierin een belangrijke rol.

Tegen deze achtergrond hebben we er bewust voor gekozen om agressie niet louter te benaderen als een incident dat beheerst moet worden, maar als een betekenisvol signaal dat vraagt om een geïntegreerde en reflectieve aanpak.

NAAR EEN GEÏNTEGREERD AGRESSIEBELEID

In 2025 werd verder gebouwd aan een beleid dat bestaat uit drie onderling verbonden pijlers: kwaliteitsbeleid, preventiebeleid en reactiebeleid.

Het **kwaliteitsbeleid** richt zich op het creëren van de noodzakelijke randvoorwaarden voor professioneel handelen. Dit omvat onder meer het versterken van de deskundigheid van medewerkers via opleiding en training, het expliciteren van een gedeelde visie op agressie, en het ondersteunen van de sociale en emotionele ontwikkeling van kinderen en jongeren.

Het **preventiebeleid** focust op het vroegtijdig herkennen en voorkomen van escalaties. Binnen de teams werd verder ingezet op het werken met signaleringsplannen en crisisontwikkelingsplannen, waarbij zowel jongeren als begeleiders concrete handvatten krijgen om spanning tijdig te herkennen en hier gepast op te reageren. Daarnaast werd er expliciet aandacht besteed aan zelfregulatie en zelfkennis bij medewerkers, als essentiële voorwaarden voor de-escalerend handelen.

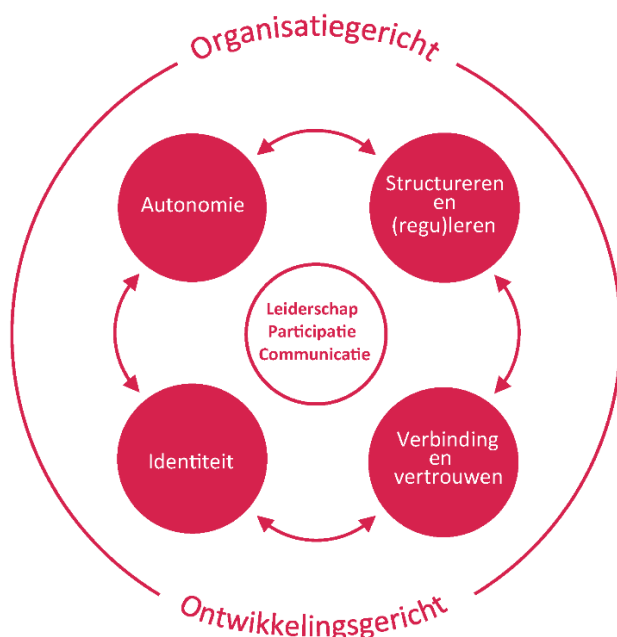
Het **reactiebeleid** beschrijft hoe begeleiders handelen wanneer agressie zich effectief voordoet. Hierbij staat veiligheid steeds centraal, evenals het gebruik van de-escalerende technieken en samenwerking binnen het team. Fysiek ingrijpen wordt enkel beschouwd als een laatste redmiddel, binnen duidelijke ethische en wettelijke kaders, en steeds gevolgd door evaluatie en herstelgerichte acties.

REFLECTIE ALS RODE DRAAD: HET REFLEC-MODEL

Een belangrijke ontwikkeling in 2025 was de implementatie van het REFLEC-model als overkoepelend reflectiekader. Dit model benadert agressie vanuit verschillende samenhangende dimensies, waaronder identiteit, verbinding en vertrouwen, autonomie en structuur.

Door deze brede benadering worden agressie-incidenten niet enkel geanalyseerd op het niveau van het gedrag zelf, maar ook in relatie tot teamdynamieken, organisatiecultuur en de bredere context van de jongere. Reflectie werd structureel ingebed in teamwerkingen, onder meer via de bespreking van incidenten, intervisie en het gebruik van een reflectieve vragenlijst.

Deze aanpak maakt het mogelijk om te evolueren van een louter registrerende naar een lerende organisatie, waarin agressie-incidenten aanleiding geven tot verdieping, bijsturing en kwaliteitsverbetering.

<https://www.reflec.be/>

SAMENHANG TUSSEN EXPERTISE EN INCIDENTEN

Binnen de werking wordt vastgesteld dat er een samenhang bestaat tussen de expertise van teams in het omgaan met agressie en zowel het aantal incidenten als de ernst ervan. Teams die sterker inzetten op preventie, reflectie en afgestemd handelen slagen er vaak in om escalaties sneller te begrenzen of te voorkomen.

Tegelijk is deze relatie niet eenduidig of lineair. De praktijk toont aan dat het aantal en de aard van agressie-incidenten beïnvloed worden door een veelheid aan factoren. De complexiteit van de problematiek van jongeren, de aanwezigheid van trauma, de draagkracht van het netwerk, de groepssamenstelling en de bredere context spelen allemaal een rol.

Dit maakt dat een stijging of daling van incidenten niet rechtstreeks kan worden toegeschreven aan het handelen van teams alleen. Het vraagt een genuanceerde interpretatie, waarbij zowel contextuele als organisatorische factoren in rekening worden gebracht.

BLIJVENDE UITDAGINGEN

Ondanks de inspanningen in 2025 blijven er belangrijke uitdagingen bestaan. De toenemende complexiteit van de doelgroep vraagt blijvend om gespecialiseerde kennis en vaardigheden bij medewerkers. Daarnaast legt de confrontatie met agressie een grote druk op teams, zowel op vlak van veiligheid als op emotioneel welzijn.

Het bewaken van een veilig werkklimaat, waarin medewerkers zich gesteund voelen en ruimte ervaren om te reflecteren, blijft een cruciale randvoorwaarde. Eveneens is het noodzakelijk om blijvend in te zetten op verbinding, zowel binnen teams als in de relatie met jongeren en hun context.

BELEIDSAANBEVELINGEN

Op basis van de ervaringen en inzichten uit 2025 formuleren we volgende beleidsaanbevelingen:

- Blijven investeren in opleiding en deskundigheidsbevordering, met specifieke aandacht voor de-escalatie, traumasensitief werken en zelfregulatie.
- Versterken van teamreflectie en intervisie, zodat incidenten systematisch worden benut als leermomenten.
- Verder uitbouwen van het gebruik van signalerings- en crisisplannen, in nauwe samenwerking met jongeren en hun netwerk.
- Zorgen voor voldoende personele omkadering, zodat veiligheid en kwalitatief handelen gegarandeerd kunnen worden, ook in crisissituaties.
- Blijven inzetten op een veilig en ondersteunend teamklimaat, waarin medewerkers zich gedragen voelen en open kunnen spreken over moeilijke situaties.
- Versterken van samenwerking met het netwerk en externe partners, om agressie in een bredere context te kunnen begrijpen en aanpakken.
- Blijvend monitoren en kwalitatief analyseren van incidenten, met aandacht voor zowel cijfers als onderliggende verhalen.

SLOTBESCHOUWING

De ontwikkeling van het agressiebeleid in 2025 markeert een belangrijke stap in de richting van een meer geïntegreerde, reflectieve en gedragen aanpak. Door agressie niet enkel te willen beheersen, maar ook te begrijpen, bouwen we verder aan een organisatie waarin veiligheid, verbinding en professionele groei centraal staan.

Deze ontwikkeling vraagt blijvende inzet, dialoog en afstemming, maar vormt een noodzakelijke basis om kwaliteitsvolle zorg te blijven garanderen in een steeds complexere context.

3. Kwaliteitsprojecten

Kleine wooneenheden: proces naar een gedragen methodiek

De kleine wooneenheden (KWE) werden in 2018 binnen Kamino opgestart als een project. Het doel was en is om vier jongeren met een beperkt netwerk samen te laten wonen in een co-housingcontext, met ondersteuning van een begeleider. Elke jongere doorloopt een individueel begeleidingstraject dat vertrekt vanuit een persoonlijk ondersteuningsplan en dat wordt afgestemd op het eigen tempo. Binnen deze woonvorm speelt groepsdynamica een cruciale rol. Vrijwilligers worden actief betrokken om een duurzame en ondersteunende leefcontext te creëren.

Bij de opstart werd gekozen om te werken vanuit dezelfde inhoudelijke kaders als binnen de contextbegeleiding autonoom wonen (CBAW), met bijkomende aandacht voor jongeren die nood hebben aan nabijheid en netwerkversterking. De kleine wooneenheden functioneren daarbij als een tussenstap naar volledig zelfstandig wonen.

Na enkele jaren kunnen we terugvallen op een stevige praktijkervaring, maar tegelijk zien we ook uitdagingen en vragen. Waar ligt precies het verschil met CBAW? Is de doelgroep voldoende scherp afgebakend? En is dit onderscheid helder voor begeleiders, verwijzers en aanmelders? Deze reflecties maken duidelijk dat er nood is aan een duidelijk en gedeeld methodisch kader.

Om hierop een antwoord te bieden, werd in 2024 gestart met de ontwikkeling van een methodiekbeschrijving. Dit traject werd ondersteund door een stafmedewerker en is opgevat als een participatief en bottom-up proces. Het volledige team van Kamino – begeleiders, supervisor, teamcoördinator en kritische vrienden – engageerde zich om maandelijks samen te komen en actief bij te dragen aan dit proces.

De eerste bijeenkomst vond plaats op 20 maart 2024. Er werd een duidelijk tijdspad opgesteld en verschillende centrale thema's uitgewerkt waaronder doelgroep, doelstellingen, instroom, begeleiding en afronding. Doorheen het proces werd expliciet stilgestaan bij de eigenheid van de doelgroep en het onderscheid met CBAW en afronding van een begeleiding in de kleine wooneenheden.

Het ontwikkelen van deze methodiekbeschrijving is een intensief en langdurig traject geweest. De keuze voor een gedragen, bottom-up aanpak bood als voordeel dat de expertise en ervaringen van het volledige team maximaal benut werden. Tegelijk bracht dit ook uitdagingen met zich mee, zoals het tempo van het proces en het afstemmen van verschillende perspectieven. Die verschillende perspectieven mochten naast elkaar liggen. Het traject was intensief maar verbindend. Er werden duidelijke afspraken gemaakt qua bereikbaarheid, aantal huisbezoeken per week, groepsmomenten,... Zo bouwen we aan een werking die betrouwbaar en voorspelbaar is voor kwetsbare jongeren. Begin 2026 is het proces met het team uiteindelijk afgerond.

De methodiekbeschrijving biedt vandaag houvast: voor begeleiders in hun dagelijks handelen én voor de verdere opvolging en kwaliteitsbewaking binnen Kamino. Als team zijn we trots op dit resultaat en op het proces dat we samen hebben afgelegd.

Het einddoel van de KWE werd scherp gesteld:

Jongeren groeien naar een situatie waarin ze met voldoende stabiliteit, vertrouwen en een sterk netwerk, zelfstandig hun leven vorm kunnen geven. Dit realiseren we door in te zetten op gelijkwaardige samenwerking met alle betrokkenen – jongeren, hun netwerk en professionals – en door nabijheid, rust en een veilige woonplek te bieden. Tegelijk werken we samen aan persoonlijke, praktische en sociale vaardigheden en aan duurzame verbindingen.

Parallel aan dit traject werd ook werk gemaakt van het VTO-beleid (vorming, training en opleiding) binnen Kamino. In de methodiekbeschrijving werd een stevig theoretisch fundament geïntegreerd, met onder meer:

zelfdeterminatietheorie – window of tolerance -contextgericht werken -B-Adult – BIG 5

Door hier gericht op in te zetten, versterken we de deskundigheid van onze medewerkers en bouwen we verder aan de kwaliteit van onze werking.

Studio's in het administratief gebouw Schoten

In 2024 zijn we gestart met de verbouwing van de bovenverdieping van het administratief gebouw in Schoten.

De refter en het heren sanitair werden als eerste aangepakt. Beide lokalen werden omgebouwd naar een studio voor 2 EVS vrijwilligers.

Omdat deze verbouwingen goed verlopen waren, zijn we een jaar later gestart met fase 2. De grote vergaderzaal en het dames sanitair worden vernieuwd.

In 2026 komen hier 2 jongeren van Biz ikki wonen.

De elektrische en sanitaire installaties hebben tijdens dit project ook een upgrade gekregen.

BRO-congres 2025

Jongeren zijn niet de toekomst, jongeren zijn het hier, jongeren zijn het nu!

In 2025 was Jeugdzorg Emmaüs partner van het BRO-congres 2025 (www.brocongres.be), een uniek intersectoraal netwerkevent waar jongeren, ervaringsdeskundigen, hulpverleners, onderzoekers en beleidsmakers samen reflecteerden over één centrale vraag:

*"Er bestaat een jeugdzorg.
Er bestaat een volwassenenzorg.
Maar er is dringend behoefte aan een adolescentenzorg."*

Deze boodschap vormde de rode draad doorheen de dag.

DE STEM VAN JONGEREN CENTRAAL

De congresdag startte met krachtige videofragmenten van jongeren, begeleid door theatermaker Har Tortike. Zij deelden openhartig hun ervaringen over de overgang van jongere naar volwassene. Wat loopt goed? Waar botsen ze op? Wat hebben ze écht nodig?

Hun oproep was helder en eenvoudig:

"Ga mee op pad met jongeren, neem het niet over van ons."

Het ging over steun krijgen zonder regie te verliezen. Over iemand die blijft, ook als het moeilijk wordt. Over leren sparen, wonen, werken maar vooral over gezien en gehoord worden.

Voor Jeugdzorg Emmaüs bevestigt dit hoe essentieel jongerenparticipatie is: niet spreken over jongeren, maar met jongeren.

SAMENWERKEN OVER GRENZEN HEEN

De plenaire bijdragen van Prof. Dr. Levi van Dam en Anna Raymaekers onderstreepten het belang van gelijkwaardig en intersectoraal samenwerken. Jongeren in transitieleeftijd bewegen zich niet binnen één systeem. Daarom moeten we over sectoren heen durven samenwerken vanuit relatie, vertrouwen en gedeelde verantwoordelijkheid.

In de namiddag bracht Therese van Amelsvoort inzichten uit de transitiepsychiatrie en laagdrempelige jongerenwerking. Haar boodschap sloot naadloos aan: vermijd harde knipmomenten tussen jeugdzorg en volwassenenzorg en zorg voor continuïteit in relaties.

VAN WAARDEGEDREVEN NAAR WAARDEVOLLE ZORG

Tijdens het congres werd stilgestaan bij het verschil tussen waarde gedreven en waardevolle zorg. Waarden worden pas waardevol wanneer jongeren ze kunnen voelen in de praktijk: in een luisterend oor, een veilige plek, een hulpverlener die blijft.

Ook onmacht kreeg een plaats. Goede zorg betekent niet dat alles lukt. Het betekent dat we samen verantwoordelijkheid opnemen, blijven zoeken en het niet alleen doen.

Jeugdzorg Emmaüs wil van hieruit blijvend inzetten op:

- jongerenparticipatie
- intersectoraal samenwerken
- relationele continuïteit nastreven
- actief bijdragen aan de uitbouw van adolescentenzorg

De slotboodschap werd treffend gebracht door de zussen Eljadid in woord en beeld:

JONGEREN ZIJN NIET DE TOEKOMST, JONGEREN ZIJN HET HIER, JONGEREN ZIJN HET NU!

*Van veilig naar moedig,
of hoe moedig nog steeds veilig te zijn.
Hoe we talenten kunnen ontwikkelen in een samenleving te ingewikkeld.
Hoe we een pad niet enkel kunnen vinden,
maar er zelf aan bouwen,
In onze eigen identiteit en die van onze omgeving te vertrouwen,
De touwtjes zelf in handen,
de schoonheid te zien in hoe elk persoon doorheen zijn leven verandert.
We bijten met haar op onze tanden doorheen zure appels.
Springen verplicht tussen versplinterde identiteiten zoals metrolijnen,
en soms zakt de moed, soms lijken we te verdwalen,
alsof alles wat we zijn, al onze verhalen, met een vingerknip kan verdwijnen.
Soms zoekend, vaker moe, dat is de realiteit van een betonnen stad,
maar beschuldig ons niet van stilstaan, beschuldig ons nooit van stilstaan.
Proberen snel te bewegen doorheen te smalle wegen
en al datgene dat ons dagelijks tegenhoudt om dromen te bereiken.
Voelen misgunnende ogen 24 op 7 kijken
en het verwijt dat wij in de verste verte niet op hen lijken.
Het is oké om hulp te vragen, het is oké om te ventileren, om te klagen.
Te ademen, de pauzeknop in te drukken,*

angst om te falen, angst te mislukken.

Hier vind je geen dromers, hier vind je realisten,

*We mogen niet langer afhankelijk zijn van systemen die falen,
maar aan de hand van al onze verhalen, diezelfde systemen veranderen,
tot ze voor iedereen werken, we eisen een plek op aan de tafel.*

Het is onze beurt om te spreken, het is onze beurt om te zijn.

We zijn onderweg, we komen eraan.

Wat zeg ik? Eigenlijk zijn we er al.

En als we vallen staan we terug recht.

Als we stotteren dan herhalen we gewoon wat al eerder gezegd.

Tot we worden begrepen, tot we worden verstaan.

*Tot we doorsijpelen in elk onderdeel van de samenleving,
we waardig kunnen samenleven.*

We worden onze eigen helden waar we vroeger naar opkeken.

Tot twijfels en onzekerheden verbleken bij het zien van innerlijke kracht.

We nemen het dag per dag, soms een traan, soms een lach.

maar altijd met doorzettingsvermogen.

We beseffen dat ongelijke kansen niet onze schuld zijn,

Dat we kansen moeten krijgen en vragen om iets meer geduld.

Op zoek naar gelijkheid, op zoek naar iets meer tijd die we zo nodig hebben.

Jongens mogen ook huilen,

We hebben allemaal recht op een plek waar we kunnen groeien en schuilen.

Waar we helemaal onszelf, in alle rust, met al onze angsten en dromen, thuis mogen komen.

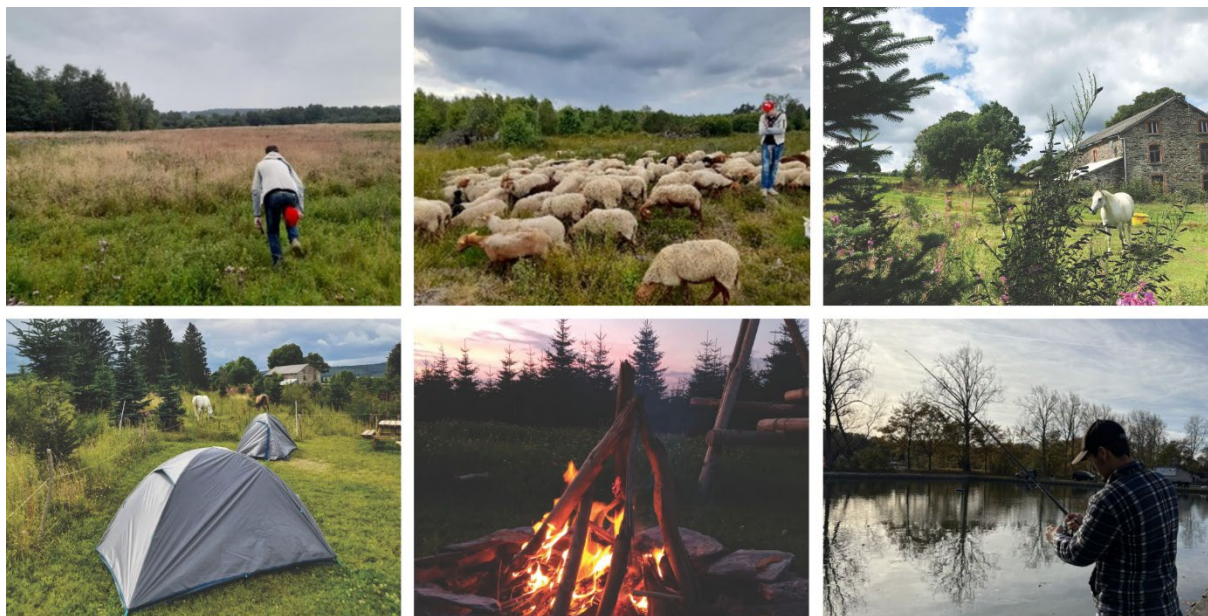
Jongeren zijn niet de toekomst, jongeren zijn het hier,

Jongeren zijn niet de toekomst, jongeren zijn het nu!

Hind Eljadid

Ferm'Eline: ruimte voor rust, herstel en perspectief

Ferm'Eline (www.ferm-eline.be) is een kleinschalige zorgboerderij in de Ardennen waar kwetsbare jongeren en jongvolwassenen tijdelijk tot rust kunnen komen in een warme, natuurlijke omgeving. De samenwerking met Jeugdzorg Emmaüs ontstond vanuit een gedeelde bezorgdheid: hoe kunnen we voorkomen dat jongeren bij escalatie of vastlopen in hun traject volledig uit hun context worden gehaald? Vanuit die vraag groeide een partnerschap dat inzet op tijdelijke, doelgerichte ondersteuning zonder structurele breuk in het lopende hulpverleningstraject.

Wat begon als een verkennende samenwerking rond enkele individuele time-outtrajecten, evolueerde tot een duurzame en wederzijds versterkende relatie. Doorheen de jaren werd de afstemming verfijnd en ingebed in bredere intersectorale samenwerkingen, onder meer binnen BOOST. Ferm'Eline is vandaag geen losstaande plek, maar een geïntegreerde partner binnen onze visie op continuïteit en contextbehoud.

In 2025 werd Ferm'Eline opnieuw zowel ingezet als vakantieverblijf dan als waardevolle time-in of time-out binnen lopende trajecten. Het verblijf is steeds tijdelijk en doelgericht: het biedt ademruimte waar spanning is opgelopen, helpt interactiepatronen te doorbreken en creëert ruimte voor nieuwe perspectieven. De kracht ligt in de combinatie van rust, natuur, kleinschaligheid en relationele nabijheid. Jongeren werken mee op de boerderij en dragen zorg voor dieren wat stabiliserend en regulerend kan werken.

In 2025 trok de ploeg van Raidho meerdere keren met hun jongere op staptocht: ze verbleven dan vaak bij Ferm'Eline. Voor een aantal medewerkers van Jeugdzorg Emmaüs werd er daar een training ervaringsgericht leren georganiseerd. Daarnaast vonden er verschillende kampen plaats, onder andere voor Kits en Krinkel.

Kortom: een rijk gevuld jaar waarin vele jongeren en begeleiders op de boerderij tot rust konden komen.

Internationalisering

Jeugdzorg Emmaüs kiest er bewust voor om sterk in te zetten op internationalisering. Zo creëren we (leer)kansen voor jongeren, medewerkers, de organisatie en de bredere samenleving. De doelstellingen van deze internationalisering situeren zich op verschillende niveaus:

- **MICRO:** Voor jongeren en personeel kansen creëren tot participatie en ontmoeting. We willen hun leefwereld verruimen, competenties versterken, aanzetten tot informeel leren (zowel proces- als productgericht) en ruimte bieden voor ontspanning.
- **MESO:** Bijdragen aan een lerende en groeiende organisatie, met aandacht voor kwaliteit en innovatie, en met een blik die verder reikt dan de eigen organisatiegrenzen.
- **MACRO:** Inspelen op maatschappelijke tendensen zoals toenemende diversiteit, polarisatie en complexere zorgnoden. Dit doen we door verbinding te stimuleren, (intersectorale) samenwerkingen aan te gaan en in te zetten op netwerkontwikkeling en duurzaamheid.

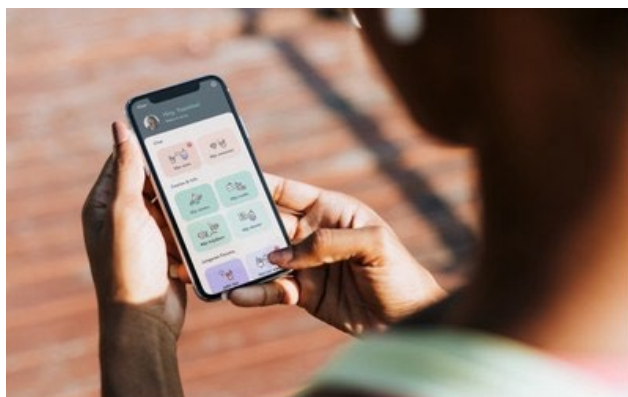
In 2025 zette Jeugdzorg Emmaüs op verschillende manieren in op internationalisering. Zo ontvingen we opnieuw enkele **buitenlandse vrijwilligers** binnen de deelwerking La Strada, bij JUNO en binnen de facilitaire ploeg. Daarnaast namen verschillende collega's deel aan **internationale uitwisselingen** om onze internationale contacten verder uit te bouwen en te versterken. In 2025 volgden 2 mensen een salto-training over het opzetten van uitwisselingsprojecten binnen het Erasmus+-programma. Er worden ook voorbereidingen getroffen om in 2026 uitwisselingen te doen met personeel enerzijds en jongeren anderzijds met Finse, Italiaanse en Deense jeugdwerkpartners.

Tot slot werd een **stafmedewerker** voor 30% aangesteld om het internationale beleid van Jeugdzorg Emmaüs mee vorm te geven en verder uit te bouwen.

Deze investeringen in internationale partnerschappen stelt ons in staat om ook in de komende jaren nog sterker in te zetten op internationale uitwisselingen, zowel voor personeel, jongeren als voor de brede organisatie.

B-Adult

In 2025 werd het project B-Adult afgerond. Vier jaar lang onderzocht Anna Raymaekers vanuit de Academische Werkplaats hoe een nieuwe blended care tool ingezet kan worden om jongeren te ondersteunen bij hun stap uit de jeugdzorg. Blended care combineert face-to-face hulpverlening met een digitale ondersteuningstool.

Het project werd opgezet in co-creatie met de teams Tokaido, Biz Ikki, Kamino en Van Celst van Jeugdzorg Emmaüs, en met twee Antwerpse jeugdzorgorganisaties: Elegast en Kiosk vzw.

Samen met jongeren, hulpverleners, onderzoekers en softwareontwikkelaars werd de blended care-tool iCQan ontwikkeld.

iCQan vertrekt vanuit drie kernprincipes:

- Het versterken van eigenaarschap van jongeren over hun hulpverleningstraject,
- Integraal werken,
- Gelijkwaardige samenwerking met het netwerk van de jongere.

Via de tool werken jongeren, begeleiders en het natuurlijke netwerk samen aan het toekomstplan. Zo wordt de uitstroom uit de jeugdzorg niet alleen voorbereid, maar ook gedragen door alle betrokkenen.

In januari 2023 volgden de deelnemende teams een tweedaagse opleiding rond het gebruik van iCQan.

In 2024 gingen zij met de tool aan de slag in de praktijk. Het gebruik en de ervaringen van jongeren en begeleiders werden opgevolgd en geëvalueerd aan de hand van zowel kwalitatieve als kwantitatieve onderzoeksmethoden.

In 2025 ontvingen de teams een terugkoppeling van de resultaten. Daaruit bleek dat de implementatie in de dagelijkse praktijk een belangrijke uitdaging vormde. Enerzijds vergde de technische ontwikkeling van de tool meer tijd en complexiteit dan vooraf ingeschat. Door echter in verschillende fasen, ook tijdens het gebruik, samen met jongeren en begeleiders te blijven reflecteren, slaagden de softwareontwikkelaars erin om iCQan steeds beter af te stemmen op de noden van de praktijk.

Anderzijds vroeg de tool ook een andere manier van werken van de teams. Het toekomstplan werd niet langer opgesteld in een Word-document, maar volledig opgebouwd via iCQan. Jongeren, begeleiders en steunfiguren konden elk via een eigen interface input leveren. Het werken met de tool moest een dagelijkse gewoonte worden, wat zowel voor hulpverleners als voor jongeren een aanpassing vergde.

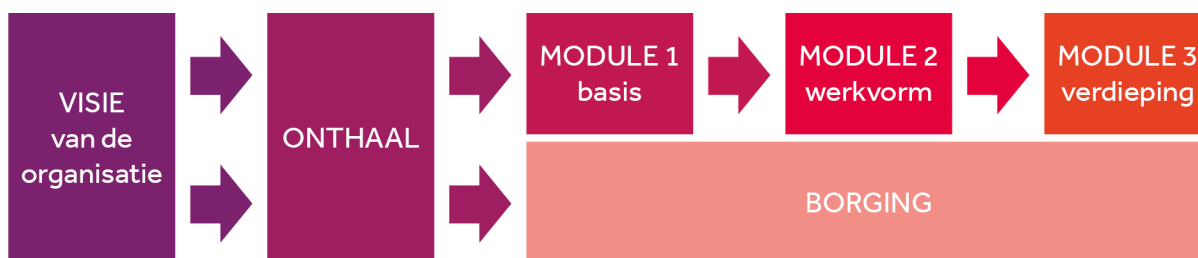
Dit traject leverde waardevolle inzichten op: over wat jongvolwassenen in de jeugdzorg nodig hebben, hoe hun transitie uit de zorg beter voorbereid kan worden, hoe eigenaarschap bij jongeren en hun netwerk versterkt kan worden, en hoe digitale tools op een duurzame manier geïntegreerd kunnen worden in de dagelijkse hulpverleningspraktijk.

Het traject met de teams werd in 2025 afgerond. Het doctoraatsonderzoek wordt in 2026 voltooid. We kijken uit naar de finale onderzoeksresultaten.

Wie meer informatie wil over het onderzoek, kan contact opnemen met Anna Raymaekers via anna.raymaekers@emmaus.be.

Actualisering VTO

Binnen Jeugdzorg Emmaüs – regio Antwerpen worden de meeste opleidingsnoden opgevangen via het interne opleidingsplatform Prakticum. Uitzonderingen hierop zijn enkele specifieke en technische opleidingen, zoals EHBO. Prakticum vertrekt steeds vanuit een gedeelde basishouding die geldt voor alle afdelingen en op alle niveaus binnen de organisatie. Daarbij wordt geen onderscheid gemaakt op basis van functie, positie of sector.

Vanuit deze gemeenschappelijke basis wordt er vervolgens methodisch gedifferentieerd per werkvorm. Dat betekent dat aanvullende kaders en methodieken worden aangereikt die aansluiten bij de specifieke doelgroep, werking of functie. Hierbij staan de principes van methodisch werken centraal en worden ze consequent toegepast.

Concreet is het vormingsaanbod opgebouwd uit drie opeenvolgende modules, waarvoor per medewerker, team of werking een aangepast VTO-traject wordt uitgewerkt:

- Module 1 omvat de basisopleidingen
- Module 2 richt zich op werkvormspecifieke opleidingen
- Module 3 biedt ruimte voor verdieping

Het modulaire karakter houdt in dat een module pas kan worden aangevat nadat de voorgaande succesvol werd afgerond.

Naast dit opleidingsaanbod voorziet Jeugdzorg Emmaüs ook in initiatieven die gericht zijn op borging en effectiviteit. Het gaat hierbij voornamelijk om structureel ingeplande supervisie en intervisie, aangevuld met een vraaggestuurd coachingsaanbod. Dit luik staat open voor alle medewerkers, ongeacht de modules die zij reeds gevolgd hebben.

De samenstelling van het opleidingsaanbod is een zorgvuldig proces dat ongeveer zes maanden in beslag neemt en gebaseerd is op input en feedback vanuit de teams. In mei verzamelt de stafmedewerker VTO de opleidingsbehoeften uit de verschillende werkingen. Op basis daarvan wordt in augustus een eerste voorstel uitgewerkt, waarin wordt vastgelegd welke opleidingen wanneer plaatsvinden en door wie ze worden gegeven. In september krijgen de afdelingen de kans om feedback te geven, waarna de opleidingskalender definitief wordt vastgelegd. Het volledige aanbod, inclusief inschrijvingslijsten, is vanaf de eerste week van november toegankelijk voor alle medewerkers via SharePoint. Elke opleiding wordt toegelicht in een beknopte infofiche met daarin informatie over de module, toegankelijkheid en inhoud.

Leidinggevend maken jaarlijks in overleg met hun medewerkers een opleidingsplan op. Deze afstemming gebeurt in dialoog en houdt rekening met anciënniteit binnen de organisatie, persoonlijke interesses, ambities en motivatie, evenals het persoonlijk ontwikkelingsplan.

Afwijkingen van het modulaire kader zijn mogelijk, maar vereisen overleg met en goedkeuring door de directie. Tenzij anders vermeld, zijn opleidingen uit module 2 ook toegankelijk voor medewerkers die zich in module 3 bevinden. Wanneer de vraag het aanbod overstijgt, krijgen inschrijvingen vanuit module 2 voorrang.

Tot slot wordt de kwaliteit van de opleidingen bewaakt via systematische feedback van deelnemers, die wordt verzameld via een anoniem digitaal platform.

BOOST

Het BOOST-team biedt tijdelijke, intensieve en intersectorale ondersteuning aan jongeren vanaf 12 jaar bij wie het zorgtraject dreigt vast te lopen. Dit kan het geval zijn wanneer een jongere dreigt te blokkeren in hun ontwikkeling op verscheidene levensdomeinen, wanneer teams zich machteloos voelen tegenover het gedrag van de jongere of het hulpverleningstraject dreigt stopgezet te worden.

BOOST werkt altijd gelijkwaardig samen met de jongere, het professionele team en het natuurlijke netwerk, met als centrale doelstelling het waarborgen van continuïteit in zorg.

Een BOOST-traject duurt zes weken en bestaat uit drie fasen: een startfase van één week waarin gezamenlijk een handelings- en actieplan wordt opgesteld, een uitvoeringsfase van vier weken waarin een concreet intersectoraal actieplan wordt gerealiseerd, en een afrondingsfase waarin verdere afspraken en aanbevelingen worden vastgelegd. De werking is participatief en krachtgericht en vertrekt niet vanuit één vaste methode, maar vanuit zorg op maat.

De ondersteuning kan outreachend gebeuren, met expertise vanuit het UKJA, OLO – Rotonde vzw en Jeugdzorg Emmaüs, gericht op inzicht in gedrag, stabilisatie, psycho-educatie en netwerkversterking. Daarnaast is er de mogelijkheid tot kortdurende residentiële ondersteuning, zowel binnen de eigen voorziening (bijvoorbeeld via time-in) als extern (time-out), telkens niet-sanctionerend en met het oog op herstel en samenwerking.

BOOST is in april gestart waarbij we in hetzelfde jaar 9 trajecten hebben afgerond bij verschillende begeleidingstehuizen binnen provincie Antwerpen.

Sponsoring en subsidies

Al 13 jaar zijn de werkingsmiddelen binnen de jeugdzorg niet geïndexeerd. Dat betekent dat de middelen niet meestegen met de stijgende kosten van levensonderhoud, energie, voeding en materiaal. Terwijl de noden van kinderen en jongeren toenemen, blijft het beschikbare budget onder druk staan.

Daarom zetten we als organisatie sterk in op sponsoring en bijkomende subsidies om extra kansen te creëren voor de jongeren die we begeleiden. Dankzij financiële steun kunnen we vakanties mogelijk maken, kledij aankopen en leefgroepen warm en huiselijk inrichten. Daarnaast ontvangen we waardevolle donaties van kledij, meubelen en andere praktische materialen die rechtstreeks het dagelijks leven van onze jongeren verbeteren.

Wat ons bijzonder raakt, is de groeiende betrokkenheid van vrijwilligers en bedrijven. Naast onze vele individuele vrijwilligers engageren ook ondernemingen zich steeds vaker om mee hun schouders te zetten onder onze werking. Ze geven tuinen een opknappbeurt, organiseren mee een kerstmarkt of zetten hun expertise in voor andere concrete projecten.

Het zijn verhalen van verbondenheid, solidariteit en gedeelde verantwoordelijkheid. Ze maken zichtbaar hoeveel warme steun we mogen ervaren en hoe die steun rechtstreeks bij onze kinderen en jongeren terechtkomt.

Voor al deze betrokkenheid zeggen wij oprecht: dankjewel!!!

Beleidssignalen

1. **Wachttijstbeheer in dialoog**

Werk wachtlijstbeheer uit in echte dialoog met de voorzieningen, vertrekkende vanuit de praktijkkennis van aanbieders. Zet in op een capaciteitsbeheersysteem gericht op monitoring en beleidsondersteuning - niet op controle - als basis voor een structurele dialoog met de afdeling Jeugdhulp en -bescherming.

2. **Garandeer financiële zekerheid**

Zorg voor een duurzame erkennings- en financieringsvorm uitgaande van een versterking van de capaciteit. Indexeer werkingsmiddelen zodat voorzieningen hun kerntaken kwalitatief kunnen blijven uitvoeren en niet moeten inleveren op de directe zorg aan kinderen, jongeren en gezinnen.

3. **Wees een beleidspartner met oog voor inhoud**

Respecteer het engagement dat voorzieningen zijn aangegaan ten aanzien van hun doelgroepen. Vermijd ombouw zonder uitbreiding i.f.v. Time out of High Care High Risk faciliteiten. Geef voorzieningen het vertrouwen om een gepast aanbod inhoudelijk verder uit te bouwen, en blijf focussen op de zorgnoden van kinderen, jongeren en gezinnen.

4. **Vervang projectmiddelen door recurrente financiering van good practices**

Ga in dialoog met organisaties om bewezen good practices te versterken met structurele, recurrente middelen in plaats van tijdelijke projectfinanciering die expertise doet verloren gaan. Erken de bestaande Reconversievoorstellen structureel vooraleer erkenningsbesluiten te wijzigen.

5. **Implementeer 1g1p met respect voor organisatorische autonomie**

Bied organisaties de autonomie om samen te werken zonder nieuwe overkoepelende structuren. Een netwerk laagdrempelige hulp krijgt vorm vanuit intrinsieke motivatie. Respecteer het ondernemerschap van organisaties en toets of zij voldoende samenwerken en hun verantwoordelijkheid nemen.

6. **Versterk de samenwerking met de geestelijke gezondheidszorg**

Bied experimenteerruimte en middelen voor intersectorale samenwerking tussen psychiatrische ziekenhuizen en residentiële jeugdhulpvoorzieningen. Zorg voor een continuüm van hulpverlening door sterke mobiele intersectorale begeleidingen zoals BOOST. Houd ook rekening met extra ondersteuningsnoden voor medewerkers die geconfronteerd worden met agressie, grensoverschrijdend gedrag, fugue en suïcidaliteit.

7. **Maak onderwijs een volwaardige partner**

Garandeer dat jongeren die geschorst worden steeds terecht kunnen bij alternatieve dagbesteding met begeleiding én ondersteuning in samenwerking met het onderwijs. Verstevig de financiering van de samenwerking tussen welzijn en onderwijs op een efficiënte wijze door ondersteunende modules.

8. **Zorg voor een level playing field in personeels- en verloningsbeleid**

Garandeer gelijke verloningsvoorwaarden als andere federale gezondheidssectoren, het onderwijs en overheidsinstanties. Goede zorg begint bij goed werkgeverschap.

9. **Werk een budgettair meerjarenplan uit voor een geïntegreerd jeugdhulpcontinuüm**

Investeer in het volledige continuüm van de jeugdhulp, waarbij residentiële hulpverlening noodzakelijk blijft. Werk trechters weg tussen residentiële hulpverlening en CBAW en garandeer betaalbaar gebruik van diensten voor specifieke doelgroepen zoals tolkendiensten en OKAN.

10. **Verminder de administratieve last en behoud afspraken bij hervormingen**

Vereenvoudig de administratieve verplichtingen in afstemming met Zorginspectie en Justitie. Bij overheveling van diensten naar een ander agentschap dienen inhoudelijke en financiële afspraken integraal gerespecteerd te worden. Zorg dat de HCA-diensten kunnen blijven functioneren binnen de erkenning van jeugdhulporganisaties, zodat jongeren terug maximale kansen krijgen.